LA CIUTAT

Segona època — Any I — Núm. 9 — Preu: 10 cèntims

DIARI DEL MATI

Barcelona, dijous, 22 de novembre del 1934

EL TEMPS. — Sota la influència del règim anticiclònic que domina en gran part del Continent, es registren abundants boires a la conca de Tremp i plans de Lleida, Vic i Bages.

A la resta del país el temps és bo i s'observa cel serè o poc núvol i vents molt fuixos del sector Nord.

La temperatura mínima ha estat d'onze graus sota zero a l'Estangento.

El Govern va ràpidament a la revisió dels traspassos a la Generalitat

Les responsabilitats polítiques

Es parla molt, a les Corts de la República i a les columnes dels periòdics, de les responsabilitats pels fets d'octubre. De les responsabilitats de caràcter judicial, no és ocasió de parlar-ne. De les responsabilitats de caràcter polític, en parlarem clarament.

Una responsabilitat política, que no és de caràcter judicial, té dins el règim de democràcia un jutge màxim: l'opinió pública. I aquesta és expressada oficialment, en el moment oportú, pel sufragi universal.

Si el poble, en el seu dia, creu que ha de sancionar determinats partits i determinats homes per llur actuació política, ell, el poble, ho farà directament amb el seu vot. Els tribunals de justícia tenen reservades les responsabilitats judicials. Les altres, si n'hi ha, només poden ésser fetes efectives per la sobirania popular.

Un partit no pot ésser jutge d'un altre. Un polític no pot ésser jutge d'un altre polític. Tots els partits i tots els polítics estan sotmesos, allí on hi ha democràcia, a l'e..pressió veritable i concreta d'aquest gran jutge collectiu, que ho és de tots plegats.

* * *

¿I es creuen certs partits i certs homes de dreta que ells, pel fet de no haver incorregut ara en responsabilitats judicials, no han incorregut tampoc en cap responsabilitat política? ¿Es creuen que a ells no els toca cap culpa, ni material ni moral, en els esdeveniments tràgics?

Cadascú pot tenir el seu personal judici sobre els actes dels partits i dels polítics. Però l'únic judici que val, en el terreny polític, és el que s'hagi format en cada cas l'opinió pública, encarnada en la majoria dels ciutadans.

Quan el poble parli, ell dirà els mots que no tenen apel·lació, que només poden ésser anul·lats o rectificats pel poble mateix. Nosaltres, com a demòcrates, ens avindrem al veredicte autèntic de la voluntat popular lliurement manifestada.

Els ciutadans, sobretot en actuar com a electors, jutjaran a tots i a cadascú, no solament a una part dels qui han actuat en la política d'aquests darrers temps. Jutjaran els fets d'octubre del 1934 i també els dels mesos anteriors i posteriors. Independentment de l'acció dels tribunals, circumscrita als processos incoats, parlarà l'opinió pública, actuant en l'hora de la més decisiva funció democràtica.

* * *

Els grups dretistes, cada vegada que hi ha un moviment revolucionari reprimit, tenen la pretensió de convertir-se en aprofitadors de les circumstàncies. Es pensen que darrera una revolució vençuda ha de venir una reacció triomfant. S'imaginen que els altres els han de donar la feina feta i que a ells no els cal altra cosa sinó recollir, després de la tempestat, els grossos guanys de vots i de llocs.

De res no els serveix als illusos i àvids reaccionaris l'experiència d'altres vegades. Aquesta gent no té memòria ni perspicàcia. Allunyats com estan del cor del poble, ignoren el mecanisme de la psicologia popular, molt més fi del que ells suposen.

Amb un sol exemple farem veure com són esfulladisses les esperances del dretisme. L'any 1909 es produí a Catalunya aquell moviment espontani de la Setmana tràgica. Vingué una repressió dura, i ací hi hagué actes d'aquells que en diuen «d'exemplaritat» i que enguany — amb un encert notori — han estat estalviats a casa nostra. Les dretes estaven segures aleshores que elles s'aprofitarien políticament del trontoll i de la subsegüent repressió. I bé: succeí que quan el poble parlà, l'any següent, les esquerres triomfaren del tot a Barcelona — aleshores el partit radical era esquerrista —, i la Lliga i les altres dretes van ésser derrotades. El senyor Francesc Cambó i Batlle es quedà sense acta de diputat... Les responsabilitats polítiques de l'any 1909 restaven liquidades, i no pas a benefici dels partits de dreta.

Se li va escapar!

El republicanisme de Gil Robles

Del «Diario de Sesiones» copiem el següent paràgraf del darrer discurs de Gil Robles:

«¿Es que creían el Sr. Martínez Barrio que desde el primer momento no vimos que había una masa de derechas, que con nosotros había ido a las elecciones, que tenía una significación peculiarísima en orden al problema de la forma de gobierno, y que al encontrarse aquí desligada de responsabilidad inmanente, inherente al número de nuestra minoría, podía ir a la defensa íntegra, clara, vibrante, enérgica, de su programa y quedar ante sus propias masas como los únicos que enarbolaban la totalidad de «un programa que había sido común en la propaganda electoral?» ¡Ah! Pero nosotros sabíamos que uno de los sacrificios que había que hacer por España, si es que no queríamos convertirnos con nuestro número en una fuerza negativa, era tomar de aquel programa la parte que era posible realizar en determinado instante Y DEJAR LA OTRA, NO ABANDONADA, SINO PARA EL MOMENTO EN QUE SEA NECESARIA, y con esta parte de programa posible, de acuerdo con aquellas fuerzas que coincidieran con nosotros en el mínimo de una defensa de los intereses de España, ir, no a una claudicación, sino a «una colaboración, tanto más penosa y más dura» cuanto más sacrificios exige y cuanta más sangre hay que dejar en la lucha.»

Deixem que el lector hi faci el comentari que vulgui...

També s'ha ocupat del nomenament de governador general de Catalunya i de les persones encarregades de l'Ordre públic

Madrid, 21. — El Govern va ràpidament a una revisió dels serveis traspassats a la Generalitat. El Govern s'ha ocupat del nomenament de governador general a Catalunya i el de les autoritats que, depenent del Govern, seran les encarregades dels serveis d'ordre públic a Catalunya.

Els ministres han tractat de la necessitat de sotmetre a la Cambra immediatament, per al seu estudi, deliberació i aprovació, els projectes de llei que més interessen al país. Un dels projectes que el Govern jutja de vital importància és el de l'atur forçós, i consideren els ministres que s'ha de resoldre aquest problema immediatament, tota vegada que l'atur va adquirint proporcions alarmants.

Acabat ja el debat polític el Govern procurarà encaminar les tasques de la Cambra en aquest sentit de tractar de problemes que afecta a l'economia del país.

Es planteja davant el Govern la qüestió de l'aprovació dels pressupostos. Solament resta un mes i dies, i no sembla probable que hom tingui temps suficient per a discutir els pressupostos amb l'amplitud que es desitja. Per això no tindria res de particular que s'acordés una prórroga d'un trimestre en els pressupostos vigents, a fi d'anar encaminant la discussió, serenament i amb el temps degut.

En l'ordre del dia de la Cambra figuren nombrosos assumptes que es consideren necessaris despatxar. Entre aquests es troba el projecte de llei sobre els junters d'Extremadura. Hi ha una proposició incidental del senyor Del Rio (D. Cirilo) per tal que sigui discutit immediatament l'esmentat projecte. El ministre d'Agricultura ja tenia el propòsit que es discutís avui mateix, i probablement, en posar-se a discussió l'esmentat assumpte, la proposició del senyor Del Rio quedés caducada. Creu, tant l'anterior ministre d'Agricultura com l'actual que no es pot retardar més la discussió de l'esmentat projecte, puix que de passar aquest mes sense la seva aprovació resultaria completament inútil, i s'hauria perdut un any de treball al camp extremeny.

PULMONS ARTIFICIALS PER A BUSSOS

A Lubeck, ha estat assajat amb èxit un nou tipus d'aparell per a escafandres de salvament. El pulmó artificial, que principalment es forma d'un sac de goma comunicant amb la boca i el nas, que resten tapats en forma hermètica, permet romandre sota l'aigua 30 minuts sense nou aprovisionament d'oxigen. Les proves s'efectuaren amb aquests tubs, on l'aigua fou posada a diferents presions. Finestretes exteriors permeten observar amb tota comoditat les proves de l'aparell

(Express Foto.)

DIU QUE DIUEN...

Segons han dit els diaris, el senyor Emiliano Iglesias «cuyo nombre ha sonado como futuro ministro de Marina», arribarà el diumenge a Barcelona.

Aprofitem l'avinentesa per a dir, pel nostre compte, que aquest nom també «ha sonado» per un altre càrrec... Ja ho sentirem a dir.

* * *

Els amics del senyor Cambó s'han escandalitzat per haver estat col·locada una estàtua nua al cim del monument a Pi i Margall.

El seu pudor s'ha ofès i diuen que aquella República d'En Blay, amb coll alt i túnica fins als peus els plavia més...

A veure si també faran campanya revisionista!

* * *

Els del «Partido Agrario» han constituït Comitès a Argentona, Vilafranca, Pla de Cabra, Reus, Valls, Sant Cugat, Caldes de Montbui i Sentmenat.

Hom diu que han aprofitat unes llistes de la «Unión Patriótica»...

* * *

El senyor Miracle, segons conten males llengües, va presentar-se fa dies al Parlament de Catalunya, «per tal de veure si pagaven».

—Per a això, haurà d'anar a la Generalitat, li contestaren.

I el senyor Miracle se n'anà rondinant...

* * *

S'assegura que un vell diari barceloní ha estat adquirit per uns senyors que volen convertir-lo, quan es pugui, en òrgan, en castellà, de las «fuerzas vivas».

I també es diu que en canvi, un diari «suplent», té vida per molts anys.

* * *

S'equivoquen els que diuen que no es fa justícia en aquest món. La prova que se'n fa, és que s'indica al senyor Payà, secretari del senyor Rocha, per a ocupar un important càrrec...

* * *

El senyor Payà no anirà sol.

L'acompanyarà, segons diuen, l'exgovernador de Granada i funcionari municipal, senyor F. de P. Duelo. Això, promet.

* * *

El senyor Pich i Pon vessa satisfacció.

En canvi, no és precisament satisfacció el que vessen molts dels seus correligionaris.

I fins es parla d'una «escissioneta»...

DE MADRID ESTANT

SENSE PENA NI GLORIA

FINAL DEL DEBAT POLITIC

(Crònica del nostre redactor especial a Madrid, Alard Prats)

Quan les dues parts d'adversaris en un debat polític no tenen gran interès a fer-lo vigorós, aquest decau i s'extingeix. Aquest és el cas del debat que va començar el passat divendres com a conseqüència de la intervenció dels senyors Maura i Martínez Barrio, i que va quedar per a ésser acabat en la sessió parlamentària del dimarts. El debat ha tingut un interès més reduït i naturalment, mancat d'importància quant a conseqüències. El divendres la Cambra encara li prestà alguna atenció. En el dia d'avui, la majoria parlamentària es mostrà francament hostil a les apreciacions que d'altres sectors polítics pogueren sorgir respecte l'actual estat de coses. No els interessa? ¿Per què els atrauen qüestions de més importància en l'ordre pràctic de la tasca legislativa del Parlament?

La impressió que donava la sessió d'avui, especialment durant les hores dedicades al nomenat debat polític, era que la Cambra matava el temps a manca d'altra manera de consumir-lo. Moments abans l'havia consumit a gust; gairebé sense discussió va concedir-se el suplicatori per a processar el diputat asturià senyor Teodomir Menéndez. En aquesta mena d'empreses, la Cambra mostrà tota la plenitud de facultats i el màxim interès. Està tan ben disposada a rebre i a aportar dictàmens de la Comissió de Suplicatoris, en un obrir i tancar d'ulls, que sembla que no va ésser creada per a fer cap altra tasca. El president sembla que fa el dormilega allà dalt de l'estrada. El senyor Gil Robles dirigeix el debat des del seu escó. Fins ara l'havien dirigit els diferents caps dels governs que desfilaren pel banc blau. Ara la presència del cap del Gabinet està excusada. Gràcies a això, qualsevol acusació contra la política del Govern, o bé qualsevol denúncia contra els executors més o menys subalterns d'aquesta, cauen en el buit més desconsolador. Quan, més, obtenen una interrupció del senyor Gil Robles corejada pels fidels genissers que li fan escolta, o bé uns rumors o unes protestes irades de la majoria. Per això el discurs del senyor Fernàndez Pérez, únic representant del grup republicà que dirigeix el senyor Sànchez Roman, ha caigut en el més espantós buit. Digué no obstant coses atinades i patriòtiques, sensates i oportunes. Per la mateixa causa sofrí semblants efectes el discurs rectificació del senyor Martínez Barrio. Inútilment adoptà un to dramàtic en alguns moments i acusà el Govern:

«Estàis ejerciendo una dictadura.» «No debéis prolongar el estado de guerra.» «Sacad de las cárceles a los que allí gimen un dolor, sin que a estas alturas se les haya tomado declaración.» «Reponed los Ayuntamientos de elección popular que habéis destituído, sobre los cuales no pesa ninguna acusación ni proceso.» *Escoltant el senyor Martínez Barrio hom tenia la sensació d'oir la prèdica en desert:* «Que los vencidos de hoy serán los vencedores de mañana.» «No toquéis la Constitución.» *I aquests clàssics:* «Las torres que desprecio al aire fueron, a su gran pesadumbre se rindieron.» *Un diputat de la Ceda s'esgargamellà dient que aquesta frase era una vulgaritat i una vergonya, mentre que un intel·lectual monàrquic deglutidor sempitern de diaris de sessions i de quartilles, deia ase i analfabet al cedista per tal de proferir crits contra aquella.*

Al final s'aixeca Gil Robles. Molts aplaudiments. Creu el prodigiós jove que les Corts han de realitzar tasca seriosa: Atur obrer, llei d'associacions, etc., etc. Tothom troba encertades les paraules del senyor Gil Robles. Pels voltants de l'aniversari de la reunió del Parlament, hi ha qui recorda que l'única obra d'aquest, en tant temps, només ha estat produir vuit crisis i altres que se n'esperen tan bon punt la que es plantejà darrerament sigui resolta, i concedir alguns suplicatoris.

Tota la resta ha estat tasca subjecta al lema que servia de títol a Unamuno: «Contra esto y aquello.»

El Parlament actual, no cal pas dubtar-ho, és cada dia més fecund, per a bé de la Pàtria.

Paraules autoritzades

«El Debate» palesa el liberalisme de la projectada llei de premsa

«El Debate», volent fer l'elogi de la projectada llei de Premsa, escriu el que copiem:

La revolución, la obra disolvente, se va cumpliendo desde la Premsa que en tales menesteres se ocupa, atacando no sólo las instituciones políticas, sino todas las que son garantía de orden, y, sobre todo, de orden moral. No es otro el secreto de que la Iglesia sea siempre blanco de los ataques de la revolución. Donde la Iglesia es respetada y libre para cumplir a fondo su misión altísima el peligro revolucionario es muy remoto. Nuestra ley de Prensa ampararía, pues, a todas las instituciones que en lo material y en lo espiritual significan continuidad y orden, vida normal y pacífica.»

Després de llegit això, ¿hi haurà encara qui dubti que la nova llei de Premsa serà molt liberal, molt imparcial i molt democràtica?

Gràcies, «Debate».

Crida al denunciant Agustí Pascual Moragues

Ha estat publicat l'edicte següent:

«Agustín Pascual Moragas, quien en 18 del actual ha dirigido una carta a la autoridad judicial de esta división, formulando una denuncia, y cuyo domicilio se ignora por omisión del mismo en la citada carta, comparecerá a la mayor brevedad ante el comandante juez especial don Enrique Bibiano López de Carrión, con residencia oficial en el Juzgado número 3 del edificio de Dependencias Militares de la Plaza de la Paz (Colón), a los fines de justicia en causa número 87 que se instruye por rebelión militar.»

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Una carta important

Madrid, 21. — El periòdic «La Nación» excita el senyor Lerroux per tal que doni a la publicitat la carta que diu posseir, i pel contingut de la qual no s'aixeca l'estat de guerra. Podria donar-se el cas — diu — que alguna còpia de la carta estigués en altres mans, i que qualsevol dia es llegís al Congrés, ja que els periòdics no la poden publicar pel règim de censura.

AHIR, AL TRIBUNAL DE GARANTIES

Tingué lloc la vista dels recursos d'inconstitucionalitat presentats contra la llei per a la solució dels conflictes del camp a Catalunya

El senyor Pere Coromines informà brillantment en defensa de la llei del Parlament Català

Madrid, 21. — En el Saló d'Actes del Tribunal Suprem es reuní el ple del Tribunal de Garanties Constitucionals per tal de conèixer els recursos d'inconstitucionalitat material de la llei del 26 de juny del 1934, sobre solució de conflictes del camp a Catalunya.

Primer es veié el recurs interposat pel senyor Josep Vergé Vallmajó, procedent del Jutjat de Granollers.

El senyor Manuel de Bofarull, lletrat de la part reclamant, comença la seva defensa parlant de l'extralimitació que ha vingut fent el Parlament de la Generalitat i que moltes vegades resulta un escarni per al Poder públic català.

Fa història de la Llei de Conreus analitzant-la i combatent-la. Argumenta després per a demostrar la nulitat de la llei, la qual qualifica de monstruosa Per tal de provar això llegeix diversos articles de l'esmentada llei i diu que separa els homes en dues castes, de la qual cosa en resulten perjudicats els de bona fe.

Explica els antecedents de la sentència ratificada per l'Audiència Territorial i afegeix que és evident la inconstitucionalitat de la llei. Nega també la seva validesa, i afegeix que és arbitrària, i a continuació, esmenta diversos articles de la llei orgànica. Fa referència al decret-llei d'octubre del 1931, a la llei de Bases i Reforma agrària, i afegeix: ¿Com pot la Generalitat legislar si aquesta llei de Bases està feta per a regir en tot el territori espanyol?

Afegeix que aquesta llei perjudica els propietaris ja que no reben el que tenen establert amb l'arrendador. Demana que es declari la inconstitucionalitat de la llei i s'aixequi la suspensió del desnonament, qualificant-los de capriciosos.

A continuació el senyor Pere Coromines, en nom de la Generalitat, defensa la constitucionalitat de la llei.

Combat els arguments del senyor Bofarull i diu que encara que ell no seguirà pas a pas el discurs del susdit lletrat, ve a defensar que la llei votada pel Parlament català és perfectament constitucional.

Fa història d'aquesta, i diu que quan la proclamació de la República s'infiltraren grans esperances en el camp català quan s'ordenà la revisió dels contractes. Aquestes esperances augmentaren quan es publicaren noves disposicions, refoses en un decret, que parlaven de la revisió dels contractes i preus. Esmenta la llei de 21 de setembre de l'any 1932, aprovada per les Corts.

Es refereix després a l'ordre públic que es mostrà francament impotent a Catalunya. Allí no es tractava de lluitar amb les armes de treball, sinó que aquestes eren de foc. Llegeix l'informe del President de l'Audiència de Barcelona elevat al Govern i afegeix que la llei ha vingut a apaivagar l'estat d'alteració i rebellia del camp català.

En algun cas, ni fins l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre arribà a no estar conforme. Es tracta d'un plet político-agrari per a posar en peu novament tot el desfet.

Continua fent història de l'assumpte i diu que s'arribà a transformar la llei. Llegeix una disposició dels Jurats Mixtos i una circular del governador civil de Barcelona, que és un veritable tractat del dret civil, a judici de l'orador.

Parla de la intervenció que ha tingut la Guàrdia Civil en aquest assumpte i diu que aquesta es limità solament a denunciar. Afegeix que per a evitar desordres en el camp, el Parlament català es veié obligat a dictar aquesta llei, la qual pot dir-se que evità una guerra civil.

No és una llei per a tota la vida, sinó des del 14 d'abril del 31 fins el 21 d'abril del 32. Es tracta de l'aplicació de dos anys en els que

(Passa a la pàgina 7)

Ja està resolt el problema de l'atur forçós!

A Madrid —no es priven de res— hi ha una Associació de Patrons Catòlics. I ara, aquests patrons catòlics, s'han donat compte que hi ha obrers en vaga...

Naturalment, han trobat una solució al problema...

«¡NO TOLERAMOS UN DIA MAS LA VERGUENZA DE VER MORIR DE HAMBRE A HERMANOS NUESTROS, QUE PIDEN TRABAJO, MIENTRAS TENGAMOS UNA PESETA PARALIZADA!»

Suposem que això de l'atur aviat quedarà solucionat, amb l'ajut de les pessetes paralitzades.

Quina llàstima que se n'hagin recordat tan tard!

Nova grata

Ja ha tornat Don Federico

Ha tornat d'Amèrica i es troba novament a Madrid aquell xerraire cursi que es diu García Sanchiz. Un dia d'aquests veurem organitzat un banquet a honor de Don Federico, en el qual, a l'hora de la bullida, Royo Villanova parlarà malament de l'Estatut.

En donar als lectors la nova, recordem el verset que corria per l'Argentina, mentre don Federico hi vegetaba:

ESA ORATORIA BARATA,
EN QUE TANTO SE DILATA
F. GARCIA SANCHIZ,
AQUI SE LLAMA UNA 'LATA',
¿COMO SE LLAMA EN 'MADRIZ'?

A Baeza

El mot «República» els fa nosa

Llegim, a «La Libertad», de Madrid, el que segueix:

«El Ayuntamiento de Baeza, destituído hace poco tiempo y para el que han sido nombrados elementos radicales y de la Ceda, ha adoptado el acuerdo de quitar del salón de sesiones la placa en conmemoración de la República, colocada al advenimiento del nuevo régimen. También ha sido quitada de la plaza de la República, aun sin tomar ese acuerdo, el nombre que la rotulaba, quedando subsistente la placa que había debajo con el nombre de Alfonso XIII.»

Sí, però... tots són molt republicans!

Periodista estrangera expulsada

Abans d'ahir fou posada a la frontera francesa la periodista alemanya senyoreta Isla Wolf.

La senyoreta Wolf es trobava a Espanya actuant de corresponsal de diaris holandesos, des de fa prop de dos anys.

— No ho entenc. L'acompanyen a la frontera i avui va al Liceu.
— De més grosses en veuràs.

«BORIS I, EN LIBERTAD

El frustrado rey de Andorra, más conocido por Boris I, ha sido puesto en libertad.

Unos agentes de Policía le condujeron hasta la frontera.»

(D'un diari d'ahir)

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 1

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els deutes de l'Estat han seguit refermant llurs cotitzacions, i s'han cotitzat entre els agents i en privat.

Els deutes Municipals, solament sostinguts, i sense operacions la Generalitat de Catalunya, Diputacions i Provincials.

Les obligacions, solament sostingudes i fermes les industrials.

Al sector de fi de mes s'ha notat bastant indecisió, encara que a darrera hora han millorat quelcom totes les accions en general, mes ens cal fer notar que en general ha dominat en tots els rotllos una gran manca de negoci.

Borsí del matí

Nord, 53'40, 53'55, 53'30, 53'35; Alacant, 42'20, 42'00; Andalús, 13'15; Asland, 64'00, 65'00; Explosius, 111'50, 111'75, 111'00; Rif, 58'00, 58'15, 57'75; Colonial, 45'75; Felgueres, 35'25; Tramvies C, 33'65; Filipines, 300; Chade, 353, 354.

Borsa de la tarda

Nord, 53'20, 53'50; Alacant, 41'85, 42'00; Andalús, 13'25, 13'35; Rif, 57'65, 58'00; Explosius, 110'75, 111'15; Ford, 175, 174, 175'50; Felgueres, 36'00; Colonial, 45'75, 45'65; Asland, 66'00, 67'00, 66'50; Filipines, 301; Chade, 354, 353'50, 356'50.

Borsa oficial

Nord, 53'25; Alacant, 41'80, 42'00; Chade, 358, paritat; Chade D, 71'00, paritat; Chade E, 69'80, paritat; Filipines, 302, paper; Explosius, 110'75, 111'00; Rif, 58'00; Asland, 65'00; Foment d'Obres i Construccions, 147'00; Sevillana d'Electricitat, 72'00, paritat; Marroc, 84'00, paritat.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	36'60	36'70
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Lires	62'80	63'00
Marcs	2'935	2'95
Suïssos	238'50	238'75
Belgues	171'50	171'75
Florins	4'965	4'975
Escuts	33'20	33'60
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'88	1'90
Cor. noruegues	1'83	1'85
Cor. daneses	1'63	1'65

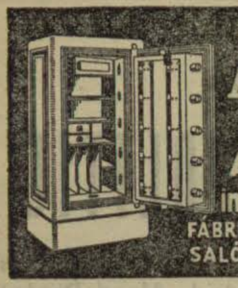

ARQUES "SOLER"
d'un sol BLOC MASSIS
AMB BLINDATJE (patentat)
incombustibles é imperforables amb el SOPLET
FÀBRICA I DESPATX: ALDANA, 3 BARCELONA. TEL. 31853
SALÓ D'EXPOSICIÓ: ALDANA, 5 (TEATRE CIRC OLYMPIA)

Deutes de l'Estat — TANCA

	Ant.	Avui
Interior 4 % A	69 00	69 75
» B	69 00	
» C	69 00	70 00
» D	68 00	
» E	68 25	69 25
» F	69 00	69 80
» G i H	68 00	68 00
Perp. Ext. 4 % A	86 25	87 00
» » B	86 25	85 50
» » C	85 50	
» » D	84 75	84 75
» » E	82 75	83 25
» » F	82 75	83 00
» » G i H	82 75	85 00
Amortit. 4 % A	80 25	
» 1900 B	80 25	
» C	81 50	
Amortit. 5 % A	98 50	94 00
» 1900 B	92 75	94 00
» C	93 00	93 75
» D	93 00	
» E	98 00	98 25
» F	98 00	93 00
Amortit. 5 % A	89 25	89 25
» 1917 B	91 50	89 25
» C	91 50	89 25
» D	91 65	89 25
» E	91 75	
» F	93 80	
Amortit. 5 % A	98 75	100 65
» 1926 B	93 75	
» C	98 75	
» D	100 00	
» E	101 00	
» F	100 25	
Amort. 4 1/2 % A	93 50	93 50
» 1928 B	98 60	93 50
» C	94 75	93 50
Amortit. 5 % A	100 00	100 80
» 1927 sense B	100 00	100 50
» impostos C	99 90	100 80
» D	98 75	100 10
» E	99 75	100 10
» F	98 75	
Amortit. 5 % A	88 25	88 50
» 1927 amb B	88 25	88 25
» impostos C	88 25	88 25
» D	88 10	
» E	90 00	
» F	90 45	
Amortit. 5 % A	74 00	74 75
» 1928 B	73 00	73 90
» C	73 25	73 00
Amortit. 4 % A	89 15	89 15
» 1928 B	90 75	89 15
» C	89 15	
Amortit. 5 % A	99 60	100 50
» 1929 B	93 75	
» C	99 50	100 00
» D	99 85	
» E	100 00	
» F	100 60	
Bons or Tresoreria A	237 25	237 75
Bons or Tresoreria B	237 25	237 75
Deute Ferroviari 5 % A	97 00	98 85
Deute Ferroviari 5 % B	97 50	98 00
Deute Ferroviari 5 % C	98 75	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	91 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	91 00	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 % A		
Oblig. Tresor 5 1/2 % B		

Generalitat

	Ant.	Avui
Tres. Generalitat 6 %	99 15	99 15

Ajuntaments

	Ant.	Avui
Badalona 6 %	86 25	86 —
Barcelona, semestre	89 50	
» 1906 A	87 85	
» 1906 B	80 50	60 50
» 1906 C	58 75	
» 1907 D	57 50	
» 1910 D	57 75	
» 1912 B ampl.	58 00	59 00
» 1912 E	55 00	
» 1912 F	56 00	56 00
» 1913 B ampl.	59 00	
» 1916 B	59 00	
» 1917 B	59 25	59 00
» 1918 B	59 25	
» 1919 B	59 00	59 25
» 1920 B	59 00	59 00
» 1921 6 %	80 00	80 00
» 1921 6 % dc	80 15	80 25
» 1925 6 %	79 00	
» 1926 6 %	79 00	79 00
» 1929 6 %	78 00	78 25
» 1922 Expos	68 00	
» 1925 Balmes	78 00	
» 1928 Balmes	77 50	
» 1928 P. Frc	78 00	78 75
» 1928 5 %	65 75	65 75
» Eixampla 1907	63 85	
» Eixampla 1918	62 50	
» Eixampla 1927	79 00	79 25
» Bons Reforma	60 65	
Cadiz 5 1/2 % 1929	73 00	
Malaga 6 % 1923	60 00	
Malaga 6 % 1925	48 00	51 00
Sevilla Exposicio 6 %	87 75	88 00
Valencia 5 %	66 75	66 75

Antigues Diputacions

	Ant.	Avui
Barcelona, 9 milions	79 50	
» 5 milions	74 25	
» serie B	65 00	
» serie C	67 75	
» 6 % 1926	90 00	
» 6 % 1930	68 15	
» Provincials	68 65	88 75
Mancomunitat 1914	67 00	
Mancomunitat 1920	66 25	
Caixa Credit Com.	69 00	

Juntes d'Obres Publiques

	Ant.	Avui
Port Barcelona 1908	98 00	99 00
» Barcelona, diverses	98 00	
» de Cadiz	98 50	
» de Gijon Musel	97 00	97 00
» de Sevilla s. D	93 00	
» » s. E	98 00	
» » s. F	98 00	
» de Tarragona	98 00	

Valors amb garantia de l'Estat

	Ant.	Avui
Caixa d'Emis. 5 %	86 25	86 25
Hidrogràfica Ebre 6 %	91 00	

Valors que es cotitzen com efectes públics

	Ant.	Avui
Banc Hip. d'Esp. 4 %	86 50	
» » » 5 %	81 00	
» » » 5 %	98 85	93 50
» » » 6 %	102 00	102 50
» » » 5 1/2 %	93 85	89 00
» Crèdit Local 6 %	87 25	88 00
» » » 5 1/2 %	80 00	80 25
» » Interprv. 5 %	88 00	87 75
» » Interprv. 6 %	97 50	97 50
Credit Local 5 % 1932	98 15	99 00
Bons Expos. Internac.	96 50	96 50
Local 6 % amt. per lots	104 50	

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIADES

Deutes i obligacions

	Ant.	Avui
Cèdules Argentines	1 55	
Emprest. Argentí 6 % A	98 —	94 —
» » B	98 —	
» » C	98 50	
Empr. Austriac 6 % A	99 —	
Empt. Austriac 6 % B	98 50	
Empt. Austriac 6 % C	97 50	
Gov. Imp. Marroc 5 %	84 —	
Emprt. Maizen 6 % A	108 —	
» » B	108 —	
» » C	108 50	
Céd. 7 % Costa Rica	78 —	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 %	55 50	
» » 2.a s. 3 %	50 75	50 50
» » 3.a s. 3 %	55 —	
» » 4.a s. 3 %	51 85	
» » 5.a s. 3 %	51 75	
Esp. Pamplona 3 %	51 —	50 50
Prior. Barcelona 3 %	54 50	
Segòvia a Medina	46 —	
Astúries 1.a hipoteca	49 50	49 25
» 2.a hipoteca	49 75	49 75
» 3.a hipoteca	50 75	
Lleida a Reus 3 %	54 —	53 50
Villalba a Segòvia	55 25	
Especials Almansa	58 75	58 50
Almansa a València ad	51 50	51 —
Mines Sant Joan 3 %	52 —	51 85
Alsasua i Sant Joan	65 —	64 75
Osca a França	59 25	58 50
Nord especials 6 %	85 50	85 —
Id. Valencianes 5 1/2 %	81 75	81 50
Alar a Santander	70 25	
Alacant 1.a hipoteca	52 —	51 65
» 2.a »	74 75	
» 3.a »	78 —	
» A 5 %	67 75	
» B 4 1/2 %	58 15	
» C 4 %	55 —	54 75
» D 4 %	58 50	
» E 4 1/2 %	59 85	
» F 5 %	68 75	68 65
» G 6 %	88 —	
» H 5 1/2 %	78 50	78 75
» I 6 %	82 25	82 25
» J 5 %	65 50	
» França 1864	43 —	
» França 1878	86 50	86 —
» Directes	41 —	
» Reus a Roda	35 —	
» Còrdova 3 %	48 —	
» Badajoz 5 %	74 50	
Andalusos 1.a variable	7 75	7 50
» 1.a 3 %	18 —	18 25
» 2.a variable	8 —	8 —
» 2.a 3 %	12 50	12 —
» 1907, 3 %	18 —	18 —
» «Bobadilla»	14 50	
» 1918 5 %	15 25	
» 1920 6 %	12 50	
F. C. de Catalunya 5 %	57 25	57 25
» » 6 %	68 50	
» Central d'Aragó %	67 —	
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —	
F. C. Cremallera 6 %	7 —	
F. C. Secundaris	31 50	
Gran Metro 1922 6 %	74 25	74 25
Gran Metro 1925 6 %	73 —	
Medina a Salamanca	40 50	
Metropolità Trans 6 %	24 —	24 —
Orense A-B C D E F	36 50	86 75
Orense G i H prior.	52 25	
F. C. Sarrià 6 %	85 —	86 —
Tànger a Fez 6 %	93 25	

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	69 —	69 —
Gral. Tramvies 5 %	67 —	
Eixampla i Gràcia 4 %	60 —	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	79 50	79 50
Tramv. Barcelona 1930	78 50	
Tramvies Sevilla 6 %	93 —	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

	Ant.	Avui
Transatlàntica 4 %	8 —	
Transatlant. 6 % 1920	15 —	
Transatlant. 6 % 1922	15 —	
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	68 —	
Trans. 6 1/2 % cns. 1925	87 75	
Transatlant. 5 % 1926	92 —	
Transatlant. 5 % 1928	68 —	
Bons Transmedit. 6 %	97 —	
U. Naval Llevant 6 %	76 15	

Aigua i Canals — Gas i Electricitat

	Ant.	Avui
Aigües de Huelva 6 %	46 —	
Aigües València 6 %	96 50	
Barcelonesa Elect. 1907	94 50	
Barcelonesa Elect. 1909	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	99 —	
Barcelonesa Elect. 1913	94 —	
Barcelonesa Elect. 1920	100 25	100 50
Canal d'Urgell	98 50	
Catalana Gas D	56 —	
Catalana Gas E	60 —	86 —
Catalana Gas F	65 25	
Catalana Gas G 6 %	100 75	101 —
Catalana Gas Bons	98 25	98 10
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	108 —	108 15
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	59 —	
Coop. Fluid Elec 6 %	56 —	56 25
Coop. Manresana Ener	87 —	
Energ. Elec. Catal. 5 %	88 —	
Energ. Elec. Catal. 6 %	98 50	93 75
Energ. Elec. Cat. 5 % or	97 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1926	100 50	100 50
Energ. Elec. C. 6 % 1932	100 75	100 75
Ener. Elec. C. Bons 1918	103 75	104 —
Ener. Elec. C. Bons 1924	108 00	
Electrica Cinca 6 %	86 50	
Electrica Tenerife 6 %	60 —	
Elec. i Gas Lebon 6 %	97 —	
Aigües Barcelona 3 %	66 75	
Aigües Barcelona 4 %	79 50	
Aigües Barcelona 5 %	93 —	93 25
Aigües Barcelona 6 % C	102 25	102 50
Aigües Barcelona 6 % D	102 85	108 —
General Regadius 6 %	77 —	
Llum i Força Llevant	90 —	
Manresana Elec. 6 %	95 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	69 50	
Prd. For. M. Bons 7 %	88 —	88 —
Pro. For. M. 6 % 1928	74 —	74 50
Can. i Regants Ebre	82 —	
Bons Regads. Llevant	106 —	
Regadius Llevant 5 %	71 —	71 —
Sevillana d'Elec. 7 ser	88 —	
Sevillana d'Elec. 8 ser	90 75	
Sevillana d'Elec. 9 ser	97 15	
Unió Elect. Catalunya	93 15	

Obligacions industrials

	Ant.	Avui
Aplicacions Elec. 6 %	89 —	
Asland 6 % preferents	85 —	
Asland 6 % 1916	89 75	
Asland 7 %	99 —	
Asland 6 % Villaluenga	88 50	
Asland 6 % Cordova	88 50	88 50
Auxil. Cons. «Sanson»	84 50	
Comp. Auxil. de F. C.	96 50	
Carbons Berga 4 1/2 %	64 —	
Colonia Guell 6 %	98 —	
Const. Paviments 6 %	83 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	70 —	
Cros, S. A. 6 %	102 85	
Electro. Met. Ebre 6 %	79 —	
El Tibidabo 5 %	100 —	
Com. d'Obres Ced. 6 %	86 —	
Energ. Ind. Aragon 6 %	85 25	85 50
Esp. Carburs Met. 6 %	93 25	
Construccions Elec. 6 %	90 —	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fld. Arnus-Gari	88 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	95 —	
Fom. d'Obres 5 %	78 —	
Fom. d'Obres 6 % 1923	87 —	
Fom. d'Obres 6 % 1925	92 —	
Fom. d'Obres Bons 6 %	94 25	
Fom. d'Obres Céd. 6 %	87 —	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	64 —	
Hullera Espanyola 1924	84 —	
Hullera Espanyola 1926	77 —	
Hullera Espanyola 1932	95 —	
Madrid-Paris 6 %	78 —	
Manufactures de Suro	98 50	
Maqu. Terres. Mar. 6 %	87 —	
Metropolitana de Cons	50 —	
Min. Potassa Suria 7 %	101 50	102 —
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	92 50	92 75
Teneria Mode... 7 %	82 —	82 —
Unió Cotonera 6 %	47 —	
Unió Salinera d'Es. 6 %	101 —	
Valèn. Millores Urbanes	85 —	

Accions industrials

	Ant.	Avui
F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuic	17 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	47 —	
Tramv. Barc. pref. 6 %	57 50	
Tramv. Elec. Granada	60 —	
Aigües Valencia pref.	112 50	
Catalana Gas s. D	95 —	
Catalana Gas s. E	110 50	
Catalana Gas s. F 6 %	97 15	92 75
Hisp. Amer. Elec. ABC	544 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s.	71 —	
Aigües del Llobregat	78 —	
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.a Transmediterrania	122 —	
Banc d'Espanya	567 —	
Banc. Ext. d'Espanya	82 —	
Ciment «Asland» ord.	89 75	
Ciment «Asland» pref.	87 —	90 —
Ciment «Sanson» ord.	60 —	
C. «Sanson» pref. 7 %	29 —	
Cros, S. A.	125 —	
Const. Ferroviaria	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	115 —	
Carburs Metal·lics	148 —	
Foment d'Obres	147 —	
Tabacs Filipines	215 —	
Hispano Suissa	105 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Industries Agricoles	190 —	
Maquinista Terrestre	52 —	
Monopoli Petrolis	119 25	
Salinera Catalana ptes	95 —	
Telefònica 7 % pref.	106 75	107 —
Telefònica ordinàries	100 50	
Unió Salinera Espanya	100 —	100 —

Canvis de valors tractats al comptat i no admesos a la cotització del Butlletí Oficial

Oblig. Tresor 6 %	
Patronat de l'Hab. 5 %	38 —
Ajunt. Cadiz 5 % 1930	65 —
Ajunt. Girona 6 %	80 —
Ajunt. Granada 6 %	50 —
Ajunt. Granollers 6 %	88 —
Ajunt. Lleida 5 1/2 %	80 —
Ajunt. Malaga 1928	68 —
Ajunt. Malaga 1929	74 —
Ajunt. Sabadell 6 %	85 —
Ajt. Santander 5 1/2 %	74 50
Ajunt. Sevilla, 1920	89 50
Ajunt. Sevilla, 1923	40 —
Ajunt. Tarragona 5 %	90 —
Ajunt. Saragossa 5 %	71 —
Ced. Coop. Funcionaris	62 —
F. C. Cat., pref. 7 %	23 50
Trans. 6 % «estampt.»	25 —
Trans. 6 %, avalat 1926	68 —
Gral. Tram. Bar. 6 %	77 —
Aigues Valencia 1926	99 —
Aigues Valencia, 1929	95 —
Barna. Traction 6 %	91 75
Gas Lebon 6 %, 1927	97 —
Bons 6 % Gas Lebon	99 25
Gallega d'Elec. 6 %	97 —
Bons Gallega d'Elec.	97 50
Marroqui Gas i Elec.	92 —
Llum i For. Llevant 7 %	93 50
Cinema Verdaguer	41 —
Const. Immob. 6 %	15 —
Fab. Mecan. Vidre 6 %	88 —
Bons Mecan. Vida	91 —
Espanyola de Petrolis	83 75
Hispano Suissa 6 %	87 —
Stat. Gral. Huiles 6 %	95 50
Illes Guadalquivir 6 %	18 —
Bons 6 % Espanya Ind	98 —
Ind. Quim. Saragossa	92 50
Seda de Barcelona 6 %	76 —
Bons Cim. «Griffi» 7 %	75 —
Bons Mines de Suria	100 —
Bons Unió Salinera 6 %	101 —
Aeri S. Sebast.-Miramar	22 —
Acs. Fonogr. Hisp. Am	2 —
Gral. del Suro (pref.)	6 —
Gral. del Suro (ord.)	1 —

* * *

Resum de pessetes nominals negociades

Interior 4 %	205 200
Exterior 4 %	90 600
Amortitzable 5 % 1927 s. imp	126 000
Amortitzable 5 % 1927 a. imp	72 500
Bons or de Tresoreria	51 000
Obligacions Tresor 5 1/2 %	
Deute Ferroviaria de l'Estat	25 500
Municipis i Diputacions	139 500
Obligacions i c. industrials	1369 500

Noticiari

*

Avui, divendres, a les 7 del vespre, tindrà lloc la segona de les converses que per aquest mes ha organitzat la Societat d'Estudis Econòmics, la qual conferència anirà a càrrec del distingit advocat senyor Santiago Plancheria, el qual tractarà del següent important tema: «Tribunals de Comerç». L'acte tindrà lloc en un dels salons del Foment del Treball Nacional, Via Laietana, 32 i 34.

— Avui, dijous, a dos quarts de nou del vespre, tindrà lloc la inauguració del curset sobre «Les malalties venèries» que el doctor R. Torra Bassols explicarà a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, Riego, 2, primer, Sants. El dit curset es continuarà els dies 29 del corrent mes, 6, 13 i 20 de desembre i 3, 10 i 17 de gener (dijous), a dos quarts de nou del vespre. L'assistència serà pública.

Aquest número ha estat visat per la censura

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

Gran Teatre Liceu

Avui, a les 9. INAUGURACIO de la TEMPORADA. Primera representació de:

Boris Godunoff

pel cèlebre artista ZALESKY i tota la companyia russa. Mestre director: STEIMAN — Dissabte, primera de: **EL CAVALLER DE LA ROSA** (en català) pels cèlebres artistes DAHMEN, CAPSIR, OLIVER, BETTONI, SALAGARAY, FUSTE. Mestre: MANEN. — Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE ROMEA

Telèfon 19691
Temporada catalana animada per l'Empresa FERNANDEZ - BURGAS. Director d'escena: CARLES CAPDEVILA

Tarda, a les 5:

Quimet I, rei de Xauxa

amb evocacions de **La Caputxeta Vermella, La Ventafocs i En Patufet**; visió del Corpus del 1800, amb els gegants en escena, i gran apoteosi: **L'ou com balla** — Nit, a un quart d'onze:

La Plaça de Sant Joan

La comèdia que plau a tothom. L'èxit més gran de **Josep Maria de Sagarra**. Interpretació qualificada com immillorable. — Demà i cada dia, tarda i nit: **LA PLAÇA DE SANT JOAN** — Diumenge, a dos quarts de quatre: **QUIMET I, REI DE XAUXA**. A les 6 i un quart d'onze: **LA PLAÇA DE SANT JOAN.**

Teatre Poliorama

Temporada oficial de TEATRE CATALA

Avui, dijous, a les 5'15, primera sessió de teatre per a infants. Estrena de la comèdia en vuit episodis de **Carles Soldevila**:

Aventures nocturnes de Jordi i Qumi

Bonics presents als nens i nenes que assisteixin a la representació.

Nit, a un quart d'onze, l'èxit veritat de **Lluís Elies**:

MADAME

Gran Teatre Espanyol

Companyia SANTPERE

Avui, dijous, nit, a les 10. Sensacional estrena de la **JAZZ-MELODIA** en tres parts, original d'**Alfons Roure** i música del mestre **Cotó**:

AQUESTA NIT I MAI MES

Debut d'**Emili Vendrell i Maria Teresa Klein** - Girls de l'Espanyol - Vestits de **Carol and Mary** - Decorats d'**Alarma - Castells - Buye - Lluís** - Formidable orquestra de Jazz — Demà, divendres, tarda, a les 5. Entrada i Butaca, 1 pta.: **UNA CRIADA PER TOT i D. JUAN TENORIO SONORO** — Nit i cada nit. Allò més gran que s'ha estrenat enguany:

AQUESTA NIT I MAI MES

Es despatxa en tots els Centres de Localitats

Coliseu Pompeia

Travessera, 112 - Telèfon 73331
Gran Companyia Catalana
Direcció artística: Avelí Artís

Tarda, a les 5'15. **Espectacles per a infants**, de **Josep Maria Folch i Torres**. Darrera representació de:

LA VENTAFOCS

meravellosa rondalla en tres actes i 7 quadros. (Les millors butaques a dues ptes.) Nit, a les 10'15. La joguina: **AMOR TELEFONIC** i el gran èxit de **Soldevila**:

VALENTINA

(Les millors butaques a tres pessetes) — Demà, tarda: **ELS MILIONS DE L'ONCLE.** Nit, i cada nit: **VALENTINA** — Diumenge, primera sessió: **EL REI QUE NO REIA**, de **Folch i Torres**. - Segona sessió i nit: **VALENTINA i GENTE BIEN**, de **Rossinyol** — Es despatxa a Comptaduria i al Centre de Localitats (Plaça Catalunya, 9)

Teatre Novetats

Gran Companyia Lírica de LLUIS CALVO

Avui, dijous, tarda i nit: **EL BEBEDIZO** i l'èxit formidable del mestre **Penella**.

Curro Gallardo

per **Pau Hertogs, Ricard Mayral, Trini Avelli, Pepita Benavent, Ruiz París, Segura i Barajas** — 40 professors d'orquestra, 40, dirigits pel mestre Penella. Magnífica presentació. — Despatx a Comptaduria.

TEATRE APOLO

Companyia catalana CASALS - CLAPERA

Avui, dijous, tarda, a les 5, popular. Butaques a 1 pta. General, 40 cèntims.

LA DONA DE LA VIDA

Nit i cada nit, a les 10, l'extraordinair èxit:

Les mares dels altres

original de **Perea i Paulí.**

L'obra de les mares! La comèdia per als nens! El sainet de les famílies!

Principal PALACE

Companyia de revistes de MARGARIDA CARBAJAL. Director- gerent: LLUIS CAMPUA

Avui, tarda, i nit, no hi ha funció per tal de donar lloc als assaigs generals de la revista:

LAS DE LOS OJOS EN BLANCO

Demà, divendres, a les 10'15 de la nit, estrena de la super-revista original de **Gonzàlez del Castillo i Muñoz Romàn**, música del mestre **Alonso:**

LAS DE LOS OJOS EN BLANCO

Despatx de butaqus als Centres de Localitats per a les cinc primeres representacions.

Teatre Barcelona

Companyia LOPEZ HEREDIA - ASQUERINO

Avui, dijous, tarda, a un quart de sis i nit, a un quart d'onze, la comèdia en tres actes d'**Adolf Torrado i Leandre Navarro:**

LA PAPIRUSA

Triomf dels autors i intèrprets Demà, divendres:

LA PAPIRUSA

TEATRE COMIC

Gran Companyia de Revistes
Primerissima vedette:
MARGARIDA DEL CASTILLO

Avui, dijous, tarda, a un quart de sis. Butaques, 1 pta. General, 0'60 cèntims:

LA CAMISA DE LA POMPADOUR

per les senyores **Guasch, Garcia**; senyors **Aparici, Gómez Rosell, Fernàndez**, etc. i resta de la Companyia. Nit, a les 10'15, segona representació de la revista de **Vela i Sierra** i del mestre **Guerrero**, de grandiós èxit:

Las insaciables

senyores **Margarida del Castillo, Blanca Pozas, Guesch, Garcia**, etc.; senyors **Miquel Ligero, Aparici, Gómez Rosell, Fernàndez** i resta de la Companyia. La dansarina **Issa Marcué**; el ballari excèntric **John Bux.** 30 bellíssimes vicetiples, 30 - Decorats i vestuari nous - Dirigirà l'orquestra el mestre **Guerrero** — Demà, tarda, a preus populars: **LA CAMISA DE LA POMPADOUR.** Nit: **LAS INSACIABLES.**

CINEMES

Cinema PARIS

Av. Pta. Angel, 11 i 13. Tel. 14544

Tarda, 4'30. Nit, 9'45
REVISTES PATHE i FEMINA.
Exit de l'intrigant film:

EL MISTERIO DEL CASTILLO DE TEROCKY

Grandiós triomf de la genial parella Clark Gable i Claudette Colbert en

SUCEDIO UNA NOCHE

Es despatxa a la taquilla per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les 6. — Diumenge, matinal, 10'30 — Dilluns: **ANNA MARIA i UNA MUJER PARA DOS.**

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10: **PATHE JOURNAL; REVISTA FEMINA; EL LOBO FEROZ** (dibuix en colors). Gran exit d'Alady i Lepe en

¡VIVA LA VIDA!

amb R. Ballesteros, Santpere i Casaravilla.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT.** L'impressionant matx per al campionat mundial, entre **CARNERA - BAER I**

Volando hacia Rio Janeiro

amb **Dolors del Rio i Gene Raymond.**

Avui, de 8 a 9. Sessió especial, amb el matx de boxa:
BAER - CARNERA
Preus: 1'50 i 0'75

SALONS CINAES

TIVOLI. — 4 tarda i 10 nit: **La CASA DE ROTHSCHILD** (George Arliss, Boris Karloff, 4'05 i 6'10 tarda i 10'50 nit.

FEMINA. — 4 tarda i 10 nit: **SIEMPREVIVA** (Jesoe Mathews, 4'05 i 6'15 tarda, 10'35 nit).

CAPITOL. — 4 tarda i 10 nit: **LA NINFA CONSTANTE** (Victoria Hooper, 4'05 i 6'20 tarda i 10 45 nit.

CATALUNYA. — 4 tarda i 10 nit: **SOR ANGELICA** (en espanyol, Lina Yegros, 4'05 i 6'20 tarda i 10'35 nit.

KURSAAL. — 4 tarda i 9'45 nit: **EL ORDENANZA** (4 tarda); **ESCUADRA ADELANTE** (5'25 tarda i 9'45 nit); **EL MUNDO SIN CARETA** (Harry Piel, 6'10 tarda i 10'35 nit).

PATHE PALACE. — Continua 4 tarda: **LA NOVIA DE ESCOCIA** 4'10 tarda i 8'20 nit); **ASI SON LOS MARIDOS** (5'20 tarda i 9'40 nit); **LOS ULTIMOS 20 AÑOS** (6'40 tarda i 10'55 nit).

EXCELSIOR. — 4 tarda i 9'30 nit: **MI AMIGO EL REY** (4'10 tarda); **ASI SON LOS MARIDOS** 5'10 tarda i 9'40 nit); **LOS ULTIMOS 20 AÑOS** (6'30 tarda i 10'55 nit).

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent, UNA PESSETA. **NOTICIARIS. DOCUMENTALS. VIATGES.** etc.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

VARIETATS

EDEN CONCERT

Nova empresa
Nou de la Rambla, 12. T. 19623

Grandiós èxit de la Companyia d'Espectacles Frívols:

Avui, la picardia en un acte:

E. T. P.

MUCHO MAS QUE VORONOFF

Succés, succés

AMPARITO SANCHEZ

Moderna intèrpret de la cançó

CARMEN VARGAS

Eminent ballarina

PAQUITA FLORES

Distingida cupletista frívola

PILAR DEL RIO

Elegant nina del ball

D'una a quatre: Cabaret i atraccions

Frontó Principal Palace

Avui, tarda, a les 4'15: ARGARATE - CAZALIS II contra RECALDE II - EUSEBIO. Nit, a les 10'15: JUARISTI I - MARCELINO contra LARRUSCAIN - UGARTECHEA.

Frontó Novetats

Demà, dijous, tarda, a les 4: CHIQUITO BILBAO - QUINTANA II contra GALLARTA III - ABASOLO. Nit, a les 10'15: IZAGUIRRE - UNAMUNO contra ZARRAGA CHIQUITO GALLARTA. — Detalls per cartells.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Apolo. — Tarda: «La dona de la vida». Nit: «Les mares dels altres».
Barcelona. — Tarda i nit: «La Papirusa».
Romea. — Tarda: «Quimet I, rei de Xauxa». Nit: «La Plaça de Sant Joan».
Coliseu Pompeia. — Tarda: «La Ventafocs» Nit: «Valentina».
Espanyol. — Nit: «Aquesta nit i mai més».
Novetats. — Tarda i nit: «Curro Gallardo».
Còmic. — Tarda: «La camisa de la Pompadour». Nit: «Las insaciables».
Poliorama. — Tarda: «Aventures nocturnes de Jordi i Quim». Nit: «Madame».

CINEMES

Actualitats. — «El cañón del Colorado», «Noticiari».
Amèrica. — «Su único pecado», «Casada por azar».
Arnau. — «Catalina de Rusia», «El altar y la moda».
Arenes. — «Caballeros rústicos», «Satanàs», «Parece que fué ayer».
Astoria. — «La mujer del otro» i «Casa internacional».
Avinguda. — «Aguilas rivales», «La horda maldita», «Bolero».
Barcelona. — «El idolo de las mujeres» «Caballeros rusticos» i «El mundo es mío»
Bohèmia. — «Pax», «Hubo que casarlos», «Casanova».
Bosch. — «Letty Lynton», «El Altar de la moda».
Broadway. — «La insaciable», «Piernas de perfil», «Desfile de Candilejas».
Capitol — «La ninfa constante».
Coliseum. — Matx Carnera-Baer, «Volando hacia Rio Janeiro».
Catalunya. — «Sor Angelica», en espanyol, Lina Yegros.
Cèntric Cinema. — «Se necesita un rival», «Rasputin y la Zarina».
Comèdia. — «Sed de escandalo», «La parada de los monstruos».
Colom. — «Secuestro», «Pecadores sin careta».
Comtal. — «El ordenanza», «El capitàn disloque», «Sinfonia de amor».
Diorama — «La reina Cristina de Suecia», «A la luz del candelabro».
Entença. — «Vuelo nocturno», «Almas encontradas», «Una hermana de liciosa».
Esplai. — «Queremos cerveza», «El hombre del Hispano».
Excelsior. — «Mi amigo el rey», «Asi son los maridos», «Los últimos 20 años».
Fantasio. — «Viva la vida».
Fèmina. — «Siempreviva».
Foc Nou. — «El peso ante el espejo», «La noche del pecado».
Frègoli. — «Con el trac de otro», «La màquina infernal».
Goya. — «Romanza hungara» i «Granaderos del Amor».
Ideal. — «Hay que casar al príncipe», «Tras la mascara».
Intim. — «De pura sangre» (solament tarda), «Cabalgata» i «Tuya para siempre».
Iris. — «Cara al peligro», «La mujer acusada».
Kursaal. — «Escuadra adelante», «El mundo sin careta».
Laietana. — «Suerte de marino», «Sierra de Ronda».
Majestic. — «El modo de amar», «La marcha de Rakowzy» i «Un caballero del Oeste».
Marina. — «El idolo de las mujeres», «El mundo es mío», «El àguila y el halcón».
Metropol. — «El favorito de la emperatriz».
Mundial. — «Bolero», «La felicidad no es el dinero».
Miria. — «Flor de Hawai», «Capitàn disloque» i «Sinfonia de amor».
Monumental. — «Yo no quiero irme a la cama», «El niño de las coles».
Núria. — «El Zarawitch» i «Bolero».
Principal. — «Letty Lynton», «El altar de la moda».
Paris. — «El misterio del castillo de Terochy» i «Sucedió una noche».
Pathe Palace. — «Asi son los maridos» «Los últimos 20 años» .
Pedró. — «Mercado de escàndalos», «Pax», «Casanova».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Klondique», «El solitario».
Royal. — «En la gloria», «Yo no quiero irme a la cama», «El niño de las coles».
Select Cinema. — «Un capitàn de cosacos» i «Quién me besa».
Smart Cinema. — «Casanova», «La prometida de mi marido».
Splèndid Cinema. — «Diablos celestiales» i «Tierra de pasión».
Talia. — «Alma de bailarina», «Civismo», «Rumbo al Canadà» i «Cuidado con las campesinas».
Tetuàn. — «Viaje de ida», «Alma de bailarina».
Tivoli. — «La casa de Rostchild».
Triomf. — «El ídolo de las mujeres», «El mundo es mío» i «El àguila y el halcón».
Urquinaona. — «Tarzan y su compañera».
Volga. — «El solitario». «Esquimo».
Xile. — «Luna de miel para tres», «El modo de amar».

· LES COMARQUES ·

LLEIDA

ACCIDENT DE CACERA :: TRASLLAT DE DETINGUTS :: CONDONACIO :: MENOR FUGITIU :: LLADRE CAPTURAT

Trobant-se de cacera a les immediacions de la casa de camp «Sant Andreu» del terme d'Anserall, el veí Celestí Farràs Rivera, de 32 anys, va tenir la dissort de caure i que se li engegués l'arma. Va resultar greument ferit.

Els companys caçadors el portaren ràpidament al poble més pròxim on va ésser assistit d'urgència.

El jutjat entén en l'accident.

—Han estat traslladats aquest matí al vaixell «Uruguay» 16 detinguts del poble de Solsona els quals es trobaven en aquesta presó.

Obeeix la mesura a estar sota la jurisdicció del jutge militar de Barcelona.

—Han estat condonats per la Comissaria interina de la Generalitat, els recàrrecs de solteria a les cèdules, a tots els religiosos i sacerdots.

—S'ha fet escàpol del domicili patern, el nen de 15 anys, Joan Felip Aleuti. N'ha estat donat compte a la Comissaria de Vigilància.

—La Guàrdia civil de Balaguer ha posat a disposició del Jutge Instructor del Partit, el subjecte anomenat Primo Rivera Expòsito, inculpat de robatori comès dissabte en una casa dels afores de Foradada.

TARRAGONA

INFORMACIO LOCAL

Ha estat a Tarragona el nostre compatrici Marcel·lí Domingo. Va visitar, acompanyat del senyor Nogués Biset, el comandant militar de la plaça, el coronel Julí Ribera. El senyor Domingo visità també els detinguts a bord del «Manuel Arnús».

— El Sindicat d'Iniciativa ha rebut la visita del senyor Joan W. Daylor, agent inspector de la Companyia Internacional de vagons llits europeus. El motiu de la visita ha estat la preparació i l'organització de l'arribada al nostre port de quatre grans paquebots transatlàntics que durant els pròxims mesos d'abril i maig portaran turistes a Tarragona. Els principals directius del Sindicat han acompanyat el visitant i li han donat tots els detalls i les dades que ha demanat. Sembla que en el programa que hom ha esbossat figurarà la visita del grandiós cenobi pobletà.

— «Diari de Tarragona» es fa eco del que ha ocorregut a Constantí, on han desaparegut, per art d'encantament, les plaques que donaven a dos carrers principals de la vila els noms gloriosos de Fermí Galan i Francesc Macià.

— Quan la gent ja no es recordava de les tribus de gitanos estrangers, suara n'hi ha una de plantada en un dels llocs més ostentosos de la població, amb un nombre molt crescut de «garenos» que fan les delícies de la població.

— La Companyia Valenciana de Comèdia ha actuat amb gran èxit al Centre Tarragoní. Ha estat molt aplaudida pel públic per la seva labor.

REUS

INFORMACIO LOCAL

L'Alcaldia, atenent les peticions formulades per diferents agricultors en el sentit de poder adquirir accions per tal de tenir dret a l'ús de les aigües residuals, ha acordat ampliar en 100 més, el nombre de les accions emeses per aquest concepte, el preu de les quals és de 300 pessetes cada una.

—Les senyoretes llicenciades en Filosofia i Lletres, Josepa Oliva i Maria Lluïsa Odena, han estat nomenades auxiliars del nostre Institut de Segona Ensenyança.

—Hom ha concedit la gratificació acostumada dels anys anteriors d'import de 500 pessetes al cap de la Guàrdia Urbana, senyor Ferret.

—Definitivament, ha estat assenyalat el dia 11 de gener pròxim, per a la inauguració de l'Exposició Filatèlica, organitzada amb gran entusiasme per l'Associació Cultural.

—Pròximament s'efectuaran les plantacions d'arbres als nous passeigs del Parc Zoològic Municipal.

—La Penya Magre, prosseguеix amb molta activitat a l'organització de la Festa de les «Midinettes», que ja comença d'ésser tradicional a la nostra ciutat.

—Ha quedat constituqda la Comissió organitzadora del II Certamen Literari Humorístic de la societat La Palma. Aquesta Comissió està integrada per socis d'aquella entitat.

—Per la guàrdia d'Assalt, s'efectuà un escorcoll a una carboneria del carrer del Bisbe Grau, domicili d'un conegut extremista. No va donar resultat, car solament li foren trobats periòdics comunistes russos.

L'HOSPITALET

DETENCIONS

La nit de dimarts, diversos agents de vigilància vinguts de Barcelona, han procedit a la detenció dels següents senyors:

Tinent d'Alcalde, Martí Feced; regidors de l'Esquerra, Forcada, Cervera i Andi i el federal, Orriols.

Ultra aquest, han estat detinguts els ciutadans Mateu Llorens, Tomàs Segarra, Josep Segarra, Antoni Vilart, Carles Enric, Josep Valldeperes, Josep Font, Francesc Aidepùs, Ramon Moral, J. Perelló i Josep Riera.

S'han practicat molts escorcolls domiciliaris. Ultra els esmentats han estat detinguts gran nombre d'elements significats de la F. A. I.

PRATS DE MOLLO

ESPORTIVES :: CASAMENT CIVIL

L'Emulation Sportive Pratecnne, en batre el Club Esportiu Perpinyanenc, s'ha adjudicat la «poule B».

—S'ha registrat en aquesta alcaldia el casament de M. Emmamel Nou, empleat a la Fàbrica d'Electricitat del Tech, amb la senyoreta Margarida Burgès, que viu a la carretera de la Preste.

PERPINYA

CERCLE FEMENI «LES CATALANES»

Dijous darrer, amb una conferència molt documentada, la senyora Trèmi, directora de l'Escola Racine, va estudiar els diversos graus d'ensenyament públic a França i el seu funcionament orgànic i pressupostari.

En acabar, hom va recordar que l'oradora és una de les poques dones de selecció que primer varen comprendre, fa tres anys, l'abast i la importància de l'obra empresa per «Les Catalanes», obra d'aixecament del nivell de la mentalitat general, en la qual, amb un coratge perseverant, persisteix tot i els perjudicis personals i familiars que li comporta.

Heus ací un exemple d'altruisme que només pot dur a bon terme un esperit que visqui molt per damunt de les petiteses de la vida.

L'auditori la va acomiadar amb la seva càlida simpatia i l'expressió d'una absoluta confiança.

L'ALFORJA

UN NOU PARTIT? :: CINEMA :: CLASSES PER A ADULTS :: «LA CIUTAT»

Ens arriba el rumor —que recollim amb tota mena de reserves i a títol d'informació— que hom tracta de constituir en aquesta vila una filial del partit radical.

— Pel llenç del cinema del carrer Prat de la Riba fou projectada diumenge darrer la bonica opereta «El trio de la benzina», els protagonistes de la qual són Henry Garat i Lilian Harvey.

Al Teatre Nou han estat començades sessions de cinema mut.

— Són molt concorregudes les classes nocturnes per a adults que dirigides pels mestres senyors Bard i Llovet, celebra l'Escola Nacional.

— Ha estat molt ben rebuda pels sectors liberal i esquerrista local l'aparició de LA CIUTAT.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 2

LA CIUTAT
EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració:
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122
Imprenta:
TALLERS NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Països Unió Postal, un trimestre	15 — »
Altres països, 1 trimestre	25 — »

El moment polític a través de la Premsa

EL MATI s'ocupa de la caritat i de la política. Sí, senyors; convé molta caritat; sobretot, entre alguns catòlics que pensen massa en aquella dita que es refereix al fet que «la caritat ben entesa comença per un mateix». «El Matí», però, oblida que Jesús condemnava la política temporal.

En parlar de la deslleialtat, **EL CORREO CATALAN** no pensa que molts radicals dels del 1909 creuran deslleial el senyor Lerroux del 1934.

LA VEU DE CATALUNYA es declara per una política de concòrdia — talment com en temps de la dictadura — i demana eleccions.

En això estem d'acord. No ens aniríen pas gens malament unes eleccions.

EL DILUVIO comenta la quantitat enorme i l'enorme bona voluntat dels que aspiren a pacificar-se.

Des de **DIARIO DE BARCELONA** un senyor Marfil demana el desarmament moral i material. De les dretes també, veritat?

LA LIBERTAD comenta el programa de la Ceda, que és un programa — ja ho veureu! — que no tindrà èxit.

HERALDO DE MADRID ens innova d'una indignitat, d'un fet tristament vergonyós.

Segons **EL LIBERAL**, de Madrid, la labor de la Ceda ha estat estèril.

EL SOL comenta les eleccions de l'any passat i el fruit d'aquelles eleccions.

DIARIO DE MADRID s'ocupa de la conciliació — en aquests temps! — i dels contractes collectius.

EL DEBATE llança uns quants «marramaus» sobre els delictes de premsa.

LA NACION voldria un altre sistema polític. Ja sabem quin: el que li anava tan bé en temps del difunt dictador.

INFORMACIONES, en aquesta hora de predomini feixista, segueix emprant el to intolerant de sempre.

A B C s'indigna amb els socialistes.

Així ho haguessin fet els republicans amb els monàrquics!

AHORA parla del demà de Catalunya, aquest demà que dóna tants maldecaps.

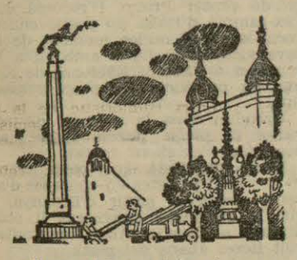

—Que sola em deixen!...
(De «La Publicitat»)

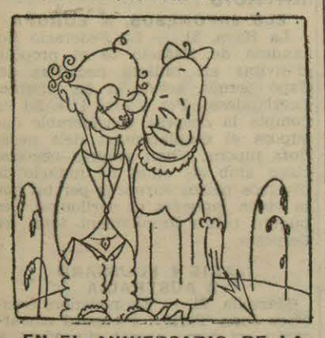

EN EL ANIVERSARIO DE LA BODA

EL.—Tú has sido, querida Cedita, una mujer hacendosa; pero reconoce que yo he sido un buen marido.
(De «El Sol»)

...EN HIZO UN AÑO

—Sí, perdimos, don Seculorum; pero en las próximas elecciones...
—¿Cómo en las próximas? Querrà usted decir en las remotas...
(De «Heraldo»)

UNA PRUEBA EXCESIVA

El paciente Job. — Si se les ocurre hacerme periodista de izquierdas, a estas horas no estoy yo al lado del Señor.
(De «La Libertad»)

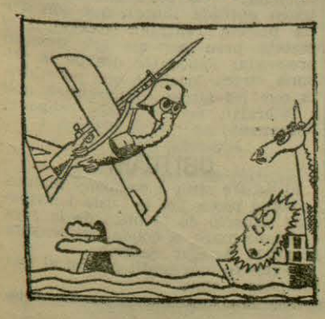

DESARME 1934

Lo que le sucedería a Noé si se le ocurriese enviar a la paloma
(De «El Diluvio»)

«El Matí», la caritat i la política

«Les divisions polítiques dels catòlics causen, a tot esperit sincerament religiós, una particular angoixa. Si anéssim a cercar-ne la causa, no la trobariem, però, en la teoria de la política sinó més aviat en la pràctica. ¿Es possible d'evitar aquelles divisions, i seria tan sols prudent entestar-se a evitar-les? Mil vegades s'ha dit que l'Església no volia lligar els fidels en política; àdhuc s'ha fet veure la impossibilitat d'un partit polític que agrupés tots els catòlics, el qual oferiria el perill de fer servir l'Església per a fins polítics i, per conseqüència, d'identificar-se amb el catolicisme, la qual cosa és contrària a la doctrina cristiana.

Aquest fou el tema d'una conferència que dies enrera donava a l'«Institut Pius XI», de Paris, el R. P. Noble: «La caritat en les dissensions polítiques». Un tema ben actual, per cert, i ben difícil de resoldre. Puix que al costat de tot doctrinari de la política hi ha el militant, el qual, si ho és de veres, no pot excloure la passió per les seves idees, i es veu abocat fàcilment a les baixeses que sovintegen en les campanyes electorals, i que exclou tota probitat, tota lealtat, tot respecte, tota justícia.

Enmig d'aquests perills que assetgen el catòlic en la vida política, quin serà el rol de la caritat? El P. Noble precisa que no es tracta de la caritat sentimental sinó de la caritat sobrenatural. Aquesta caritat és una prolongació de l'amor sobrenatural de Déu envers el proisme. Ella ens demana d'estimar tots els homes, com a fills de Déu, d'estimar-los per amor de Déu. Així la caritat converteix en un deure estimar les ànimes com Déu mateix estima, és a dir, de voler llur bé sobrenatural; en altres paraules, llur salvació. Però el bé sobrenatural dels nostres germans no exclou llur bé material: per a arribar a la ciutat divina cal organitzar la ciutat terrena, la societat, l'Estat. Es per això que l'acció política és per a l'home un dret cívic. La caritat, lluny de dispensar-nos-en, ens hi convida. Ella deixa el camp lliure als partits, en tant que aquests cerquen el bé comú, però ens guarda de les desviacions i dels erraments als quals poden aconduir en l'ordre moral. Si accepta les lluites polítiques, sinceres i lleials, limita llur rol i les moralitza.

A més, la caritat exerceix una influència sobre la mentalitat dels que adopten un partit, en preferència a un altre. Ella els ensenya la probitat, l'honradesa, la lealtat, la sinceritat. Exigeix que els adversaris polítics es tractin, es combatin amb justícia; més, encara: exigeix que per damunt de llurs dissensions continuïn estimant-se. La caritat no exclou l'emulació, però proscriu absolutament l'odi, com prohibeix també la deformació de l'emulació, que és l'enveja. Pel fet mateix, són incompatibles amb ella la mentida, el frau, la calúmnia, la maledicència, les ofenses a la dignitat humana.

No mancarà qui digui que una caritat així desarma. Això és un error: la caritat no impedeix colpir fort, àdhuc demana la resposta vigorosa a les difamacions, però vol que les armes siguin lleials. Hom dirà que, en la lluita política, és massa difícil d'aplicar-ho. Difícil, tal volta, però no impossible. Basta tan sols, per a practicar-la, tenir una mentalitat catòlica, no oblidar que la veritable caritat ho refereix tot a Déu. Religió, primer; política, després.»

«El Correo Català» i la deslleialtat

«Como lealtad es consecuencia y supone convicción hasta el sacrificio, la deslealtad es todo lo contrario: carencia de idealidad y sobra de ambiciones hasta su desbordamiento. Se ha dicho, y con razón, que de ambas procede. Y su ocasión de manifestarse, la cobardía ante el peligro.

Hay quienes la disfrazan de «oportunismo» y hasta de «profundo sentido político». La veleidad convertida en postulado ético. No cabe mayor aberración de la política.

Nos hemos acordado de la fea deslealtad, al leer la última intervención parlamentaria de los vergonzantes de la Esquerra que acudieron a las Cortes un par de días, y de los Sres. Maura y Martínez Barrio pretendiendo «elevar» el debate político. A los primeros, pudo decirles con razón evidente el Sr. Lamamié de Clairac y repetirles al día siguiente el Sr. Gil Robles que, al hablar como habían hablado y condenar lo que en apariencia condenaron, habían dejado a los suyos en la estacada. Y al Sr. Maura se le demostró fácilmente su inconsecuencia de odio a las Derechas con sólo recordarle las circunscripciones electorales en que amigos políticos suyos fueron en candidatura con aquéllas.

De Martínez Barrio, baste con decir que condenaba ahora el triunfo electoral derechista que sancionó y no pudo negar como presidente del Gobierno que hizo tales elecciones.»

«La Veu de Catalunya», la concòrdia i les eleccions

«Els nostres lectors ja coneixen la declaració del Consell de Govern de Lliga Catalana que inseriem ahir. Es un document interessantíssim, que va en el moment oportú.

Lliga Catalana ha fet tots els esforços imaginables per a evitar que la bogeria inconcebible de les esquerres coaligades pogués interrompre la vigència de les normes establertes en l'Estatut aprovat per les Corts Constituents i en l'Estatut interior aprovat pel Parlament de Catalunya. La Lliga i els seus homes volien que l'organització del règim transitori fins al restabliment de la normalitat constitucional a Catalunya s'efectués, amb el menor trasbals possible, dintre d'aquelles normes.

Tots els esforços, però, dels homes de la Lliga no han pogut vencer els obstacles insuperables que s'han oposat a aquella solució constitucional. L'ambient creat a Madrid pel fet insòlit d'un govern que se subleva i per la revifalla dels vells pòsits contraris a la causa de les llibertats de Catalunya han impedit que les gestions iniciades pels homes de Lliga Catalana l'endemà mateix dels fets revolucionaris hagin tingut el bon èxit que tots hauríem desitjat i que llur patriotisme mereixia.

Davant d'aquesta realitat, independent dels nostres propòsits i de la nostra conducta, hi ha dos camins a seguir: el d'una actitud negativa, que es tanqui en la rigidesa aparent d'una posició integrista, o el d'una actitud afirmativa, procurant millorar tot el possible la situació i realitzant tots els esforços i sacrificis que calguin per a obtenir a cada moment propici el restabliment d'aquella part del règim autonòmic que sigui immediatament possible. La primera actitud seria la més còmoda i la que podria servir amb més parenceria un interès de partit. Però la segona, molt més incòmoda i molt més difícil és evidentment la més conforme amb l'interès superior i permanent de Catalunya.

Procurant, doncs, que es convoquin a Catalunya, com més aviat millor, unes eleccions, Lliga Catalana i els seus homes serveixen avui, com han servit sempre, el més alt interès de Catalunya, que és, en aquests moments, el més alt interès de la República.

El mínimum que podem demanar en aquests moments al patriotisme de tots, que el de tots serà necessari per a superar les dificultats de l'hora, és que els responsables políticament de la catàstrofe no destorbin, amb la persistència i la contumàcia de llurs errors, els esforços dels qui malden per redreçar la situació.»

Diu «El Sol»: «Un año después»

«A la hora en que escribimos estas líneas hace un año que la voz del entonces ministro de la Gobernación, Sr. Rico Avello, comunicaba por «radio» a los españoles los primeros resultados de la contienda electoral. Confusas las noticias todavía, dejaban presentir, sin embargo, lo que se vería más tarde con toda claridad: las urnas les habían traído a las derechas el regalo de un triunfo espléndido, como apenas lo podían soñar la víspera, inimaginable dos años antes. Sobre la piel de España pasó un viento de estupor que cogió por igual a vencedores y vencidos. Para todos era demasiado: demasiado triunfo, demasiada derrota. En la lucha hubo vencidos absolutos: las izquierdas republicanas, y vencidos relativos: radicales y socialistas. La derrota de los radicales tuvo más bien carácter moral que material. Aumentaron los puestos, pero no en la proporción que esperaban. Creyeron que la reacción de la opinión pública se detendría en ellos; pero los rebasó y se fué a buscar en los grupos extremos de la derecha el calmante para su angustia exasperada. Este hecho trastornó todos los cálculos previos acerca del rumbo político que las elecciones permitirían dar al país. Se había pensado en la apelación al sufragio para que el timón de la República pasara de la izquierda al centro. Los electores empujaron demasiado, y se fué a manos de la derecha. Con arreglo a los votos, las derechas tenían que gobernar; pero ¿cómo estaban constituídas las derechas triunfantes? ¿Podían gobernar la República acaso? No. La coalición vencedora había peleado bajo un signo negativo; sus cuarteles electorales estaban plagados de «antis», y los coligados, cuando no habían proclamado su monarquismo, no se habían cuidado de decir que eran republicanos. ¿Podían gobernar la República? No. Pudieron intentar el golpe de Estado, cobrarse al contado su triunfo; pero no podían gobernar normalmente dentro del régimen estatuído porque estaban fuera de él. De ahí la ineficacia del año parlamentario que conmemoramos hoy. Hemos pasado el año en la tarea trabajosa de meter y encuadrar en la República a los vencedores netos del 19 de noviembre. Este año perdido hay que cargárselo íntegro a la Ceda. Porque la Ceda estaba en la obligación de preverlo y de evitarlo. Menos ambigüedades, más franqueza en la propaganda electoral, y nadie hubiera tenido que replicar ante su triunfo. Es posible que éste, con signo republicano, no hubiera sido tan claro como lo fué con signo monarquizante; pero si no pensaba servirse de él en este sentido, ¿para qué lo quería? El órgano periodístico de la Ceda ofrece como muestra del talento político del Sr. Gil Robles el que hoy, al cabo de un año, con sus consiguientes trastornos, para conseguir lo que con unas discretas advertencias en la propaganda electoral hubiera tenido desde el primer día? No. La Ceda se equivocó y el país ha perdido un año estérilmente. La lección ha sido dura, y bueno será que su ejemplaridad no se pierda.

Nos encontramos hoy, al cabo de un año, con que aquella famosa coalición antimarxista se ha partido en varios pedazos, que no será fácil volver a soldar. Los efectos de esta explosión alcanzaron al partido radical, y también resultó dividido en dos, con la particularidad curiosa —a este título lo subrayamos— de que la posición desprendida recusa ahora las elecciones que al azar le llevó a presidir. Es éste otro de los méritos que su periódico atribuye a la Ceda. Tampoco lo entendemos. ¿Forzar por exclusión y alejamiento la formación de un partido de izquierda?

Estas preguntas, como se ve, son contradictorias, y sin embargo, a nuestro juicio, todas ellas son lógicas; es decir, están dentro de lo posible, y en algunas la respuesta afirmativa sería además prueba de previsión inteligente. Por ejemplo, la de que intente unirse al Sr. Lerroux para que el republicanismo histórico del jefe radical y las huestes que le siguen refuerce su partido y le dé un marchamo político aceptable dentro del régimen, y la de que al mismo tiempo facilite la formación de un partido republicano de izquierda templada en quien se pueda depositar la pesada carga del Poder cuando a la Ceda le llegue la hora de dejarlo, después, claro está, de la etapa que sus ambiciones nos anuncian.»

El senyor Marfil, des de «Diario de Barcelona», parla del desarmament moral i material

«La Ley que se está discutiendo en el Congreso de los Diputados sobre tenencia de armas y explosivos y que consiste principalmente en la agravación de pena para los que indebidamente la lleven a cabo; y el proyecto de ley presentado hace pocos días por el ministro de la Guerra disolviendo el Consorcio de Industrias Militares y creando en su Departamento una Dirección de Material, son medidas que responden, al mismo pensamiento y a la misma apremiante necesidad: el desarme material del elemento civil.

Se oye decir a muchos que no basta el desarme material, sino que es preciso el moral. Nadie puede dudar de que quienes tal afirman tienen absoluta razón; pero el desarme moral hay que lograrlo con una educación, también moral, con un despertamiento del espíritu de ciudadanía, con una vuelta al redil de la espiritualidad de quienes de él se marcharon, y esto no es labor de un día ni quizàs de una generación. Por ello, si el desarme material se aplazara para cuando el moral estuviera ya hecho, correríamos gran peligro de no verlo nosotros realizado.

Hay que ir, por consiguiente, a quitar el armamento de manos de quienes indebidamente lo poseen, y para ello nos parece de una mayor eficacia el proyecto sobre el Consorcio de Industrias Militares que el de la tenencia de armas y explosivos. Este segundo proyecto es propiamente adjetivo, y en cambio, el de disolución del Consorcio es muy substancial, por lo cual puede afirmarse que media entre ambos la diferencia misma que hay de la previsión a la represión. Los mejores Estados no son los que más castigan, sino los que organizan y vigilan en forma que el castigo resulta innecesario.»

«El Diluvio» s'ocupa dels aspirants a càrrecs

«El representante gubernativo del Estado en Cataluña, Sr. Carreras Pons, funcionario en quien concurren tantas condiciones de tacto y prudencia, se ha visto obligado a ordenar a la censura que impida la publicación de más nombres de supuestos o presuntos ocupantes de los principales cargos que han de proveerse interinamente por el Gobierno en la región catalana.

La verdad es que hemos sufrido un bombardeo de nombres, arrojados por los interesados mismos o por quienes desean que los aupen para obtener su protección.

La máquina administrativa catalana debe ponerse en marcha cuanto antes. Conformes. Pero, mucho más conveniente que se eche a andar pronto, es que se ponga en marcha bien, a fin de que luego funcione con toda regularidad.

Tiene razón que le sobra el Sr. Carreras Pons. Poner coto a ese afán meramente exhibicionista o, lo que es peor, interesado de unos, y egoísta de otros, es plausible. Equivale a evitar que muchos se forjen vanas, engañadoras ilusiones y a impedir que se desoriente la opinión pública.

Entre los nombres echados a volar los había para todos los gustos. Unos eran capaces de mover a risa y otros daban grima y hasta hacían llorar. Qué oportuno y acertadísimo estuvo el Sr. Carreras Pons al poner fin a tan pintoresco concurso de aspirantes a labrarnos la felicidad!

Hijo el Sr. Carreras Pons de esta tierra, conocedor de nuestra idiosincrasia y de nuestras necesidades, puede en gran modo contribuir a que los proyectados nombramientos recaigan en personas competentes, idóneas, que no hayan merecido a sus conciudadanos juicios adversos.

Hágalo así el Sr. Carreras Pons y prestará un servicio inmenso a Cataluña. No escatime esfuerzos, no regatee sacrificios para que accidentalmente cubran los puestos vacantes personas que en realidad los merezcan.

Si se tiene acierto en la elección, no será difícil que la vida catalana ràpidamente se encauce hacia la normalidad. Por el contrario, si se incurre en errores en la designación de los altos cargos vacantes, tendremos todos que lamentar males sin cuento.

Aunque pequemos de machacones, hemos de insistir cerca del Sr. Carreras Pons en la necesidad de que no desatienda nuestros avisos. Lo que aquí ahora se ventila es meramente una cuestión de hombres.

Si los que se designen cuentan, por su aptitud y su buen nombre, con la aquiescencia de sus conciudadanos, todos estaremos de plácemes, porque, al restablecimiento de la paz en los espíritus podrá seguir muy en breve la restauración del régimen jurídico que al pueblo catalán reconocieron las Cortes Constituyentes de la República española.»

«La Libertad» i el programa de la «Ceda»

«El órgano de la Ceda hacía en su último número el balance de lo conseguido en un año: desde el 19 de noviembre de 1933, en que se celebraron las elecciones generales, hasta la fecha. De lo conseguido, naturalmente, por dicha agrupación política.

El artículo de «El Debate» tiene un mérito que no le vamos a regatear: la franqueza con que está escrito. Una franqueza descocada, desprovista de todo pudor y que se convierte más de una vez, al correr de la pluma del articulista, en una mal disimulada osadía. Señalamos estos detalles sin ánimo de formular el más pequeño reproche. Cada cual comprende la franqueza a su modo, y no vamos a ser nosotros quienes pretendamos administrar la conducta ajena, ni tampoco a extrañarnos de que quienes a tanto se atrevieron en su actuación empleen un lenguaje crudo, hiriente, casi insultante para exteriorizar su pensamiento.

Quisiéramos poder expresarnos, al comentar el balance de la Ceda, no con la misma franqueza que «El Debate», pero sí con franqueza republicana; esto es, hablando con toda claridad y midiendo bien nuestras responsabilidades, tanto en lo que dijéramos como en el modo de decirlo. No nos será posible, porque, como hemos ya indicado más de una vez, antes de someternos al lápiz rojo del censor, pasamos voluntariamente por una censura más estricta, que es la de nuestra propia conciencia.

Si no fuese así, sólo discutiríamos una de las afirmaciones más atrevidas —de un atrevimiento inaudito— de «El Debate». La que asegura que el eje de la política de la Ceda ha sido «hacer posible que España tenga un Gobierno y mantener el orden público». Ante esta afirmación, tendríamos forzosamente que preguntar: primero, qué sería de nuestro país si todos los Gobiernos obtuvieran con su actuación los mismos resultados de que se ufana el desconcertante colega, y segundo, si el orden de que se nos habla, es decir, el orden de «El Debate», es el mismo que el que reinaba en Varsovia. Dejemos, por hoy, formuladas las preguntas y expresado el propósito de discurrir otro día por el cauce que las mismas señalan. Hoy no lo haríamos, aunque lo excepcional de las circunstancias en que escribimos nos lo permitieran, porque el sentido de nuestra responsabilidad nos indica que cuando las heridas —gravísimas muchas de ellas— no están todavía cicatrizadas, no es político ni, sobre todo, humano someter a la opinión pública a unas pruebas de resistencia que pudieran parecer crueles.

Por nuestra parte, después de afirmar que políticamente no nos creemos incompatibles con nadie y que dentro de la República caben toda clase de matices, queremos agregar que no se nos alcanza por qué clase de medios, dentro de la legalidad republicana, puede alcanzar el Poder una agrupación de extrema derecha como la Ceda.»

«El Liberal» i la labor (?) de les dretes

«En la semana parlamentaria que hoy empieza continuará el debate político con las réplicas y duplicas a los discursos de los Sres. Maura y Martínez Barrio. Es de suponer que la tolerancia establecida el viernes continúe, porque otra cosa induciría a pensar que las derechas daban el escándalo, como los calamares la tinta, para proteger la huida.

Y no es de suponer que después del debate político se vaya a la crisis, que se aplazó con la eliminación ministerial de los Sres. Samper e Hidalgo.

El Sr. Gil Robles y sus amigos clamarán un poco sus impaciencias y esperarán el resultado de la discusión presupuestaria para poder hacer con más acierto el reajuste que reclaman. No es cosa de estar todos los días eliminando gente y sorteando crisis...

Ahí están los presupuestos esperando turno. ¡Estamos a 20 de noviembre!

¡Un año perdido!, decía el Sr. Maura. Y tan perdido. Si no se hacen ni los presupuestos, ¿qué balance se podrá ofrecer al país el 1 de enero?

Al colega que tiene en la Prensa la Ceda le ha parecido oportuno contestar a lo del «año perdido», que dijo el Sr. Maura, y lo ha hecho en su editorial del domingo, felicitándose de lo hecho a partir del 19 de noviembre, en el aniversario del triunfo electoral derechista.

¿Y qué partidas son las que lleva al haber de la Ceda?

«La política, centrada—dice—; las izquierdas revolucionarias, desalojadas, vencidas en la calle; el socialismo, quebrantado; un conjunto de leyes EN VIAS DE EJECUCION, y la presidencia del Consejo, a la vista, como garantía de todo.»

Pero eso, más que obra de la Ceda, es la gestión del actual ministro de la Gobernación, que tuvo la suerte de hacer frente al movimiento revolucionario y de dominarlo.

A la Ceda habrá que atribuirle ese conjunto de leyes que dice su órgano que están «en vías de ejecución»; pero que no cuentan en el aniversario del 19 de noviembre. Y lo mismo ocurre con la presidencia del Consejo...

Tampoco es cosa que pueda sentarse en el haber, porque «está a la vista», en efecto; pero puede perderse de vista...

Algo habrá ganado durante el año que consideramos perdido Acción Popular agraria; predomina en ayuntamientos en que apenas si tenía representación; ha sido desalojada de las esferas oficiales la «izquierda revolucionaria» y «quebrantado» el partido socialista; pero todo esto es más destructivo que constructivo, y tenga o no el valor que quiera darle la Ceda, lo cierto es que para la República y para España no tiene ningún valor.

Y salvo lo que al orden público se refiere, el año ha sido completamente estéril.»

Aquest número ha estat visat per la censura

«Diario de Madrid», la conciliació i el contracte collectiu

«La conciliación y el contrato colectivo son las bases sobre que se asientan las instituciones paritarias en la mayoría de los países civilizados, y desde luego en todos los democráticos. Quienes presiden dichas instituciones —por lo común, funcionarios de carrera, y en especial, magistrados— o no realizan funciones de arbitraje o, cuando las realizan, es a instancia y con conformidad de obreros y patrono. Ni siquiera en la Alemania socializante de la Constitución de Weimar se faltó al respeto a ese principio consustancial con todo régimen de economía privada. Unicamente se hizo la reserva de que, en ciertos casos en que el Gobierno lo declarase necesario desde el punto de vista del interés público, habría de recurrirse al arbitraje obligatorio, pero arbitrando funcionarios especiales que designaría el mismo Gobierno. Y esa reserva, por otra parte, era un vestigio de procedimientos circunstanciales de la época de la desmovilización.

Aquí, en España, sin prorrogar aún el contrato colectivo, que era el ardiente afán de los movimientos sindicales auténticos, se saltó al régimen autoritario, que correspondía a principios políticos y económicos totalmente contradictorios con los de la Constitución antigua y con los de la actual republicana, y además dependía de supuestos técnicos para los que el Estado español no tenía preparación alguna. Lo propulsaron señoritos sociólogos que no vieron en los Comités paritarios sino una fluyente multitud de sinecuras en las presidencias, en las secretarías y en los organismos de apelación. Su ignorancia les llevó a no hacerse problema del punto capital de los límites de la intervención del Estado en la producción. Hallando pretexto en la vaga idea de humanizar materialmente la situación de los obreros, no tuvieron la menor sospecha de que podían desorganizar la vida productora y acarrear el hambre de la propia masa que aspiraban a elevar. Por desconocimiento absoluto del funcionamiento del mecanismo productor de la Empresa privada no se dieron cuenta de que la fijación uniforme y arbitraria del factor fundamental de los costes no podía encontrar sus necesarios reajustes más que en un sistema económico de tipo socialista.»

«El Debate» parla dels «delitos de prensa»

«Es ocioso que repitamos que nuestro criterio sobre la ley de Prensa no se limita a las medidas precautorias inspiradas por la realidad presente. Tan vano como sería negar que ésta tiene su influjo, lo sería presentar como cosa de circunstancias lo que se ha defendido con igual energía durante el bienio que durante la Dictadura. Se nos hará la merced de admitir que un criterio sostenido en términos análogos bajo Primo de Rivera y bajo Azaña no puede inspirar una ley para nadie, ni contra nadie. Como no sea para España y contra sus enemigos; para la Prensa y contra quienes la prostituyen.

Algún día habrá paz completa. En la calle y en los espíritus. ¿Será entonces innecesaria la ley de Prensa? Entonces precisamente es cuando rendirá sus auténticos frutos, rigiendo la marcha normal de unos periódicos dignos y solventes, lejos la perspectiva de medidas violentas y duros recursos coactivos. La amenaza revolucionaria no es cosa de un día, ni hay que prevenirla solamente cuando el aire está cargado de electricidad. Lo prudente es evitar que se cargue. Y en esto la ley de Prensa puede hacer mucho; porque no se fragua un ambiente revolucionario sin haber antes realizado una perseverante labor corruptora de la atmósfera moral. Hemos dicho mil veces que más que el comunismo económico era terrible y dañoso el comunismo moral; que el peligro revolucionario no lo es tanto en cuanto amenaza de variar un sistema político, como en el efecto desastroso que causa en los fundamentos morales sobre los que se asienta la sociedad.

La revolución, la obra disolvente, se va cumpliendo desde la Prensa que en tales menesteres se ocupa, atacando no sólo las instituciones políticas, sino todas las que son garantía de orden, y, sobre todo, de orden moral. No es otro el secreto de que la Iglesia sea siempre blanco de los ataques de la revolución. Donde la Iglesia es respetada y libre para cumplir a fondo su misión altísima el peligro revolucionario es muy remoto. Nuestra ley de Prensa ampararía, pues, a todas las instituciones que en lo material y en lo espiritual significan continuidad y orden, vida normal pacífica.»

«La Nación» i els sistemes polítics

«Hace cuatro años que se inició intensamente el movimiento revolucionario. Este mismo mes. En noviembre se hacían todos los preparativos y se anunciaban todas las felicidades de que el país habría de disfrutar tan pronto como cambiase el régimen y España se viera libre del lastre de sus tradiciones.

En diciembre saltó el primer chispazo en Jaca. Desde entonces hasta abril se lanzaron a los cuatro vientos los programas de la buenaventura, que ya estaba al alcance de la mano. Todo iba a ser dicha inefable, abundancia, trabajo fecundo, paz en los hogares, justicia distributiva, confraternidad entre los hombres. Los ciudadanos no sentirían el peso abrumador de los tributos, la transformación económica y social nos daría a todos los medios necesarios para un buen vivir. La libertad, la Igualdad y la Fraternidad nos tendían sus brazos en una caricia tentadora.

Han transcurrido cuatro años. A nosotros se nos ocurre preguntarles a los contribuyentes si son menores las cargas que el Erario les impone, a los comerciantes si venden más, a los industriales si producen mejor, a los agricultores si han recibido protección, a los obreros si hay abundancia de trabajo, a los españoles todos si les es ahora más grata la vida.

Estamos seguros de que nos contestarán que no. Entonces, ¿qué ha pasado? Que se ha cometido un gran dislate. Porque en España lo que había que cambiar no era un régimen, sino un sistema político, que no se transforma sustituyendo los nombres.

El sistema persiste, agravado por las sacudidas revolucionarias y por un mayor desbarajuste en la política, a la que arribaron hombres que necesitaban hacerse sus posiciones a costa del pueblo.

Eso ha sido todo. Ahora el país ve claro el camino. ¡Ojalà estos cuatro años de tortura no sean ineficaces!»

«Informaciones» o la tolerància

«La insistencia de ciertos periódicos del corro, empeñados en asignar a la lista impunista en pro de Azaña un carácter fundamentalmente apolítico, ponderado, imparcial, como si se tratase de una gran figura intelectual vejada en sus augustas funciones por bárbaros atropellos del Poder —cuando sabe todo el mundo que se trata de un proceso eminentemente político, exclusivamente político, extraño por completo a cualesquiera actuaciones puramente literarias, en que, por otra parte, Azaña no es en el mejor de los casos, sino un escritor como tantos otros—, nos mueve a poner los puntos sobre las ies.

Se trata, repetimos, de un proceso eminentemente político. ¿O es literario lo del alijo de armas? ¿O es cuestión artística la sublevación de la Generalidad? Pues si el alijo de armas es un proceso exclusivamente político, si la rebelión de la Generalidad es otro proceso eminentemente político, ¿a qué firman ese mensaje, exclusivamente político, el presidente de la Academia Española, el director del Archivo de Investigaciones Históricas, y el vicepresidente de la Junta de Relaciones Culturales, organismos los tres completamente al margen de la política? Cierto que los tres, salvo error u omisión, encarnan en una misma persona —el Sr. Menéndez Pidal—, y que, por consiguiente, la tres firmas se reducen a una sola, acumuladas, como las cátedras y las subvenciones; pero, de todos modos, la seriedad de dichos organismos, absolutamente apolíticos, no puede estar al capricho de maniobras como la presente exclusivamente políticas. ¿Acaso está el señor Azaña detenido por haber escrito una comedia o una novela? No. El Sr. Azaña está a disposición del Tribunal Supremo porque se halla comprometido en el proceso alijo de armas y en la sublevación de la Generalidad, como lo estuvo en el proceso de Casas Viejas. ¿Acaso cuando Casas Viejas se le ocurrió al Sr. Menéndez Pidal dar sus firmas acumuladas para el Sr. Azaña?

«Ahora» s'ocupa del demà de Catalunya

«El problema más grave para España, que exige de cuantos dirigen la vida pública o influyen en ella un tacto mayor, es el catalán. Por entenderlo así, nos duelen los comentarios encrespados, hirientes, que unas veces oímos o leemos del lado acá del Ebro, inspirados en un sentimiento de patriotismo nacional, y otras, del lado allá, inspirados en otro patriotismo regional. Se equivocan unos y otros: ni España ni Cataluña ganan nada con esas destemplanzas simplistas. El problema catalán es más complejo que todo eso.

Ahora estamos en un régimen transitorio, y como el estado de guerra tendrá que levantarse pronto, el aparato ortopédico que prepara el Gobierno es el contenido en el proyecto de ley presentado en el Parlamento. Lo que tiene de peor este proyecto es el nombramiento de una Comisión encargada de dictaminar en un plazo harto perentorio sobre los servicios traspasados. Esto es entrar a fondo en el problema, y para ello ni basta una Comisión ni es este el momento. Eso es una verdadera revisión del Estatuto, y la revisión hay que acometerla por el Parlamento y con las pasiones más encalmadas.

Ahora hay que proveer a que Cataluña tenga una primera autoridad y un Gobierno, y eso es lo que transitoriamente va a dársele con el proyecto del Gobierno. Sería una locura que en esa etapa el órgano de gobernación provisional quisiera entrar en reformas políticas esenciales. Le debe bastar con poner las cosas en orden, limpiar los focos de mala administración y mala política, corregir abusos y yerros y buscar en cada problema y en cada momento el lazo de aproximación cordial entre Madrid y Barcelona.

No estamos, por consiguiente, ahora frente a un problema de leyes, sino de conductas, y las conductas dependen de los hombres. En este caso concreto «del hombre»: del presidente de la Generalidad que sea nombrado.

Es un acierto que el nombramiento no sea del Congreso, como se dijo en un principio, sino del Gobierno. El Congreso archiexpresión y quintaesencia de la política, no tenía más

(Continua a la pàgina següent)

- LA CULTURA -

ENSENYAMENT

Els estudiants lliures. — Ha sortit el número de «A. E. L.» corresponent a novembre, amb el sumari següent: El segon curs. Manifest de l'Associació d'Estudiants Lliures. Contestació a un article del doctor Bellido, per Tonny. Visions d'un optimista, per Jaume Verdura. L'assemblea dels estudiants lliures. Proves d'ingrés a les Unversitats, etcètera, etc. Totes les persones que en desitgin un exemplar poden passar per la Redacció, Moles, 4, principal, de sis a vuit del vespre.

CURSETS

De Llengua Catalana. — El vinent dia 28 serà definitivament tancada la inscripció de la matrícula al curset de llengua catalana que es donarà els dimecres i divendres a la Societat de Cultura Literària (Duran i Bas, 8, pral.)

Aquest curset constarà de vint lliçons. Les persones que s'hi vulguin inscriure són pregades de fer-ho seguidament, al qual fi poden passar per la secretaria de la Societat tots els dies feiners, de 7 a 8 del vespre.

Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona. — Continuant el cicle de conferències que es donen a l'Escola d'Enginyers Industrials, els dies 27 i 29 d'aquest mes l'enginyer industrial senyor Jaume Viñallonga i Garriga explicarà la «Influència de les concepcions d'Heisenberg, de Broglie i Dirac en el pensament científic actual».

Donada la importància de l'enunciat del tema que es proposa desenrotllar el senyor Viñallonga, i recordant l'interès que tingueren les conferències donades pel mateix dissertant durant el curs passat, cal creure que les dues conferències anunciades per als dies 27 i 29 es veuran molt concorregudes.

UNIVERSITAT

NOUS BATXILLERS

Pel Rectorat han estat expedits els títols de batxillers següents:

Josep Vila Oida, Institut de Manresa; Pere Reixach Masó, Institut de Figueres; Josep Cervera Oms, Institut de Figueres; Anna Guillamet Papès, Institut de Figueres; Antoni Ballester Vicens, Institut de Palma de Mallorca; Bartomeu Morey Sart, Institut de Palma de Mallorca; Ignasi Ricardo Cirera, Institut de Palma de Mallorca; Ignasi Ricardo Cirera, Institut de La Seu d'Urgell; Amadeu Rossell Vidal, Institut de La Seu d'Urgell; Alfons Caminals Madurell, Institut Maragall (Barcelona); Narcís Casanovas Pujol, Institut Maragall (Barcelona); Lluís G. Fontbona Vàzquez, Institut Maragall (Barcelona); Jaume Gordi Grau, Institut Maragall (Barcelona); Bartomeu Gumbau i Gayà, Institut Maragall (Barcelona); Joan Martínez Sardà (Institut de Vilanova i La Geltrú.

Delegats del Teatre Universitari. — La Comissió del Teatre de l'Associació Professional d'Estudiants de la Facultat de Dret i Ciències econòmiques i socials, organitzadora del Teatre Universitari, desitjosa de donar el màxim de facilitats a aquells que s'interessin per l'organització i funcionament d'aquesta institució, ha designat els següents delegats: Facultat de Medicina, senyors Albert Jornet i Antoni García-Dié; Facultat de Filosofia i Lletres, senyoreta Maria Dolors Pomar; Facultat de Farmàcia, senyor Josep Agell, i a la Facultat de Ciències, el senyor Emeri March.

Nous batxillers. — Pel Rectorat s'han expedit el títols de batxiller següents:

Pere Gomis Mansech, Institut de Mataró.
Ernest Sugrañes Salvadó, Institut de Reus.
Guillem Cañellas Alcover, Institut de Mahó.
Joan Bennaser Llinès, Institut de Palma de Mallorca.
Joan Carles Alemà Azcona, Institut Balmes de Barcelona.
Antònia Germà Erola, Institut Balmes de Barcelona.
Carles Martín, García, Institut Balmes de Barcelona.
Edmund Badosa Ribó, Institut Balmes de Barcelona.
Joan Pujol Peñuela, Institut Balmes de Barcelona.
Dolors Roqué Castell, Institut Balmes de Barcelona.
Victorià Siper Maresma, Institut Balmes de Barcelona.
Joan Valls Baltasar, Institut Balmes de Barcelona.
Núria Armengol de Palol, Institut Balmes de Girona.
Josep M.ª Armengou Vives, Institut Balmes de Manresa.
Maria Tomàs Ribó, Institut Balmes de Barcelona.
Concepció Banús Pau, Institut Balmes de Barcelona.
Júlia Coderch García, Institut Balmes de Barcelona.
Felip Gasol Permanyer, Institut Balmes de Lleida.
Ramon Ferrer Valentines, Institut Balmes de Ll[illegible].

CONFERENCIES

Carles Riba. — Avui, dijous, a les vuit del vespre, comença a l'Ateneu Polytechnicum el curset d'Introducció a l'Estadística, a càrrec del senyor Carles Riba. Constarà de sis lliçons, les quals seran donades els dijous de cada setmana, de 8 a 9 del vespre. La d'avui versarà sobre «Llengua com[illegible], llengua escrita i llengua literària».

Per a programes i inscripcions, Alt de Sant Pere, 27 pral., telèfon 25050

Podeu tenir en qualsevol lloc les mateixes comoditats que gaudiu a la ciutat, adoptant el

GAS BUTANO

(EL GAS QUE VIATJA)

per a cuines, calefacció i bany

Agents per a Catalunya:

SERVICE STATION, S. A.

Aragó, 270-272 - Telefons 11550-11559 - Barcelona

Pressupostos gratis

Personal tècnic

Exposició i Venda

PREMSA

(Ve de la pàgina anterior)

remedio que nombrar un político, y lo más conveniente, es que no sea político militante quien rija ahora la vida pública catalana. La designación de un catalán, que ni hubiera combatido con dureza ni fuese animado por el pensamiento de hacer carrera política; que tuviera el respeto de los más y la consideración de todos, espíritu justiciero y libre de prejuicios, es lo que podría constituir un acierto máximo. Lo que hay que hacer ahora es labor de tacto y equilibrio, exenta de genialidades; no es pintura de grandes trazos, sino llena de delicadeza. No será poco aprovechar unos cuantos meses para purificar el ambiente de toxinas morales, políticas y administrativas.

Pero, ¿y la revisión del Estatuto? Ya suenan voces clamando por ella. ¡Qué error! Fué un grave yerro político aprovechar el 10 de agosto de 1932 para acelerar el otorgamiento del Estatuto, con amplificaciones no previstas; y sería incidir en la propia equivocación utilizar el 6 de octubre de 1934 para acabar con el Estatuto. Precisamente la labor que urge es la decantación de lo que constituye la verdadera aspiración catalana y separarla de esa otra espuma de ambición, de irregularidad, de revolucionarismo, con que muchos pretenden disfrazar aquélla para utilizarla en sus reprobables aventuras. Tan absurdo era sospechar que la Generalidad rebelde representaba a Cataluña como creer que el sentimiento catalanista ha desaparecido por ensalmo.»

«Si el año largo que ha de transcurrir se logra llenar con una política de cordialidad, de discreción, en la que el buen catalán y buen español se vea atendido, se habrá hecho bastante; porque la realidad es que en el problema catalán no sólo se acumularon desafecciones de allende el Ebro, sino torpezas del lado de acá y no pocas veces flaquezas, por las que resaltaban, alentados con influencias de Madrid, quienes no hacían buen uso de ellas en las ramblas. Un problema viejo, envenenado, no se puede resolver milagreramente ni con nueva pedrea de frases. No es tampoco problema exclusivo de organización, sino de conducta y de cordialidad.»

«A B C» i els socialistes

«En vista de que han llegado a las Cortes y allí permanecen sin grave dificultad la Esquerra y las minorías que suscribieron las notas del 5 de octubre, los socialistas han creido que pueden volver también, y aunque no han determinado la fecha, remitiéndose a la decisión del directorio, se sabe que en sus reuniones de ayer predominaron ya los partidarios de la vuelta y quedó adoptado el acuerdo correspondiente. Una breve pausa para que mientras el caso se discute las Cortes y el país se hagan a la idea, y cualquier día reapareceràn en sus escaños los socialistas, como si nada hubiese pasado, como si dignamente pudieran volver y dignamente se les pudiera tolerar.

Este partido es el que ha hecho la revolución, organizàndola para que fuese como ha sido, brutal y afrentosa. Los demàs grupos, comparsas y ojalateros, no han puesto en ella nada positivo. Y esta revolución ha ido contra la soberanía nacional, contra las Cortes.

¿Y a qué vuelven los socialistas? ¿A defender y justificar ante las Cortes la revolución que les ha fracasado contra ellas? ¿A que las Cortes, ofendidas primeramente con las propagandas amenazadoras y màs ultrajadas luego con el atentado, les voten acuerdos generosos para los criminales de la revolución? ¿O tal vez a revolverse en campañas calumniosas contra los Tribunales y los agentes de la represión?

Las Cortes han votado la declaración de su incompatibilidad moral con los organizadores e inductores de la salvajada, y no podràn decorosamente desdecirse del acuerdo. La presencia de los socialistas en las Cortes tiene semblante de reto, si no van —y suponemos que no— a suscribir las condenaciones que ha fulminado la Càmara y que no alcanzan sólo a los encarcelados y a los fugitivos.»

«Heraldo de Madrid» i els enemics de la República

«Muchos concejales sustitutos se han entregado, con ardimiento digno de mejor causa, a sustituir los nombres de tendencia izquierdista que figuran en los rótulos de las calles y también en algunas instituciones pedagógicas o benéficas.

Un amigo de Jaén nos informa hoy de que en el pasado mes de octubre fueron sustituídos los concejales republicanos y socialistas de aquel Ayuntamiento, elegidos el día 12 de abril de 1931, por otros pertenecientes a los partidos agrario, radical y Ceda. Unicamente fueron respetados en sus puestos los pocos monárquicos que resultaron electos por las minorías en fecha tan memorable. Y el nuevo Ayuntamiento, en una de sus primeras sesiones, acordó cambiar los nombres a las calles de García Quejido, Llaneza y Fernando de los Ríos por los de Virgilio Anguita, Prado y Palacio y obispo de Arquellada, respectivamente, o sean dos monàrquicos y una autoridad eclesiàstica.

El nombre de la calle del republicanísimo José Nakens se ha acordado también sustituir por el de Emilio Mariscal, fundador de «El Pueblo Católico», periódico tradicionalista de Jaén, no obstante la oposición inútil del edil radical Sr. Bago Romàn.

¿Es lícito todo esto?»

ELS ESPORTS

El Saló de l'Aeronàutica de París

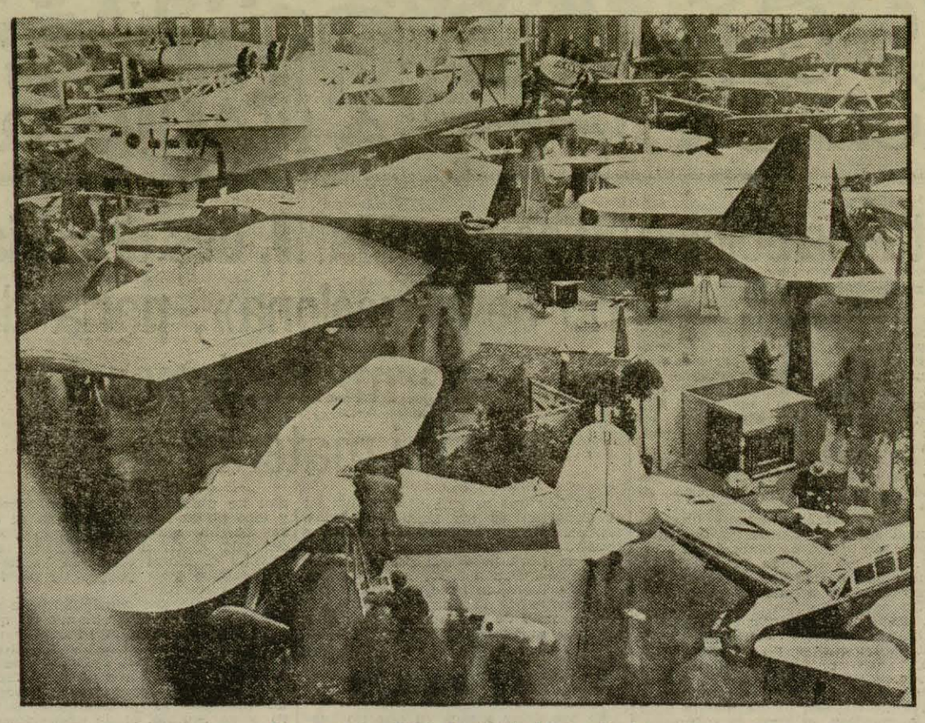

Un aspecte del Saló d'Aviació de París (Foto. Grafinform)

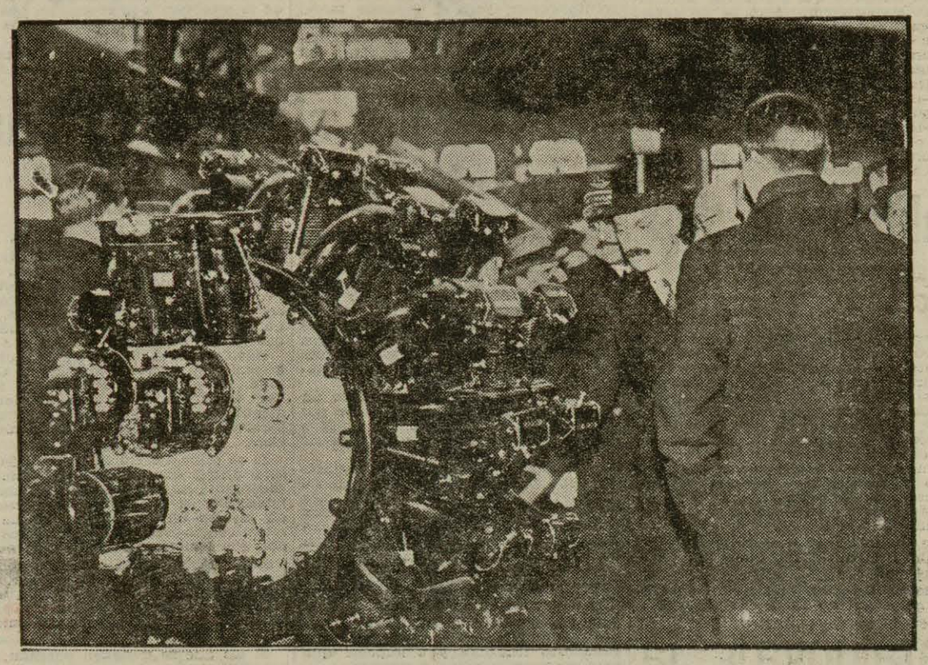

El President de la República Francesa M. Lebrun durant l'acte inaugural del Saló de l'Aeronàutica (Foto. S. Català)

ALTAVEU

***** En Maier, en arribar a Adelaida (quina punxada al costat dret!) ha fet manifestacions sensacionals. Ha dit que en arribar a Espanya es retirarà dels matxs internacionals.**

Quines coses tens, «Buby»! Des d'aquell famós encontre amb França que va costar-te la desqualificació, vas dient que et retires. Com es veu que ets un deixeble del «Petronio». En Flaquer, fa com qui se'n va i torna. Ara diu que se'n va anar com a «amateur» però que ara torna com a professional, que és una altra cosa. Llàstima, però, que els anys res no tenen a veure amb l'amateurisme i el professionalisme.

* * *

***** A «Olympia Ring» hi ha un silenci sepulcral. Ja ningú no parla del combat Gironès-Miller. ¿Què passa? En Salvador diu que el «Calendari del Pagès» diu que ha de ploure fins el dia 15 de desembre i que per això les coses no s'activen com cal.**

Ni que tingués cura de la propaganda en Meléndez, que és l'home hidràulic per excelència. ¿Serà redactor en cap del «Calendari del Pagès? Procurarem escatir-ho.

* * *

***** Tots els crítics estan d'acord que Berkessy és una mena de jugador que no juga. I en cada espectador hi ha un crític.**

* * *

***** En Llovera ha llençat a la venda la tercera edició de «El Reglamento del Futbol». Fem tot seguit una aclaració: En Llovera ja no arbitra; el llibre es pot comprar.**

* * *

***** L'Alcàntara està que no hi veu de content després de l'homenatge. Ja s'ha ofert per a un cas de necessitat en el Campionat de Lliga. L'home és el més ingenu dels infants.**

* * *

***** Un anònim comunicant s'ha queixat que no parlem del basquetbol. ¡Però, bon home, si del basquetbol no en parlen ni els que hi juguen!**

Quan llegeixi això En Pons, el nostre crític especialitzat, hem demanarà la «llauna».

* * *

¡ En «Sami» ha debutat com a periodista a les columnes de «La Voz». Abans de començar la seva collaboració, el periòdic madrileny digué que En «Sami», perquè tot anés bé, s'havia comprat una magnífica ploma estilogràfica.**

Hem llegit la primera ressenya d'En «Sami». Aquesta ploma que s'ha comprat no escriu pas bé. ¡Tant pràctiques com són aquestes màquines d'escriure alemanyes que no fan faltes d'ortografia i de sintaxi!

* * *

***** Cada dia que passa ens guarda una nova emoció. Mal aniria que als periodistes no ens sortís alguna notícia fresca.**

D'allò d'aquell president de la Federació Catalana d'Atletisme que va quedar-se amb l'import de la subscripció feta pels companys de junta per tal de fer el present de bodes a un company, n'hem sabut una de nova. El senyor que va maridar-se era el conegut ex-directiu de l'atletisme senyor Dalmau.

Per avui, res més. A mesura que anem informant-nos, anirem parlant. ¡A veure quin dia actuarà l'actual Consell de la Federació Catalana! ¡I a veure quin dia prendrà cartes en l'assumpte la «Unió Catalana de Federacions Esportives»!

* * *

***** Conversa entre dos nedadors:**

—Ja has vist? A l'Enriqueta Soriano li han donat la «Copa Gibbs Sherill».

—Ah! Si

—Però no estàs assabentat del que és aquesta «Copa Gibbs...»

—Si, home; un present de sabó per a rentar-se els peus.

* * *

***** «L'home del sac» es dedica a fer por a les criatures des de les columnes de «El Diluvio». Mireu si està agressiu:**

«No puedo quitarme de la cabezota aquellas lineas aparecidas al pie de una fotografía de Berkessy: «Berkessy, que se va arrenglando».

Un irònico dijo:

—Si, home; va arreglant-se... les maletes...»

Ens joguem l'entrada del combat Miller-Gironès que en llegir aquesta innocent indirecta En Berkessy s'ha quedat tan tranquil.

Ja veieu si som arriscats, perquè si no plou, si la gent vol anar a l'Olympia, si a Gironès no el mossega cap més garipau i si En Miller vol disputar el combat, la joguesca valdrà la pena.

* * *

***** Llegiu i feu el desentès: El «Barça» està a punt d'adquirir un nou mig-centre. Els tractes estan al caure; En Berkessy fa tuf de socarrim.**

PARASIT

Punts de vista

JUGADORS JOVES I VELLS

Els vells aficionats —que no és igual que els aficionats vells — són aquells que ara fa trenta anys ja anaven a veure futbol. Són pocs, molt pocs els que resten. Molts, limiten la seva afició a llegir la premsa esportiva i les seccions d'esports, per tal d'assabentar-se de com van els campionats, però sense encaparrar-s'hi gaire. Els més conseqüents segueixen anant als camps, engrescant-se amb els ídols, barallant-se amb els espectadors adversaris i tractant de «burro» al «refli». Però, indefectiblement, en sortir, opina «que els vells en sabien més». I, si els grateu un xic, surten a relluir les glòries d'en Peris, el «papa» Irizar, l'Amecha, en Paco Bru, els Wallace, en Comamala, en Casellas, en Quirante, i tants altres asos d'aquells temps. I si l'espectador conseqüent és, encara, més vell, us parlarà d'aquell porter que es deia Morris, d'aquells defenses que es deien Hamilton, Gass, Girbau, Carril, Belauste... Del gran Acha, el porter atleta. Dels mitjos Soler, Wiederken, Meyer, Morris E... Dels formidables davanters Albéniz, Cenarro, Green, Gamper, Steimberg, Parsons, Mora, Ponz, Casanelles, Biada...

A aquesta defensa dels vells responen els joves sostenint que els jugadors d'ara són molt millors que els d'aleshores. Es evident que, per a tot esperit equànime ha de merèixer més crèdit el parer dels vells. Aquests, han vist el joc del ancestres del futbol, i veuen el joc dels asos d'ara, i en canvi, els aficionats joves, dels vells no poden parlar-ne més que per referència.

—Ara —diuen aquests—, es juga vint vegades millor que abans!

Els vells somriuen, commiseriosament.

—Calleu, calleu, criatures! Si ara el joc és de saló! Si semblen, els equips d'ara, de menors d'edat! Ara juguen criatures. Abans jugaven... «homes».

Els joves protesten... Però cal dir que no tenen raó. Els vells, estan en el cert. Avui, potser hi ha més tècnica, més filigrana, millors conjunts. Però el joc està mancat de virilitat. Les «càrregues» legals, han desaparegut dels camps de joc. Les entrades al porter mentre aquest retingui la pilota, són castigades contràriament al que disposa el reglament del joc. Els jugadors són delicats, tendres, tots bufons.

I abans eren homes corpulents, atlètics, disposats a jugar-s'ho tot... Què és millor? En això no volem entrar-hi. Però, per què no dir-ho? Nosaltres, que som vells, ens inclinem cap a donar la raó als vells.

F. F.

Nova embarcació

En el curs de la present setmana el Club de Rem Barcelona veurà augmentat el seu material de regates amb un outrigger a dos remers i timoner, que ha causat una magnífica impressió a tots els que han pogut admirar-lo.

Es de remarcar que és la primera embarcació d'aquesta mena que és construïda totalment ací, pel soci de l'esmentat club senyor Eduard Foran.

«CROSS-COUNTRY» FEMENI

El I Campionat de Barcelona

Acció Atlètica, organitzadora d'aquesta prova, que es celebrarà el proper diumenge, dia 25, ens assabenta que les gestions portades a cap prop de l'entitat Intrèpids-London Club, perquè les senyoretes participants a l'esmentat «cross» poguessin utilitzar les ben dotades installacions de vestuaris del camp d'esports que l'esmentada entitat posseix a La Sagrera, tocant a la carretera de Sant Andreu, han donat els millors resultats. Caldrà agrair, doncs, a la bona disposició dels dirigents de la secció d'esports de l'esmentat cercle que el Campionat femení de Barcelona es pugui celebrar en un indret tan avinent tant pel lloc de l'emplaçament, ben cèntric, com per la varietat de terrenys que poden ésser escollits per al traçat de la cursa.

La inscripció per a aquesta prova femenina finirà el divendres, dia 23.

Subhasta...?

Cada dia a dos quarts de cinc de la tarda

Hotel de Ventas

Pelayo, 8 - Telèfon 14370

LA COPA BASCA

L'Arenes guanya l'Irun per la mínima diferència

Bilbao, 21. — Al camp, de Ibaiondo s'ha jugat aquesta tarda un encontre de futbol, del campionat Copa Basca, entre l'Arenes i Unión de Irún.

En vista de la situació en què es troba la puntuació el partit tenia interès per als propietaris del terreny, que per tal de poder ésser proclamats campions necessitaven guanyar el partit d'aquesta tarda i el que el proper diumenge jugaran a Gal contra el propi Irun.

L'Arenes ha guanyat per la mínima diferència, un encontre que hom el creia fàcil, en vista de la situació de l'Irun en la classificació; però els irunesos, palesant que són un fet els progressos que es vénen observant en l'equip, i que aquest es va acoblant, oferiren una gran resistència a l'Arenes, i estigueren a punt d'emportar-se un punt del terreny contrari.

Després de la classificació d'avui l'Arenes queda amb 17 punts, seguit de l'Atlètic i de l'Ossasuna amb 16. Aquests dos equips tenen per a diumenge encontres que es poden considerar fàcils, i en cas que guanyin arribaran als 18 punts. Després de l'encontre d'avui, no sembla ja tan corrent que l'Arenes es pugui calçar el títol, puix que si l'Irun continua en la seva actual marxa ascendent, a Gal podria molt bé succeir que l'Arenes deixés els dos punts, passant aleshores l'Irun, amb vuit, a ocupar el sisè lloc, passant per gol al Baracaldo suposant que aquest perdi davant l'Ossasuna, equip que a Laselarre haurà de tirar la resta per no quedar-se en tercer lloc després d'haver estat leader durant tot el campionat.

A les ordres de Vallés, que estigue bé, s'arrengleraren de la següent manera:

Arenes: Eguzquiza, Aguirre, Arrieta, Angel, Petrañas, Iglesias, óelix Pérez, Gonzalo, Santos, Lele i Pascual.

Irún: Emery, Lerchundi, Mancisidor, Bruguera, Linasasoro, Querejeta, Sànchez Azcona, Oyaneder, Urtizberea, Estomba i Sànchez Arana.

El partit ha estat igualat. Hi hagué un lleuger domini dels propietaris del terreny. L'Irún es defensa bé i realitza alguns bons atacs.

Als trenta-i-cinc minuts de la primera part obté els seus fruits el millor joc de l'Arenes. Pascual recull una pilota que la lliura Gonzalo, s'interna i marca l'únic gol de la tarda.

La segona part amb iguals característiques no ha variat el marcador. Un «penalty» amb el qual fou castigat l'Irún fou deturat per Emery.

En l'Arenes molt entusiasme, i s'ha destacat la defensa i el porter. La línia davantera fluixa. De l'Irún, el veterà Emery ha fet un gran partit i la línia molt bé, especialment el centre Linazasoro. Dels davanters Estomba i Sànchez Arana.

Els àrbitres que dirigiran els partits del Torneig de Lliga

La llista dels àrbitres que intervindran en el Torneig de Lliga són vint que ja dirigiren partits en la temporada anterior, i setze que actuaran per primera vegada en la present.

Heus ací la llista:

Castella. Escartín, Melcón, Balaguer, Canga Argüelles, Torres i Hernàndez Areces.

Catalunya. — Arribas, Vilalta, Comorera, Casterlenas, Cruella i Pujol.

Biscaia. — Vallana, Iturralde, Campo, Vallès i Zabala.

Guipúscoa. — Steimborn, Villanueva i Jàuregui.

València.—Sanchis Orduña i Soliva.

Sud. — Medina i Hidalgo.

Galícia. — Villaverde i López Corona.

Cantàbria. — Polidura i Simón.

Navarra. — Elizari.

Astúries. — Isaac Fernàndez.

Múrcia. — Pagàn.

Totol: 36.

ATLETISME

El Campionat de Catalunya de Marathon, ajornat

El Centre d'Esports Aire Lliure, organitzador del Campionat de Catalunya de Marathon que s'havia de celebrar diumenge vinent, ha comunicat a la Federació Catalana d'Atletisme, que a prec de molts Clubs i atletes, que degut a les anormals circumstàncies, no havien pogut entrenar-se com és degut, ajorna fins una nova data que es farà pública amb una anticipació mínima de dos mesos, la celebració d'aquest Campionat de Catalunya de Marathon.

El II Campionat Femení de Barcelona de Cross serà de lliure participació

Els organitzadors d'aquesta prova ens comuniquen que han decidit, tenint en compte la manca de «cross» femenins, de fer extensiva en aquest Campionat la participació a totes les atletes dels clubs forans. Així se'ls ofereix una oportunitat de competir en una cursa que, per les seves característiques, pot servir-los de preparació en vistes al proper Campionat femení de Catalunya.

Acció Atlètica prega, doncs, a totes aquelles senyoretes que, residint fora de Barcelona i que els clubs als quals pertanyin desitgin participar en aquesta prova que es disputarà diumenge, trametin llur inscripció fins demà, divendres, a Urgell, 9, 1er. o a la Federació Catalana d'Atletisme.

L'ESPORT A L'ESTRANGER

BOXA

JOE MENDIOLA, HOME DE MODA

París, 21. — El pes mosca filipí Joe Mendiola, després de la seva brillant victòria davant del campió d'Europa Praxyile Gydé, ha signat un contracte per a lluitar pròximament amb Benny Linch, que recentment guanyà, a Escòcia, l'alsacià Valentí Angelmann, ex-campió de França de la categoria ínfima.

Mendiola ha signat un altre contracte per a efectuar dos combats més a Argel.

GEORGE COOK ENCARA POT ESSER L'AMO A ANGLAERRA

Londres, 21. — El veterà pes fort australià George Cook ha estat reconegut «challenger» del campionat britànic de totes les categories. Jack Petersen, amb el qual lluitarà el dia 17 de desembre vinent a l'Albert Hall d'aquesta capital per al títol de l'Imperi Britànic.

LA DESGRACIA DE SHARKEY

Nova York, 21. — Jack Sharkey es troba actualment en tractament per a l'afecció que sofreix a la vista, sobre la qual els metges continuen mostrant-se molt pessimistes, tant, que témen que vagi perdent paulatinament la vista fins a quedar-se cec dintre d'uns dos anys.

UZCUDUN A RIO DE JANEIRO, DE PAS A BUENOS AIRES

Río de Janeiro, 21. — A bord del paquebot «Conte Grande», arribà, ahir, dimarts, a Río de Janeiro, de pas a Buenos Aires, el famós boxador basc Paulí Uzcudun, el qual boxarà amb Carnera en aquella capital.

Uzcudun expressà la seva esperança de vèncer Primo, i recordà que l'ex-campió d'Itàlia no pogué enderrocar-lo en el millor moment de la seva vida, quan lluità amb ell a 15 represes a l'Estadi Nacional de Roma, en presència del propi Mussolini.

Uzcudun dóna la sensació de trobar-se en plena forma física i en possessió d'excellent moral.

Paulí manifestà que havia rebut [illegible] mil pessetes en concepte d'avenç, abans de sortir d'Espanya, i que la resta del convingut li serà lliurada a Buenos Aires quarantavuit hores abans del matx.

NATACIO

ELS JAPONESOS, A EUROPA

La Haya, 21. — La Federació Holandesa de Natació té el propòsit d'invitar els millors nedadors del Japó perquè actuïn a les piscines neerlandeses. Per a això i tenint en compte la despesa considerable que suposa el desplaçament dels nedadors nipons, s'han emprès negociacions amb els clubs de natació de diversos països europeus per tal que la visita japonesa es perllongui i es puguin cobrir àmpliament totes les despeses.

TARIS I POUSSARD A AUSTRALIA

Marsella, 21. — Els nedadors francesos Jean Taris i Poussard embarcaran ací demà passat, divendres, a bord del «Maloja» vers Austràlia, on prendran en els campionats australians.

Abans de retornar a França realitzaran una «tournée» per la Indoxina francesa.

RUGBY

Un partit de rugby entre el Barcelona i la U. S. Arlequins de Perpinyà

El F. C. Barcelona segueix tenint cura amb l'entusiasme de sempre, de la resta de les seves seccions esportives, que tant han contribuït amb llurs brillants actuacions a augmentar el prestigi del Club blaugrana. Ara mateix, aprofitant la data del diumenge, ha concertat un matx amistós de rugby amb el famós equip de la U. S. Arlequins, de Perpinyà, que es disputarà al terreny de Les Corts.

Els aficionats al rugby saben de sobres que l'equip que ha contractat el F. C. Barcelona és un dels millors de França, el desplaçament del qual significa per al F. C. Barcelona, indiscutiblement, un sacrifici, que pot donar-se per ben realitzat si la concertació d'aquest encontre i altres que té en perspectiva el Club campió ha de contribuir a fomentar l'esport del rugby a la nostra ciutat.

Que per damunt de tot, el F. C. Barcelona persegueix un noble afany de divulgació esportiva, sense cap ambició material, la qual cosa ho demostra no solament la vinguda d'aquest equip francès, sinó els preus senzillament econòmics que ha establert el Barcelona per al públic (els socis del Barcelona tenen entrada lliure), que són d'una pesseta l'entrada general, i el mateix preu per als que desitgin presenciar l'encontre des de la tribuna, única localitat que prevaldrà, ja que les altres (preferències, gols i laterals), podran ésser ocupades lliurement.

OBITUARI

El nostre amic i company Manuel Laborda passa per la trista i atribulada situació de la mort de la seva estimada mare, la bondadosa senyora Manuela Aguilar Sancho.

El nostre més sentit condol al bon company i amic.

Dr. ROSELL

P. de Gràcia, 106, pral.

Especialista dels Hospitals de París - Varices - Llagues a les cames - Malalties de l'Anus - Recte - Pèrdues de sang - Fisures - Eczemes

Almorranes

Guareix sense operar

SENSE DOLOR

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 4

Entreactes

*

HOM DIU...

...que el celebrat tenor Vicenç Simon ha rescindit el seu contracte amb l'empresa del Teatre Calderon, de Madrid.

...que el motiu és que Simon vol prendre's una temporada de descans.

...que aquesta temporada de descans segurament es perllongarà fins a Reis.

...que, mentrestant, Simon rep infinitat de proposicions d'arreu de la Península.

* * *

...que fa dos dies que a l'Espanyol no hi ha funció.

...que el motiu ha estat l'assaig de la nova obra «Aquesta nit i mai més», que aquesta nit s'estrena.

...que Santpere no ha regatejat res per tal que l'obra de Roure i el mestre Cotó assoleixi el triomf que hom espera.

...que Emili Vendrell i Maria Teresa Klein han trobat una partitura deliciosa, en la interpretació de la qual pensen reeixir plenament.

...que aquesta nit, doncs, serà de gran gala al popular feude de Santpere.

* * *

...que al Nou pensen donar impuls a la presentació d'artistes novells.

...que ahir, a la tarda, degué presentar-se, en aquell teatre, el tenor Llorenç Talavera amb «La Dolorosa».

...que demà debutarà el novell bariton Joan Aguilà amb «La canción del olvido».

...que, mentrestant, a les nits, triomfa al popular Nou «La bella burlada», el gran èxit de Padilla i J. Andrés de Prada.

* * *

...que causà gran rebombori el fet que Adolf Sirvent no estrenés «Mandolinata» al Calderon, de Madrid.

...que la creença general és que el popular tenor li havia «agafat» por a la «particella» que li estava reservada en l'obra.

...que ara ha resultat que Adolf Sirvent no cantà «Mandolinata» degut al fet que fou víctima d'un accident d'automòbil.

...que quan estigui guarit la cantarà.

* * *

...que a l'Español, de Madrid, Borràs ha interpretat el Manelic de «Tierra baja».

...que l'èxit fou apoteòsic per a ell i per a la Xirgu, que interpretà una Marta com ella sap fer-ho.

...que el públic premià els dos ilustres artistes amb clamorosos aplaudiments.

...que això demostra que els partidaris del drama no són una minoria.

...que el que fa falta són actors de fibra per tal d'interpretar-lo.

* * *

...que encara que la temporada de català al Romea es manté en ple èxit, s'aguanta en ferm la data del dia 6 de gener pròxim per al debut en aquell teatre de la companyia d'Antònia Herrero.

...que encara que s'aguanti en ferm la data no vol dir, però, que no sigui inajornable.

Demà, divendres dia 23
EXTRAORDINARIA ESTRENA
al
TIVOLI
PAZ EN LA TIERRA
FOX
Humanitat, amor i fe
reunits en un gran film

TEATRE AMATEUR

*

ASSOCIACIO AMICS DEL TEATRE

El proper diumenge, dia 25, l'elenc amateur de l'Associació Amics del Teatre donarà, al Teatre Escola, la tercera sessió de la temporada posant en escena la comèdia en tres actes, de Carles Soldevila, «Bola de neu», la qual serà interpretada per les senyoretes Grau, Cabanyas i Pertegàs, senyora Papell i els senyors Estruch, Moix, Grau, Codolà, Garcia, Cabanyas, Lluís i Vivet.

* * *

Havent estat elegit aquest quadre amateur per a l'estrena de la comèdia en tres actes, original dels populars comediògrafs Agustí Collado i Roig-Guivernau, «El pas de la glòria», ha estat fixada la data del dia 9 de desembre, corresponent a la quarta sessió de la temporada i a la trenta-quatre actuació de la companyia, per a posar-la en escena.

Es creu fonamentadament que la data de l'estrena de «El pas de la glòria» marcarà una data memorable en els annals de l'Associació de Teatre Amateur.

Oro en la Montaña
L'epopeia de la més bella muntanya d'Europa
Director: ARNOLD FANCK
DEMA, ESTRENA, AL
MARYLAND

·TEATRE I CINEMA·

Una genial intèrpret de la «czarda»

Iliana Kazanova, l'artista hongaresa, temperament musical per excellència, ens parla de la seva vida i dels seus tzigans

Iliana Kazanova i la seva orquestra executen una de les obres més destacades del seu brillant repertori. La Kazanova, el seu violí enlaire, el cabell caigut a la cara, tots els seus nervis en tensió, ànima musical tota ella, dominadora, fascinadora, s'apodera dels músics i del públic, hom diria una walkyria triomfadora; tot en ella és dinamisme, energia, ritme, espectacularitat... i l'ovació esclata, impetuosa, delirant...

ILIANA KAZANOVA
(Vista per Iquino.)

Fa tot just quinze dies que Iliana Kazanova és a Barcelona i ja comta amb una petita cort d'admiradors. Un d'ells, ben conegut del nostre públic, Jaume Planas, ens deia: «No sé què admirar més en ella, si la dona o l'artista». Un altre entusiasta de la Kazanova, Iquino, caricaturista i fotògraf, ens ha invitat a un coctel al seu estudi, i allí hem trobat la Kazanova voltada d'amics. L'ambient és acollidor; fetes les presentacions, la conversa, iniciada abans, es reprèn. L'interviu es mastega i a la fi ha sorgit...

Aquesta genial intèrpret de la música popular hongaresa, de la famosa czarda, avui un xic desplaçada per la música de jazz, és més aviat menuda, de pell bruna, cabell negre atzabeja i uns ulls grans, negres, profunds, en els quals hom s'hi perd. Entre glop i glop de mixtura i els elogis que la Kazanova fa de les olives del camp de Tarragona, iniciem el nostre interrogatori.

—Sóc de tot arreu jo —ens diu—: sóc internacional. Vaig néixer, però, a Hongria, de mare hongaresa i pare rus, temperaments musicals per excellència. La meva afecció per la música —segueix dient-nos— ve de quan era petita, molt petita, tant, que els meus records més llunyans ja van lligats amb el violí.

—Com formàreu la vostra orquestra?

—Des de molt joveneta que he actuat com a concertista, però sempre havia sentit la necessitat d'una orquestra per a bolcar en ella aquest excés de musicalitat que porto dintre meu. Es per això que un bon dia vaig reclutar, al meu país, la gent que jo creia que em faria falta per a poder presentar un espectacle digne del públic i de la música i per a triomfar del que era la meva obssessió. I ja ho veieu, ho vaig aconseguint.

—Són també hongaresos, com vós?

—N'hi ha d'hongaresos, de russos i de romanesos. Perquè us féu una idea de com són, us diré tan sols que un d'ells, en anunciar-li que anàvem de viatge se'm va presentar a l'estació, per tot equipatge, amb el violí, una pinta i el respall de les dents. Està clar que després li vaig fer comprar roba...

—Heu corregut molt de món?

—Com a concertista he visitat tot Europa, i amb l'orquestra, en els dos anys que fa que la vaig formar, he recorregut ja França, Bèlgica, Holanda, Anglaterra, Itàlia i Espanya. L'any passat vaig actuar una temporada a Madrid i ara vinc de San Sebastian i altres platges del Nord.

—I, què penseu fer, en acabar els vostres compromisos a Barcelona?

—No ho sé; no sé mai on aniré; sóc com una mena d'ocell que no porta rumb i que allà on va a raure s'hi troba bé de seguida. Ja ho veieu, fa dotze dies que sóc a Barcelona i ja tinc amics.

Els amics, que escolten silenciosament la Kazanova, protesten de les seves darreres paraules i bolquen els elogis a l'artista i a la dona, mentre Iquino, l'amfitrió, prepara una nova barreja ensems que l'artista hongaresa fa per vintena vegada l'elogi de les olives.

La Kazanova reprèn el fil de la conversa:

—Tal vegada vagi a fer una tournée per provincies per a tornar després aquí una altra vegada.

—Us agrada, Barcelona?

—Però, amic meu, si amb prou feines he tingut temps de veure-li la cara...

Hem fet remarcar a la nostra interviuada la facilitat amb què parla l'espanyol i ens ha respost que ha llegit molta literatura castellana i ara, en haver de parlar l'espanyol, ho troba molt fàcil.

—Quines són les vostres afeccions?

—A part de la música, que no és una afecció, sinó que és una cosa íntimament lligada a la meva vida, tot allò que contingui emoció: l'aviació, el motorisme, els braus, etcètera.

—I de música espanyola?

—Com a concertista he interpretat la majoria dels vostres grans músics. Ara, amb l'orquestra, us diré, sincerament, que no crec que hagi de venir jo a Espanya a interpretar música espanyola.

—I dels músics espanyols, quins són els vostres preferits?

—Sento una gran admiració per Sarasate, com a compositor i com a violinista, i per Granados, Falla, Albeniz, Turina...

—Esteu satisfeta de vós mateixa?

—En art no hi ha perfecció possible, sempre hi ha un més enllà i jo sempre aspiro d'arribar-hi. De tota manera, estic satisfeta de la meva orquestra. Si l'heu escoltada, vós mateix podreu formar-ne un judici. Però, de moment, he aconseguit l'objectiu que era la meva obsessió: l'orquestra. Visc amb la música i per la música, què més puc desitjar?

—Creieu que la música ha d'arribar a la multitud?

—Crec que la música és, com l'art en general, una necessitat espiritual no sols de gent selecta, sinó també de la massa. I us vaig a contar una anècdota: No fa gaire temps, en acabar una nit la meva actuació, entre els nombrossos assistents que vingueren a felicitar-me, n'hi hagué un, modestament vestit, que en allargar-me la mà va dir-me: Senyoreta, no sé on comença el violí i acaba l'artista o on comença l'un i l'altra. Aquest ha estat l'elogi que més m'ha plagut dels molts que m'han estat fets.

—Coneixeu els nostres músics?

—No tant com voldria, però sé que teniu un Pau Casals, un Toldrà, un Lamotte de Grignon... Els espanyols teniu temperament d'artista, sou un xic com a la nostra terra.

—Creieu en l'eficàcia del cinema sonor per a la divulgació de la música?

—Crec en l'eficàcia d'algunes pel·lícules, com per exemple «Vuelan mis canciones», que és un homenatge a Schubert i a la seva «Simfonia inacabada».

Els amics, de tant en tant, intervenen i ens expliquen coses que la Kazanova, que ens diu que és molt modesta i que no li agrada parlar d'ella, ens prega que no publiquem. La conversa, però, ha arribat a un punt en què la pregunta brolla dels llavis:

—Què opineu de l'amor?

—L'amor és una ilusió molt dolça. Com menys durada té, més intens és l'assaboriment de la ilusió.

Després d'això la conversa es generalitza i ja no hi ha manera de lligar l'interviu. Ens ha dit, però, tot allò que desitjàvem.

I heus ací aquesta dona, temperament musical, tota expressió, tota música, que desenvolupa la mateixa energia, el mateix dinamisme, a la vida privada que a l'escena i que està atacada, com deia un amic, d'hiperimpetuositat...

MARIUS VIVES

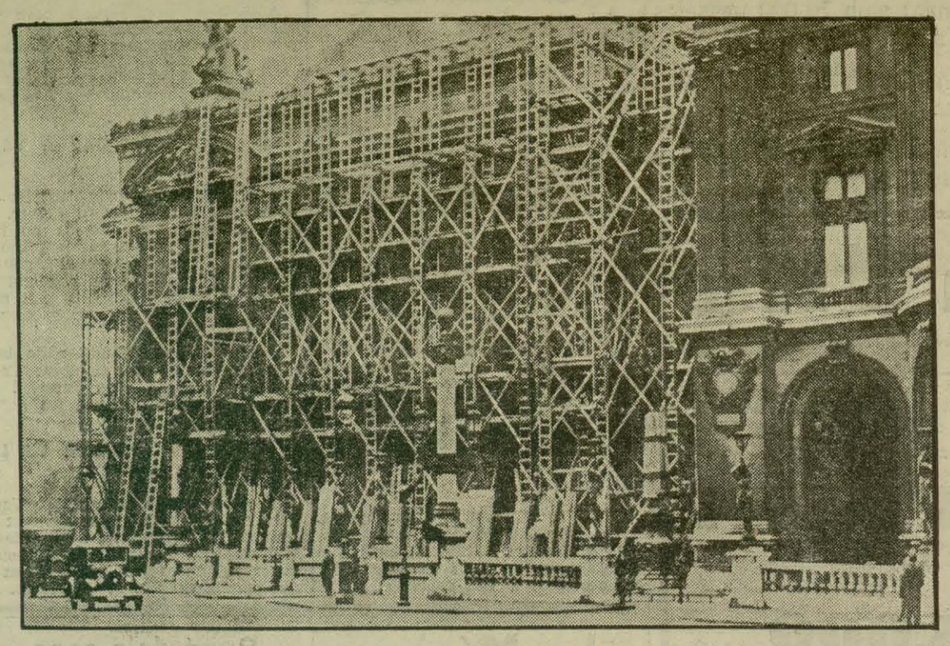

El Teatre de l'Opera, de París, es rejoveneix davant la temporada d'hivern. Heu-vos ací la façana de l'edifici, coberta per una bastida, per mitjà de la qual els obrers li renten la cara al famós teatre parisenc (Foto. Grafinform.)

BARCELONA

LA PAPIRUSA, comèdia en tres actes de Torrado i Navarro

Amb una bona entrada tingué lloc el passat dimarts l'estrena d'aquesta nova comèdia dels senyors Torrado i Navarro.

Segons afirmació dels autors, amb «La Papirusa» han intentat fer una comèdia de «responsabilitat», una alta comèdia, en la qual han posat un noble desig de superació.

I bé: cal reconèixer que, en part, el noble desig esmentat ha estat assolit. «La Papirusa» és una obra, que, a desgrat de tenir un tema poc original — tema de novella per «entregas» — està força ben estructurat. Dels tres actes de la comèdia, el primer és el més reeixit, amb tot i ésser, potser, un xic massa llarg.

«La Papirusa» té escenes dramàtiques hàbilment cercades, que aconsegueixen emocionar el públic, i, ultra això, tota la comèdia es desenvolupa en un ambient cosmopolita força encertat.

Irene López Heredia interpretà el paper de «Papirusa», amb lloable intelligència, i va palesar el seu temperament dramàtic en diverses escenes dels actes segon i tercer.

Molt afortunat, també, estigué el senyor Asquerino en el seu difícil paper de gallec enriquit a Amèrica. Els altres, discretament ajustats.

«La Papirusa» fou presentada amb tota dignitat.

S.

CLEOPATRA

CAPITOL VIII

Cleopatra atempta contra la vida de Marc Antoni

Octavi, que havia restat a Roma, estava disgustat pel comportament de Marc Antoni. Havia passat molt de temps sense que Marc Antoni li donés compte del que feia, i les notícies que per altres fonts arribaven a Roma sols servien per a portar escarni a aquella poderosa República. Octavi estava furiós. Era evident que Marc Antoni s'havia esclavitzat al capricі i a la voluntat de Cleopatra, i Octavi es proposà acabar d'una vegada per sempre amb la conducta d'aquells dos.

Marc Antoni no feia cas de les lletres que rebia de Roma ni a les crides urgents que rebia d'Octavi. Estava lliurat de cos i ànima a la seva estimada Cleopatra. Quin encís el d'aquella dona; Haver captivat del tot els cors dels dos personatges que per les seves proeses es guanyaren l'admiració de la posteritat!

Octavi, que era molt viu, cercà la manera més senzilla d'acabar amb aquella intolerable situació i, aprofitant el retorn d'Herodes, rei de Judea, que havia anat a Roma a fer acte de submissió a la República romana, recomanà a l'esmentat rei que, quan passés per Alexandria, anés a veure Cleopatra i, en nou seu, li digués que, si desitjava continuar en pau amb la República de Roca, calia, imprescindiblement, que fes desaparèixer Marc Antoni. Si ella actuava d'acord amb aquestes instruccions, Roma romandria amiga i aliada d'Egipte, però que si obrava altrament el poble egipci restaria subjugat a Roma.

Apollodorus, el conseller de Cleopatra, no dubtà de recomanar-li que executés els desigs d'Octavi i emmetzinés Marc Antoni, cosa que seria un bé per al poble egipci. Apollodorus la punxava continuament i arribà a dir-li: «El benestar del poble egipci està per damunt de l'amor d'aquell home, a qui tu no estimes!»

El rei de Judea, en moments d'alegria i gresca, també descobrí a Marc Antoni els desigs d'Octavi; aquesta notícia va fer riure d'allò més Marc Antoni, el qual es burlà també de l'audàcia d'Octavi, i per això, Marc Antoni, rient encara fortament, anà a comunicar a Cleopatra la ridícula pretensió d'Octavi.

No obstant, Cleopatra arribà a sentir certa por. Veia el perill imminent que ella i el seu poble corrien i es disposà a portar a cap el pla proposat per Octavi. Cridà els savis perquè li presentessin metzines que, sense agonia dolorosa, produís la mort ràpidament. Els provà en presoners ja condemnats a mort i, havent trobat el verí que cercava, es decidí a matar aquell que per ella abandonà glòria i poder, com ningú no posseïa aleshores.

Quan, en envesprir, Marc Antoni s'adreçava a les habitacions de la reina, uns esclaus passen prop d'ell portant el cadàver d'un presoner. Marc Antoni demana una explicació i un esclau li respon que la reina ha provat metzines.

Ara l'aspecte de Marc Antoni és tot un altre; el seu rostre ha canviat d'expressió. Pensa que potser viu enganyat. Segueix endavant per a anar a trobar-se amb Cleopatra. I la troba, com de costum, encisadora.

En aquell mateix moment Cleopatra abocava vi en dues copes. Parla afectuosament a Marc Antoni i li diu:

—No hem provat mai aquest vi. L'he guardat per a una nit d'amor.

Marc Antoni se la mira amb suspicàcia i contesta que el seu ànim no està per cap mena de beguda. Ella insisteix sense mostrar impaciència, però no pot fer fugir el recel de Marc Antoni. Finalment Cleopatra agafa la copa i es disposa a beure, però la deixa i agafa la que havia omplert per a Marc Antoni i se'n beu el contingut.

S'esvaeixen els escrúpols de Marc Antoni; sembla que sent remordiment per haver sentit dubte.

Que feliç sóc, estimada! —diu i allarga la mà per a agafar la copa sobre la qual Cleopatra ha deixat caure una rosa impregnada de verí. Afortunadament, però, la sobtada aparició d'un general de la reina desvia la seva atenció. El general lliura a la reina un missatge de Roma que un colom missatger ha portat. La reina el llegeix i el dóna tot seguit a Marc Antoni. El missatge anuncia que Octavi ha declarat Marc Antoni enemic de la República i Roma ha proclamat la guerra contra Marc Antoni.

Marc Antoni riu com un foll, però tot seguit canvia d'expressió i ordena al general de la reina que cerqui Enobarb.

—Sols rebo ordres de la reina — li respon el general. Marc Antoni li clava un cop de puny tan fort que el general cap d'esquena.

Sols en un miracle pot trobar-se l'explicació de la transformació de Marc Antoni, lliurat fins ara sols a les carícies que li prodigava Cleopatra, i completament amansit en l'embriaguesa de l'amor. En la seva expressió, en la seva activitat, brillen aquelles qualitats que anys enrera tant el destacaren a Roma. Accepta la guerra de bon grat. Dóna ordres als soldats que es preparin per a la guerra i enviat missatgers a les tropes romanes que eren en aquelles regions orientals de la República als quals diu que estiguin llestos per a lluitar contra Octavi pel domini de la República.

No dubta gens que tots respondran a la seva crida. Demana els mapes. Vol la guerra en tota forma i sols desitja la victòria. Exigeix que Egipte li proporcioni les galeres necessàries per a sostenir la guerra durant sis mesos. I mentre estava així, frenètic d'entusiasme, instruint els seus subordinats, s'adreça a Cleopatra i li diu, altivament:

—I pel que a tu i al teu Egipte pertoca, escull entre Roma i Marc Antoni!

El cor de Cleopatra bategava amb gran alegria; aquell era l'home de la seva ànima; restava meravellada de l'energia de Marc Antoni, del seu valor i de la noblesa que es descobria al seu rostre. Es per això que quan Marc Antoni aixecà la copa per a beure's el seu contingut, Cleopatra la hi aboca i s'abraça frenèticament a ell. Quasi instantàniament cau de genolls i li declara en la seva exaltació que ha deixat d'ésser reina per a esdevenir dona, ja que la seva actitud l'ha commoguda fins al punt d'idolatrar-lo.

(Demà: Capitol IX.)

Els petits detalls immensos de «Volando hacia Río Janeiro»

Contemplant una sola vegada el meravellós film «Volando hacia Río Janeiro», el públic no pot arribar a profunditzar aquests petits detalls immensos que passen desapercebuts.

Durant un any, Thornton Freeland i Mark Sandrik, els animadors de la pel·lícula, estudiaren l'ambient i els costums de la bella ciutat de Río.

Degut a aquest estudi realitzat sobre el terreny, «Volando hacia Río Janeiro» és una meravella de perfecció tècnica. I no resta tan sols limitada la labor dels directors en aquest aspecte purament d'ambient i decorat. Els detalls immensos de la pel·lícula arriben fins a les més insignificants escenes, fins als més detallats primers plans, realçant el màxim encís de la bellesa i part decorativa que posseeix.

En la bellesa exòtica de Dolores del Río hi ha el detall de les seves «toilettes», dels seus joiells; en la personalitat de Gene Raymond, la gràcia nerviosa dels seus gestos; en el paper sentimental interpretat per Raul Roulien, tota la melangia d'un amor impossible.

En les escenes plenes de llum, en la dansa «carioca», en les dones, en el jazz, en Ginger Rogers, en Fred Astaire, hi ha petits però immensos detalls, que fan necessari que el film sigui vist per segona vegada per a poder apreciar en tota la seva delicadesa aquesta perfecció fins avui no igualada.

MUSICA DE VALSOS SOBRE L'ENCIS DE VIENA A LA

PRIMAVERA
Una pel·lícula en la qual palpita el geni de SCHUBERT... STRAUSS... sota la interpretació de la
FILARMONICA DE VIENA
amb
Magda Schneider
PROXIMAMENT... AL...

«Sor Angelica» quarta setmana d'èxit

«Sor Angélica» està en la seva quarta setmana de projecció. Heus ací un fet tan eloqüent, almenys, com els grans elogis prodigats per la totalitat de la crítica — que unànimement reconeix que aquest film assenyala el principi esplendorós del cinema espanyol iniciat per Selecciones Capitolio, que amb aquesta primera presentació de la sèrie «Oro Nacional» ens ha demostrat a bastament — i el públic així ho ha confirmat — que efectivament era or de llei, relluent i brillant com l'esdevenidor que espera a les produccions nacionals que sàpiguen reunir les qualitats extraordinàries de «Sor Angélica».

L'argument de «Sor Angélica», que tant ha agradat al nostre públic, i el diàleg d'aquest ple de matisos sentimentals unes vegades, i distret i alegre d'altres, és obra també del seu director, Francisco Gargallo, la qual cosa acredita que la seva afinada sensibilitat, igual li permet fer gala de dots literàries de bona llei, com demostrar que amb una màquina i uns artistes intelligents a la seva disposició, sap fer veritables meravelles cinematogràfiques.

Quatre setmanes de projecció en aquests temps constitueix un rècord sense mistificacions ni arranjaments, un èxit espontani del públic que segueix omplint el Saló Catalunya, les recaptacions del qual vénen a assenyalar aquest film com el veritable èxit dels èxits.

No es pot, ni tan solament assenyalar-se, fins a quina data seguirà al cartell «Sor Angélica», la qual cosa ha fet decidir al públic de reestrena a acudir al Saló Catalunya, temerós d'haver d'esperar encara molt temps per a poder admirar les belleses d'aquest film.

Avui, dijous, tarda, inauguració al Poliorama dels espectacles per a infants

Avui, dijous, a la tarda, es celebrarà al teatre Poliorama la inauguració dels Espectacles per a Infants amb l'estrena de la comèdia en tres actes, dividits amb vuit quadres, «Les aventures nocturnes de Quim i Jordi», original de l'eminent escriptor Carles Soldevila, amb set decorats del reputat escenògraf Ramon Batlle i original vestuari de la sastreria M. Quadras.

Per a la funció de demà, divendres, a la tarda, s'ha combinat un gran programa còmic amb la represa de «Gent d'ara» i el popular sainet «Gente bien».

El concurs infantil de «Tarzàn y su compañera»

L'empresa del cinema Urquinaona notifica a tots els nens que han pres part en el Concurs infantil de «Tarzàn y su compañera», i als que pensin encara participar en dit Concurs, que aquest quedarà clausurat indefectiblement el pròxim diumenge, dia 25, i que a partir d'aquesta data no serà vàlida cap solució que es rebi al cinema Urquinaona.

Es suplica també a tots els nens que han tramès solucions per a dit Concurs a l'Empresa abans aludida, que a partir d'avui, dijous, se serveixin passar, al matí, per les oficines de l'Urquinaona, on els serà lliurada una invitació a cada participant per assistir a la projecció de «Tarzàn y su compañera», a partir del pròxim diumenge.

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Tinença d'explosius. — Davant el Tribunal del Jurat comparegué Càndid Castanyeira, acusat d'aquest delicte a causa d'haver estat trobada al seu domicili una maleta amb 24 bombes.

El processat declarà que ignorava el contingut de la maleta, car l'hi lliuraren dient-li que la guardés i que hi havia tabac.

El jurat dictà veredicte d'inculpabilitat i la sala acordà la revisió davant nou Jurat.

Atracament. — Altra vegada comparegué ahir davant el Tribunal Josep Antic, acusat d'un altre atracament a mà armada realitzat al carrer Muntaner.

Antic declarà, altra vegada, que l'altre acusat, Josep Ansaldo, no hi havia pres part i que el seu company de malifetes havia estat un tal Molina, que compleix condemna per atracament a Cartagena.

La vista fou suspesa per tal de fer una informació supletòria.

TERCERA SECCIO

Homicidi. — Acusada d'haver mort a trets un individu de mals antecedents dit Francesc Llop, va asseure's al banquet dels acusats Ruperta Hernàndez Heras.

La processada va dir que si havia mort el Francesc Llop fou en defensa de la pròpia honorabilitat.

El jurat va emetre un veredicte de culpabilitat, apreciant dues atenuants.

La Sala condemnà la processada a la pena de sis anys i un dia de presó.

El jurat va apreciar excessiva la pena i es farà el corresponent expedient d'indult.

QUARTA SECCIO

Sense assenyalaments.—En aquesta secció no va celebrar-se cap vista.

NOTICIARI

La Sala de Govern de l'Audiència ha nomennat el magistrat senyor Landeta per tal que es traslladi a Lleida a formar Sala per a la vista de dues causes que, procedents de Borges Blanques, han de celebrar-se en aquella Audiència.

Millor llum, vol dir millor vista

Dels cinc sentits físics que posseeix l'home, els savis diuen que el sentit visual és el que té més valor. Es cert que no apreciem la valor de la vista fins que no experimentem defectes i molèsties en els ulls.

Un fenomen curiós és que no veiem els objectes: el que no es veu no és solament la llum que els objectes transllueixen fins als ulls. Si no hi ha llums no es veu res; i també si hi ha fonts llumíniques molt fortes o reflexes d'alta brillantor, es nota una molèstia. Per tant, la intensitat de llum sobre els gèneres exposats en un establiment, sobre el treballa damunt de la taula o bé dirigida al periòdic que llegim a casa, té relació directa amb la facilitat de visió. Si la vista treballa amb llum deficient, necessita major esforç, i, en conseqüència, més cansament. Amb la llum apropiada els ulls poden exercir llur funció sense esforç ni molèstia.

Millor llum, millor vista! Es a dir, llum difusa, sense ombres fortes, sense reflexes brillants, que fan mal al mecanisme de la visió. Substituïu la llum nua per un aparell difusor i veureu la diferència.

·LA MAR I L'AIRE·

VAIXELLS ENTRATS

De Birlbao i escales, amb càrrega general, el motor espanyol «Ayala Mendi»; d'Eivissa, amb correu, mercaderies i 28 passatgers, la motonau postal «Ciudad de Mahón»; de Palma, amb correu, mercaderies i 82 passatgers, la motonau postal «Ciudad de Barcelona»; de Maò- amb correu, mercaderies i 363 passatgers, el vaixell postal «Rey Jaime II»; de Les Palmes, Tenerife i Càdiz, amb carreu, mercaderies i 39 passatgers, la motonau postal «Villa de Madrid»; de Nova York i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell nordamericà «Examelia»; d'Hundisvall, amb càrrega general i de trànsit, i fusta, el vaixell finlandès «Rigel»; de Gènova i Marsella, amb càrrega general i de trànsit i 20' passatgers, el correu francès «Campana»; d'Alexandria, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell anglès «Maronian»; de Liverpool i escales, amb càrrega general i de trànsit, el motor anglès «Pacheco».

VELA — De Vinaroç, amb càrrega general, els pailebots «Maria Rosa», i «Trinidad Concepción»; de Santa Pola, amb càrrega general, el pailebot «Angeles».

AL DIC. — El vaixell petroler espanyol «El Cano».

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els espanyols «Cabo Blanco», amb càrrega general i de trànsit, cap a Bilbao i escales; el «Roberto R.», amb passatge i càrrega general, cap a Cartagena; els correus «Ciudad de Barcelona», amb passatge i càrrega general, cap a Palma, i el «Rey Jaime II», amb passatge i càrrega general, cap a Maò; l'anglès «Mandasor», amb càrrega general i de trànsit, cap a Dundée i escales, el suec «Nordia», en llast, cap a Castelló; l'italià «Capo Faro», amb càrrega general i de trànsit, cap a Trebisonda i escales; el norueg «Galatea», en llast, cap a València; el correu francès «Campana», amb 201 passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Almeria, Dakar, Rio Janeiro, Santos, Montevideo i Buenos Aires.

VELA. — El «Cabo Fornell», en llast, cap a Palma; el «Ràpido», amb càrrega general, cap a Dénia; l'«Arnaldo Oliver», amb càrrega general, cap a Ciutadella; el «Virgen Dolorosa», amb càrrega geenral, cap a Alcúdia i escales; el «Comercio», amb càrrega general, cap a Sant Felu; el «Maria», amb càrrega general, cap a Eivissa; el «Cala Contesa», amb càrrega general, cap a Palma.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent de Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 14'25, arribà l'avió postal alemany «Junkers D-Ahih», amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Procedent de Madrid, a les 13'15, arribà l'avió postal espanyol «Ford 12 Ec-Rra», amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Sortí, a les 8'45, l'avió postal alemany «Junkers D-Alun», per a Estutgard, am bescales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i vuit passatgers.

Sortí, a les 9'40, l'avió postal espanyol «Fokker 15 Ec-Aua», per a Madrid, amb correu, mercaderies i vuit passatgers.

BASE AERONAVAL

Sortí, a les 8, l'hidroavió postal italià «I-Egeo», per a Roma, amb escales a Gènova i Marsella, amb correu, mercaderies i un passatger.

AERODROM DE L'«AIR-FRANCE»

Procedent de Marsella, a les 7'04, arribà l'avió amb correu, mercaderies i cinc passatgers.

Procedent de Tolosa, a les 7'53, arribà l'avió amb correu, mercaderies i un passatger.

Procedent de Casablanca, a les 13'29, arribà l'avió amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Sortí, a les 13'39, l'avió per a Tolosa, amb correu, mercaderies i un passatger.

Sortí, a les 13'36, l'avió per a Marsella, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Sortí, a les 7'57, l'avió per a Casabanca, amb correu, mercaderies i cinc passatgers.

MAS & ROCA
CAMISERS
16 FONTANELLA·16
24 PORTAFERRISSA 26
Rebudes les novetats de la present temporada

LA REGLA
SUSPES...
tornarà ràpidament i sense perill amb «Perles FEMI».
Producte modern d'acció segura; no perjudica la salut
Rebutgeu imitacions sense resultats positius. De Venda: Segalà, Dr. Andreu, etc., etc.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 5

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 5.725, premiat amb 150.000 pessetes
ALGECIRES, GUECHO

Segon premi, núm. 22.241, premiat amb 70.000 pessetes
BARCELONA, POLA DE SIERO, SEGOVIA

Tercer premi, núm. 26.726, premiat amb 50.000 pessetes
VALENCIA

Quart premi, núm. 18.015, premiat amb 15.000 pessetes
BARCELONA, MADRID, ESTRADA

Maria Illa

Rambla del Centre, 26 (davant Plaça Macià)

Segueix essent sense cap mena de dubtes la més afortunada Administració de Loteries de tot Espanya

En el sorteig d'ahir fou afavorida amb el

QUART PREMI

de

Ptes. 15.000

al número 18.015

A més el número anterior i posterior. Més una gran quantitat de premis petits, entre ells els números 22.886 i 3.838, premiats amb 3.000 pessetes, i centenars de tots els premis majors.

Gran assortiment de bitllets per al sorteig de Nadal. Es tramet a provincies i estranger

Premiats amb 3.000 pessetes

Núm. 29874, **BARCELONA**, Sevilla.
Núm. 3838, **BARCELONA**, Madrid, Múrcia.
Núm. 22886, **BARCELONA**, Les Palmes, Cazalla de la Sierra.
Nm. 5216, **BARCELONA**, Còrdova, Màlaga.
Núm. 14815, Santander, Màlaga.
Núm .8937, Aguilar, Màlaga, Zamora.
Núm. 3996, Elx, Tarragona, Sevilla.
Núm. 5941, Burgos, Sevilla, Palma del Condado.
Núm. 12921, **BARCELONA**.
Núm. 1308, **BARCELONA**, Rota, Alacant.
Núm. 16570, **BARCELONA**, Madrid, Jerez de la Frontera.
Núm. 7517, **BARCELONA**, Ciudad Lineal, Madrid.
Núm. 3051, Santander, Alchiviona.
Núm. 12980, **BARCELONA**, Sabadell, Logroño.

Premiats amb 500 pessetes

DESENA
017 044 057 088 097

CENTENA
123 127 149 188 190 245 246 268 290
294 349 353 371 387 402 410 412 428
446 453 457 511 518 542 575 576 609
677 682 686 708 748 757 759 781 793
809 831 868 934 953 959

MIL
030 106 142 166 216 220 239 333 354
392 409 410 437 457 483 489 517 603
609 623 641 675 700 703 705 742 744
768 778 792 820 826 849 856 896 940
953 974

DOS MIL
007 025 071 072 092 102 107 110 115
123 125 163 164 168 169 182 218 283
308 365 366 374 386 390 395 402 453
462 527 542 548 641 650 699 701 735
742 762 807 841 916 937 965 983

TRES MIL
009 035 037 040 044 073 134 148 213
251 252 280 290 329 331 335 361 374
379 400 401 421 443 445 450 462 475
525 543 548 558 559 607 646 684 778
779 787 796 826 867 876 890 936 960
979 999

QUATRE MIL
018 022 056 072 095 104 116 134 148
149 150 260 271 280 295 347 402 406
410 433 452 460 506 512 648 649 656
680 706 745 752 773 778 825 830 831
837 865 866 875 881 909

CINC MIL
028 045 112 196 239 244 260 282 284
314 321 383 405 419 440 463 471 476
483 518 593 596 649 687 718 720 742
768 776 800 804 806 838 855 862 885
893 921 955 960 961 963 991

SIS MIL
003 006 025 028 043 059 061 119 125
148 167 171 175 242 243 246 263 271
294 329 354 380 410 532 533 586 600
653 659 665 671 675 683 707 734 781
792 802 811 914 965 967 989 990

SET MIL
043 055 147 173 199 235 312 319 324
387 389 404 431 447 532 566 604 639
661 668 715 810 869 870 898 945 950
967 969 997

VUIT MIL
000 027 028 029 050 105 114 134 139
196 200 242 245 250 351 356 362 372
384 411 458 520 529 534 543 614 619
637 645 728 747 756 763 764 772 855
857 883 907 914 942

NOU MIL
043 048 121 141 158 213 248 257 326
358 367 373 374 415 455 478 493 517
565 589 620 637 654 671 679 723 800
832 834 880 883 898 917 918 935 950

DEU MIL
050 054 059 076 080 107 145 194 251
271 285 335 340 342 352 363 435 450
523 582 587 647 673 675 677 711 715
738 795 799 872 873 903 925 927 939
996

ONZE MIL
010 053 076 115 132 140 175 176 198
246 284 287 342 365 378 393 403 498
524 566 602 612 620 657 673 676 682
693 737 751 807 865 892 893 897 920
921 928 947 973 961

DOTZE MIL
022 082 086 152 156 172 221 225 300
306 312 313 371 325 390 424 435 454
483 532 596 606 664 686 726 734 741
753 757 804 809 819 867 897

TRETZE MIL
193 197 242 254 307 309 311 314 333
392 411 412 508 522 544 584 589 626
664 667 693 699 737 764 779 799 953
960 970 997

CATORZE MIL
000 032 033 058 097 165 176 180 222
271 272 292 318 343 370 376 431 463
524 541 563 575 586 588 600 628 638
673 705 724 736 764 810 833 846 850
852 865 892 900 929 957 959 980 989

QUINZE MIL
040 048 051 053 061 065 091 096 118
126 158 223 242 321 346 348 387 377
417 418 433 456 508 519 520 521 535
544 573 613 669 714 790 791 816 850
853 861 868 869 915 920 931 933 937
968

SETZE MIL
017 040 045 065 074 077 087 091 165
193 201 218 222 235 238 317 354 413
442 444 461 497 522 523 546 596 653
726 728 752 811 814 825 844 873 874
894 903 909 921 930 940 976 977 983
985 994

DISSET MIL
002 014 026 032 037 042 049 071 074
079 086 118 164 175 187 221 282 283
331 367 401 440 442 444 474 496 504
508 547 562 579 583 587 669 674 687
701 704 731 737 752 804 822 827 851
909 912 922 939 967 989

DIVUIT MIL
006 034 080 151 202 204 242 283 295
311 315 319 334 343 351 355 381 412
421 473 474 476 642 683 694 750 751
759 806 811 822 828 853 862 863 910
936 981 985

DINOU MIL
045 054 139 144 183 185 220 269 338
354 367 389 475 479 491 498 517 548
575 583 591 598 617 640 662 699 729
782 783 800 814 815 840 888 896 921
929 938 966

VINT MIL
022 040 072 100 104 112 119 132 151
178 185 188 213 223 256 287 297 318
320 350 364 446 452 455 458 462 487
502 508 549 580 590 603 615 621 652
671 709 717 719 731 807 812 853 887
903 922 930 950 958 970 994

VINT-I-UN MIL
004 27 043 070 096 114 178 184 220
243 260 279 281 307 331 332 353 364
365 377 379 501 522 551 672 692 708
713 816 818 843 847 867 872 880 890
952

VINT-I-DOS MIL
021 049 053 054 067 079 128 211 218
276 328 333 347 380 436 438 439 447
464 525 531 575 613 631 637 657 718
720 735 756 760 990

VINT-I-TRES MIL
041 056 077 101 151 161 182 194 211
215 234 250 257 301 318 322 352 356
372 382 389 396 411 424 444 452 471
495 531 587 659 676 698 741 765 817
862 902 911 916 925 927 959 963 978
998

VINT-I-QUATRE MIL
036 055 080 037 113 121 152 167 188
226 230 261 268 271 313 335 336 347
379 405 465 495 503 647 690 743 758
764 776 834 865 866 868 960 962 963
975 985 992

VINT-I-CINC MIL
007 035 086 087 181 200 207 209 216
218 254 261 269 291 310 312 391 449
466 476 502 519 534 550 556 565 596
605 626 623 641 650 651 660 673 682
766 779 807 811 849 850 855 864 888
909 911 920 929 941

VINT-I-SIS MIL
023 041 099 114 139 170 193 230 246
248 274 285 291 317 318 333 456 468
481 482 501 523 551 557 569 603 612
625 632 666 674 701 721 727 747 797
808 916 919 923 948 959 970

VINT-I-SET MIL
017 026 064 066 079 119 120 234 331
349 426 455 461 494 530 550 554 574
582 599 608 609 612 624 629 632 636
639 684 692 694 725 744 752 769 770
755 787 794 833 840 861 881 892 969
970

VINT-I-VUIT MIL
015 016 021 029 034 040 052 060 080
156 212 233 234 246 272 290 301 305
380 387 421 426 429 450 454 468 498
510 511 529 554 611 646 656 665 682
728 759 764 782 806 817 820 822 849
858 859 892 967 976

VINT-I-NOU MIL
011 018 045 058 059 109 127 168 170
190 205 212 300 304 333 351 369 403
414 449 482 493 518 545 563 601 616
625 661 671 687 723 734 761 882 884
927 965 968 976 985

TRENTA MIL
008 046 083 087 106 111 139 154 164
184 218 322 328 344 435 458 498 527
551 578 587 625 718 740 761 766 769
771 801 806 815 833 840 879 885 889
898 905 963 983 998

TRENTA-UN MIL
050 051 074 106 122 127 136 150 168
176 192 221 313 335 338 345 349 379
384 416 446 518 549 604 626 641 656
680 720 750 762 828 863 895 907 917
928 971 975 978

TRENTA-DOS MIL
006 011 047 078 114 133 154 163 170
181 227 250 260 271 293 335 351 373
429 492 502 542 581 596 637 642 643
683 692 702 704 734 738 752 774 815
828 850 863 866 869 871 878 984

TRENTA-TRES MIL
013 042 054 083 096 106 137 152 165
212 216 233 247 282 296 360 385 407
425 447 465 489 491 500 542 563 576
598 613 637 643 653 692 734 741 751
769 828 853 865 869 874 882 908 984

TRENTA-QUATRE MIL
020 050 054 083 132 171 214 226 227
229 234 251 265 300 309 439 460 464
502 531 551 559 560 613 618 620 655
676 694 700 748 750 775 799 848 880
881 888 909 933 939 940

TRENTA-CINC MIL
009 043 065 069 079 090 106 110 115
116 188 190 210 245 353 381 396 429
445 450 456 503 509 529 539 577 587
631 637 639 640 661 684 725 735 739
746 750 777 832 842 933 965 998

TRENTA-SIS MIL
010 013 017 043 065 081 089 092 106
113 153 222 237 239 271 272 288 289
308 341 350 455 456 458 481 492 499
533 540 578 619 620 663 708 731 777
794 806 809 815 816 828 831 836 839
858 864 879 886 901 919 920 992 993

TRENTA-SET MIL
003 004 019 071 080 083 093 097 151
168 171 173 269 273 302 338 344 394
499 505 518 541 542 634 648 651 673
689 697 707 715 732 743 750 807 837
866 961 965

Sota l'estat de guerra

LA PRESO DEL DIRECTOR DE «LA NACIO CATALANA»

Pel jutjat número 11 ha estat decretada la presó incondicional de Josep Aimà, com a director de «La Nació Catalana», per la publicació de dos articles considerats injuriosos fa diversos mesos.

Primerament se li havia decretat la presó atenuada i en vista de no haver comparegut, se li ha decretat la presó sense fiança.

TRASLLAT D'UN DETINGUT

Des de Lleida ha estat conduït a Barcelona Lisard Gongora, suposat complicat en els passats fets, el qual s'havia absentat d'aquesta ciutat per tal de no ésser detingut.

PER PORTAR ARMES

A la plaça de Catalunya foren detinguts ahir Alexandre Iranzo Parra i Josep Pla Benavent, als quals se'ls trobà una pistola sense el corresponent permís. Declararen que eren obrers sense feina i que havien tingut llicència abans d'ésser detinguts.

PER EXERCIR COACCIONS

La guàrdia civil d'Olesa ha conduït a l'Auditoria Militar Tomàs Mata Canpanyà, acusat d'haver exercit coaccions a dita població.

SOLDATS CAP A L'AFRICA

Anit, a les nou, sortí, a bord del vaixell «Poeta Arolas», de la Companyia Transmediterrània, cap a Melilla, el batalló de Caçadors d'Africa número 7, que havia vingut a Barcelona amb motiu dels fets passats.

L'AUDITOR CAP A TARRAGONA

Sortí cap a Tarragona l'auditor de la Divisió, senyor Ricard Ferrer, el qual es proposava, com ja ho féu a Lleida i Girona, visitar la presó i, a més, el vaixell «Manuel Arnús», habilitat per a presó, i assabentar-se del curs dels sumaris que allí s'instrueixen pels darrers successos revolucionaris.

L'acompanyaven l'auditor de brigada senyor García Cambra; l'auditor de primera Blas Pérez, i el de tercera, Camil Julià.

PER MALPARLAR DE LA POLICIA

Ha estat posat a disposició de l'auditor Rafael Pei Farriol, detingut a l'estació del ferrocarril de la Plaça de Catalunya per haver pronunciat frases injurioses per a un tinent i una parella del Cos de Seguretat.

FELICITACIO ALS MOSSOS D'ESQUADRA

El general Batet felicità ahir el capità cap dels Mossos d'Esquadra, senyor Lizcano, pel servei prestat pels individus de l'esmentat Cos en detenir a Montcada dos dels subjectes que intentaren assaltar l'estació de Montcada-Bifurcació.

DE LA MORT DEL SENYOR BRUGUERA

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ha presentat a l'Auditoria Militar un escrit sollicitant mostrar-se part en la causa que s'instrueix pels successos ocorreguts a Sant Pere de Ribes, com a conseqüència dels quals resultà mort el propietari Pere Bruguera.

UNA AUTORITZACIO AL SENYOR PI I SUNYER

Per trobar-se gravissimament malalta la mare de l'ex-alcalde de Barcelona, senyor Carles Pi i Sunyer, que es troba pres a l'«Uruguay», l'auditor de guerra l'ha autoritzat per tal que abandonés l'esmentat vaixell durant un temps determinat a l'objecte de poder-se trasladar al domicili de la seva senyora mare.

Ahir, a la tarda, el senyor Pi i Sunyer, acompanyat de dos agents, sortí de l'«Uruguay» per tal d'anar a l'esmentat domicili i retornar al vaixell en companyia dels agents.

La Música

ELS CONCERTS SIMFONICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL

Diumenge vinent, dia 25, tindrà lloc al Palau de Belles Arts el 81 concert simfònic popular de la Banda Municipal, sota la direcció del mestre Joan Lamote de Grignon.

Havent estat molts els devots de la nostra primera entitat instrumental que han sollicitat una nova audició de la famosa «Simfonia Heroica» de Beethoven, la Direcció de l'esmentada Corporació ha combinat per al proper concert un Festival Beethoven, totalment integrat per obres d'aquest músic immortal. Són aquestes la «Simfonia Heroica», el «Concerto» per a violí i orquestra, i l'obertura de «Egmont».

La part de solista del «Concerto» ha estat confiada al jove i notable violinista Abelard Mus, director del Conservatori de Castelló de la Plana, el qual actuarà per primera vegada als concerts simfònics populars de la Banda Municipal.

Aquest Festival Beethoven començarà, com és costum, a un quart de dotze del matí. L'ingrés serà lliure i l'accés del públic al gran saló de festes del Palau de Belles Arts s'efectuarà per la porta principal d'aquest.

Es recorda al públic que les portes del gran saló de festes restaran tancades durant l'execució de les obres i hom prega a les persones que arribin després de començada l'execució d'una obra que, per respecte als oients i als artistes, s'abstinguin d'intentar entrar a l'esmentat saló fins a l'acabament de dita execució.

ASSOCIACIO DE MUSICA ANTIGA

Aquesta entitat celebrarà el dimarts, dia 27 del corrent mes, la conferència-concert «Els Mestres del llaüt adaptat a la guitarra moderna», al saló de la casa de l'Ardiaca, carrer Santa Llúcia, 1.

La conferència preliminar estarà a càrrec de l'illustre mestre Vicenç Maria de Gibert i el notable guitarrista Francesc Alfonso executarà el programa següent, en el qual figuren algunes primeres audicions: Tres Pavanas, de Lluis Milan (1535); dues Pavanas, Gallardas Folias, de Gaspar Sanz (1674); «Suite en re mineur», de Robert de Visée (1682); Tres Minuets dos Estudis, de F. Sor (1780-1839); Preludi, Courante i Gavota Rondó, de Bach (1685-1750).

Per a inscripcions: Casa Mozart, Rambla de les Flors, 33. — Telèfon núm. 18372.

UN JOVE DESAPAREGUT

Hom suposa que ha estat segrestat

Josep Guerri, ha denunciat a les autoritats judicials, que el dia 15 d'agost va desaparèixer del seu domicili un fill seu anomenat Manuel Guerri Olaguer, de 19 anys, jove de molt bona conducta i que tenia uns costums molt regulars. La família va començar les seves recerques per tal d'aconseguir esbrinar el paradar de Manuel.

Dites gestions han donat per resultat conèixer que dit jove estava en relacions amb una dona que té uns 30 anys i que fou ella la que havia induït Manuel al fet que aban donés els seus familiars i se n'anés amb ella.

Segons sembla, dita dona ha segrestat l'esmentat jove isegons el denunciant, creu que el dit jove està en una població dels voltants de Pobla de Lillet, ja que recentment ha rebut una lletra signada pel seu fill si bé la dita lletra no ha estat escrita per ell, en la qual pot observar-se en el mata segells de Correus, que procedia de dita població, la qual cosa fa suposar que Manuel o la persona que el té segrestat, resideix a les immediacions de dita població.

La policia ha començat actives gestions per tal de descobrir el paradar de dit jove.

¡LLIBRES!

AUTOGRAFS DIBUIXOS AQUARELLES

i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a:

METROPOLITANA

Llibreria vella i nova

Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

Un auto que, malgrat trobar-se en «panne» desapareix

Ahir, a la tarda, Esteve Puigdengolas que anava pel Passeig de la República en un automòbil de la seva propietat, en arribar entre els carrers d'Aragó i València va sofrir una «panne» el cotxe, per la qual cosa el seu propietari el va deixar allà per tal de dirigir-se a buscar uns mecànics que curessin de reparar-lo. Quan Puigdengolas va retornar al lloc on havia deixat el vehicle, acompanyat de diversos operaris, es va trobar que el cotxe havia desaparegut, i s'ignora qui pugui ésser l'autor de la substracció.

Cupó dels cecs

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 21 de novembre al Passatge de la Pau, 7, telèfon 14372, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 548 i amb 3 pessetes, el 048, 148, 248, 348, 448, 648, 748, 848 i 948.

«Acción Ciudadana» perseguidora de la pornografia

En la nostra edició d'ahir publicàvem una nota de la recollida per «Acción Ciudadana» d'una sèrie de llibres considerats pornogràfics. Ahir, a la Comandància Militar, facultaren la següent nota relacionada, creiem, amb aquest servei, un dels molts que fa aquesta organització. Diu així la nota:

«El capitàn de la Guardia civil don Luis Tío Ripoll, jefe de la Acción Ciudadana de Barcelona, ha entregado al general Batet la cantidad de 1.070 pesetas, importe del producto obtenido por la inutilización de una partida de libros y folletos inservibles recongidos; cantidad que se entrega, con destino a las víctimas del deber, al Sr. Azcàrraga, encargado de dicha subscripción.»

Una dona morta pel tren

Ahir, a la tarda, a les proximitats del Pont de Sant Carles, darrera del Parc un tren atropellà Gertrudis Muñoz Fernàndez, de 19 anys, casada, natural d'Almeria i domiciliada en una barraca del barri de Somorrostro, i li va ocasionar tan greus ferides, que va morir als pocs moments.

Del fet es va donar compte al Jutjat, que es va personar al lloc del fet, i va ordenar la pràctica de les diligències oportunes i el trasllat del cadàver al Dipòsit de l'Hospital Clínic.

Un Consell de guerra

En la Sala de Consells de les dependències militars, va tenir lloc ahir el Consell de Guerra contra Rafael Capdevila Molina, caporal acusat de robatori d'objecte de vestuari militar.

Fou condemnat a dos mesos d'arrest major.

GENERALITAT

*

EL SENYOR JIMENEZ A LA DIVISIO

Ahir el senyor Jiménez Arenas tampoc no va rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat. El seu secretari militar, comandant Gabarron, digué als informadors que no tenia cap notícia d'interès per a comunicar-los i que el senyor Jiménez Arenas en aquell moment era a la Divisió per tal de despatxar amb el general Batet.

EL BUTLLETI OFICIAL

El «Butlletí Oficial de la Generalitat» publica el sumari següent:

«Decreto suprimiendo la organización y funcionamiento del Instituto de Investigaciones Económicas y disponiendo que todas sus funciones pasen al Negociado de Estadística del Departamento de Economía y Agricultura de la Generalidad.

Orden suprimiendo, por considerarlas innecesarias, las plazas vacantes actualmente en la plantilla del personal de los Servicios de Turismo (Oficina de Barcelona), y disponiendo que la de Intérprete existente en la Oficina de Tarragona se provea, en su día, por uno de los dos que prestan servicio en Puigcerdà.»

PUBLICACIONS REBUDES

«BANCO HISPANO COLONIAL» :: REVISTA FINANCERA

Hem rebut el primer número d'aquesta nova i important publicació. Es bellament presentada i pulcrament impresa i insereix una amplíssima informació de mercats, estadístiques bancàries, cotitzacions bursàtils, etc. etc. Precedeix el text un minuciós historial del Banc des de la seva fundació, l'any 1876.

Es de notar que des del primer al darrer mot figuren, a doble columna en llengua castellana i catalana, innovació molt d'agrair en una revista d'aquest ordre. El treball tipogràfic, dels tallers Studium admirablement reeixit.

LA PRODUCCIO DE LLET I DE VAQUES LLETERES A L'EMPORDA

Aquest interessant opuscle, degut a l'autoritzada ploma de l'enginyer agrícola senyor Josep Llovet, ha estat editat sota els auspicis de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

L'autor, amb ple coneixement de causa i una claredat meridiana en l'exposició, tracta, en el breu espai d'unes trenta pàgines, dels problemes plantejats per la cria bovina, l'aprofitament industrial de la llet i altres matèries no menys interessants. La seva tasca és, doncs, altament encomiable.

La Imprenta Galve acredita, un cop més, en aquest opuscle, la seva perfecció i bon gust.

La Diada de la Modista

L'organització dels festivals que que ve, festa de Santa Llúcia, amb motiu de la Diada de la Modista, va avançant amb una gran activitat. Ja s'han tramès a gran nombre de tallers les circulars relatives al Dot de la Modista i a l'elecció per cada taller de la candidata al títol de Reina. Així mateix s'han començat a rebre propostes i oferiments al despatx de la Comissió Organitzadora (Plaça de Catalunya, 3, segon segona).

Un dels actes més interessants del programa d'aquest any serà la celebració de la Cavalcada de l'agulla, que tindrà lloc el matí del dia 13, a la qual aniran carrosses de diversos tallers.

Consell de guerra contra un caporal

A la Sala de Consells de la caserna de Cavalleria núm. 10, es veié el Consell de guerra contra el caporal, Miquel Asensi Uson, acusat d'haver abandonat el polvorí de Montjuïc quan estava de guàrdia.

El processat va declarar que es va sentir malalt i com sigui que en aquell lloc no hi havia botiquí es av trasladar a una taverna d'aquelles immediacions per tal de prendre quelcom i com sigui que en tornar uns desconeguts tirotejaven el polvorí no va poder anar-hi.

El fiscal demanava, en les seves conclusions provisionals, set mesos de reclusió que va modificar en sis anys de presó i les accessòries.

El defensor va demanar l'absolució i sembla que el Tribunal el va condemnar a set mesos de presó coincidint amb la primera apreciació del fiscal.

Un bon servei

La policia ha verificat un nou escorcoll a casa del detingut Parrado, obrer de la fàbrica del ram de l'aigua fill de Marín Rius. S'han ocupat gèneres robats a dita casa per valor de 50.000 ptes.

Els pares de dotze fills

Els nous empleats del Negociat d'Assistència Social per ordre de l'Alcalde han donat la següent nota que deixem en castellà per a satisfacció dels autors que no la saben traduir com fan els altres Departaments:

«La Alcaldía, participa a los padres de 12 y màs hijos, que el plazo para la presentación de documentos, optando a la subvención que por este año les concede el Ayuntamiento, terminarà, imprescriptiblemente, el día 30 del actual, y recuerda a los interesados que deberàn presentar los documentos completos, en el Negociado de Política Social de este Ayuntamiento.»

D'una suposada reunió clandestina

Diversos dels detinguts amb motiu d'una suposada reunió clandestina, foren alliberats ahir excepte Just Moreno Arribas i Manuel Santos Gonzàlez als domicilis dels quals la policia va trobar una important documentació extremista.

A causa d'alguns documents dels ocupats va ésser detingut Josep Villagrassa Mallín.

Morenes, Fístules, Llagues

Eczemes, Clivelles, Picor, etc.

Es guareixen usant

RUMANY

Tub, 5'80 ptes. Escudellers, 8, i altres farmàcies i centres d'específics

Compreu solament

Productes Químics Hispano Lubszynski

BADALONA

150 hores de calor naixent

tancades dins d'aquesta elegant borsa de cauchotel

SENYORA: Vostè sap molt bé les incomptables aplicacions que té a una casa un producte com aquest que, sense perill ni molèsties li ofereix al moment calor abundant.

Per a calentar el llitet del nen; pels refredats del seu marit; per el dolor de reuma de l'avi o per les seves molèsties en els períodes, RADIO-CALOR li serà de gran utilitat, podent portar-lo àdhuc pel carrer.

Per a obtenir la calor que es desitgi cal únicament afegir dues cullerades petites d'aigua natural que es absorbida pel producte immediatament. No hi ha res que es pugui vessar, ni el més petit perill de cremar-se.

RADIO CALOR

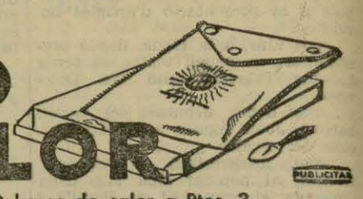

Saquets produint 150 hores de calor a Ptes. 3
Saquets produint 100 hores de calor a Ptes. 2.15
(timbres inclosos)

PRODUCTES PYRE - Fabricació nacional

CAMISERIA

Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

CAMISES, CORBATES, PIJAMES, BATES, BATINS, ETC.

GENERES DE PUNT D'HIVERN

MITGES «FERRO», DE GARANTIA

PREUS BARATISSIMS

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA

Madrid: Passeig de la Castellana, 14 — Barcelona: Via Laietana, 2

Linies ràpides regulars comercials i de correus entre tots els ports de la Península amb els de Balears, Canàries, Nord d'Africa i Golf de Guinea

Servei setmanal i ràpid
MEDITERRANIA I CANTABRIC
Sortint de Barcelona tots els dimecres

PENINSULA I CANARIES

Servei quinzenal admetent càrrega i passatge per als ports de la MEDITERRANIA, LAS PALMAS i TENERIFE amb sortida els dijous

Servei ràpid, de gran luxe, setmanal
BARCELONA, CADIZ I CANARIES

Sortides de Barcelona tots els dissabtes, i de Cadiz, tots els dilluns, servit per les motonaus

«Ciudad de Sevilla»

«Villa de Madrid»

Línia ràpida mensual
FERNANDO POO

amb escales a VALENCIA, ALACANT, CARTAGENA, CADIZ, LAS PALMAS, TENERIFE, RIO DE ORO, SANTA ISABEL (FERNANDO POO) BATA, KOGO I RIO BENITO. Sortida el 15 de cada mes i servida pels vaixells

«Plus Ultra»

«Legazpi»

SERVEI BARCELONA VALENCIA

Sortides de BARCELONA: Dilluns, dijous, a les vint hores.
Sortides de VALENCIA: Dimecres i dissabtes, a les dinou hores.
Aquest servei el fa el magnífic vaixell a motor

«Ciudad de Valencia»

SERVEI
BARCELONA ALACANT ORAN

Sortida de Barcelona tots els diumenges, a les vuit hores, amb escales a ALACANT, ORAN, ELLILLA, VILLA ALHUCEMAS, CEUTA, MELILLA, ORAN, ALACANT i BARCELONA.

Servei BARCELONA - CARTAGENA
Sortides tots els dijous, a les sis hores.

SERVEI ENTRE LA PENINSULA I BALEARS

Sortides de Barcelona i Palma tots els dies, excepte els diumenges, a les vint-i-una hores, per les motonaus:

«Ciudad de Barcelona»

«Ciudad de Palma»

Sortides de Barcelona cap a Maó els dimecres divendres i diumenges, a les dinou hores.
Sortides de Barcelona, cap a Eivissa els dilluns a les divuit hores.

CLINICA GALLEGO

18, Nou de la Rambla, 18

VIES URINARIES

Avariosi - Matriu. Blenorragia. Tractaments moderns. Impotència. Diatermia. Alta freqüencia. - Raigs X. Analisis clinics (sang, orina)

Consulta de 10 a 1 i de 4 a 9
Diumenge, de 10 a 1

Mercat d'Ocasions

COMPRA, VENDA I CANVI DE MOBLES RADIO - PIANOS MAQUINES D'ESCRIURE I COSIR I TOTA MENA D'OBJECTES

TOT D'OCASIO

CORTS, 414. VILAMARI, 34

Telèfon 30422

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ... ... 0'30 »

HOSTES i PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL». — Sagristans, 7. Abonaments setmanals mensuals. Tiquets 30 coberts, 50 ptes. Telèfon. Bany.

CASA PARTICULAR. — Ofereix espaiosa habitació amb taula despatx, sols dormir. Angels, 2 primer, segona.

HABITACIO TOT ESTAR aigua corrent, desitjo. Pagaria preu raonable. Escriviu a LA CIUTAT núm. 512.

LLOGARIA HABITACIO senyora o senyoreta bones referències, prop del tramvia de Muntaner. Escriviu a LA CIUTAT núm. 513.

PENSIO FAMILIAR. Espiend. habits. c bany i telèfon. Consell de Cent. 239, pral. 2a.

ESTUDI AMOBLAT. Llogaria. Escriure a LA CIUTAT al núm. 497 indicant condicions.

DIVERSOS

RADIO PRIMERA QUALITAT. - Vendria a bon preu. Adreceu-vos. LA CIUTAT núm. 463.

OCASIONS, COMPRO, VENC. Banyeres, Bidets, Calentadors, Cuines econòmiques. Av. Mistral, 44. Tel. 35764.

DESPATX complet vene a preu molt reduït per trasladar-me a fora. Escriure a LA CIUTAT número 535.

SENYORETA ANGLESA desitja fer relació amb senyora o senyoreta per pràctica català. Escriure a LA CIUTAT núm. 535.

OCASIONS, COMPRO, VENC. Banyeres, Bidets, Calentadors, Cuines econòmiques. Av. Mistral, 44. Tel. 35764.

ROTULS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 36.

VENC EQUIP de cuota, cos muntat. Casa Pagès, (Bar) Carrer 2 B. (Barriada Casa Baró.

OFERTES i DEMANDES

XOFER MECANIC, desitja collocació, sense pretensions. Escriviu: LA CIUTAT núm. 461.

S'OFEREIX noia per a servir a família reduïda, tardes lliures per a estudiar. Escriviu a LA CIUTAT núm. 526.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154, pral., 1.a.

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació. 45 anys bones referències. Escriure a LA CIUTAT núm. 534.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 6

AHIR AL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

La mort del periodista Luis de Sirval donà lloc a un emocionant debat.--Va discutir-se una proposició relacionada amb la provisió de la Presidència del Tribunal de Garanties.--La situació crítica dels llauradors d'Extremadura

Ahir, al Tribunal de Garanties

(Ve de la primera pàgina)

els conflictes del camp es sustrauen per aquesta llei.

Acaba dient que la llei és constitucional i demana al Tribunal en nom del Parlament català, que declari la constitucionalitat de l'esmentada llei.

El senyor Bofarull rectifica breument, i queda vista per a sentència.

A continuació s'examina el recurs interposat pel senyor Jaume Isern Ballús, de Vic.

També el defensa el senyor Bofarull, el qual declara la inconstitucionalitat de la llei perquè, diu, infringeix la Constitució, l'Estatut, la llei de Bases i de Reforma agrària, legislació en matèria civil, penal i social. Afegeix que vulnera les lleis processals i orgàniques del Poder judicial. Declara eficaç la sentència.

S'estén en els arguments exposats en l'anterior recurs per a demostrar la inconstitucionalitat de la llei.

El senyor Coromines fa un petit resum del que manifestà abans, i el detalla per tal de demostrar que és constitucional la llei.

Si es declara inconstitucional la llei es deixarà la porta oberta als 50.000 plets que vindran després. La sentència cal meditar-la ben bé, ja que pot portar greus conseqüències i obrir les 50.000 ferides ja cicatritzades. Acaba demanant la constitucionalitat de la llei.

Queda vist per a sentència.

En el tercer recurs interposat, el senyor Bofarull sosté els anteriors punts de vista, i el senyor Coromines també ratifica els que porta exposats.

Aquest recurs també queda per a sentència.

ELS SENYORS COROMINES, SBERT I BOFARULL OPINEN SOBRE LA LLEI

Madrid, 21. — Acabat el Ple del Tribunal de Garanties, el senyor Corominas manifestà als periodistes que havia demostrat la constitucionalitat de la llei, ja que és una cosa legal sense cap mena de dubtes.

Preguntat el senyor Sbert, membre del Tribunal de Garanties, manifestà que no podia fer manifestacions als periodistes, ja que se les reservava per a exposar-les en la sessió del Ple. Unicament us puc dir que l'informe de la defensa sobre la constitucionalitat, ha estat molt brillant i molt interessant la doctrina jurídica sustentada. Sembla elemental — acabà dient — que hi ha que limitar la disposició legislativa que s'impugna, completament al marge de la llei d'abril del 1934 declarada sense efecte pel Tribunal, perquè el dret de la llei que s'impugna és completament diferent. La llei dita de «Conflictes» no és una llei sustantiva.

El senyor Bofarull manifestà que creia que la sentència s'inclinaria a favor seu ja que no es pot creure que aquesta llei s'exerceixi, a més, tenint en compte, com ja es sap, que es tracta d'unes sentències dictades abans de promulgar-se aquesta llei, a totes llums injusta i equivocada.

Hom parla ja de la sortida de quatre ministres del Govern

Madrid, 21. — La intervenció del ministre d'Agricultura fou objecte de nombrosos comentaris als passadissos del Congrés.

Els diputats de l'extrema dreta no amagaven el seu disgust dient que la «Ceda» feia traïció a compromisos contrets en el programa comú amb que foren les eleccions. Deia que això cristallitzaria al saló de sessions amb una proposició incidental veient el disgust de l'actuació del ministre. Sent dubte s'obstinen en mantenir el dictamen, les extremes dretes aniran a l'obstrucció.

Al voltant del problema es deia que la situació del Goern és cada dia més inestable que s'anirà a una reorganització del Ministeri, a base de la sortida del senyor Jiménez Fernàndez, a qui consideren les extremes dretes i alguns dels seus propis correligionaris, com un foribund esquerrista.

També es deia que sortirà el ministre de la Governació, senyor Vaquero, perquè no té competència parlamentària per a defenar la llei municipal.

El ministre del Treball, que es resisteix a derogar les lleis socials, és igualment incompatible, i sobretot el ministre d'Instrucció Pública, senyor Villalobos, qui deien els diputats d'extrema dreta que fa una tasca semblant a la institució lliure d'ensenyament.

Deien després que la reorganització de l'actual Gabinet no es farà esperar i potser arribi abans que es discuteixin els pressupostos.

Un incident de caràcter polític a la reunió de la Comissió de Presidència

Madrid, 21. — Avui s'ha reunit la Comissió de Presidència per tal d'estudiar el projecte de règim transitor ide Catalunya, presentat pel Govern.

A la reunió assistí el diputat senyor Trabal, i davant la presència d'aquest, el senyor Honori Maura plantejà una qüestió prèvia, dient que mentre aquell no expresés la seva condenació pels fets de Catalunya i mostrés la seva disconformitat amb els elements que han intervingut en el moviment i amb els altres grups que no han condemnat expressament el moviment, ell no podia acceptar la seva presència en la Comissió, per haver-se votat la incompatibilidad moral amb els diputats inductors del moviment.

El senyor Trabal replicà que mai ha estat separatista, i que la seva posició política en aquest aspecte ha estat sempre categòrica, i és ben coneguda a Catalunya. Jo sóc català per naixement i republicà per convicció, i no estic obligat a donar més explicacions.

Ha insistit el senyor Maura en què el senyor Trabal va condemnar el moviment i als seus dirigents, trencant amb ells, contestant el senyor Trabal que no podia renunciar a cap postulat del seu ideari polític, ni trencar amb cap amistat, màxim trobant-se aquestes en situació de tots coneguda. Afirmo que el seu espanyolisme no és incompatible amb el seu catalanisme, i que no es considerava obligat a contestar a l'interrogatori al fet que volia sotmetre'l el senyor Maura, del qual protestava.

El president de la Comissió, senyor Armasa, va manifestar que empararia el dret del senyor Trabal.

El senyor Tries de Bes, representant de la Lliga, sense entrar en la qüestió plantejada pel senyor Maura, manifestà que el criteri del seu partit és el que ha de respectar-se l'Estatut, i que l'actuació del Govern ha d'encaminar-se a mantenir-lo, ja que al seu judici el fracàs d'uns homes no podia significar el fracàs del sistema.

Ha continuat el senyor Maura censurant el senyor Trabal i en vista que no s'ha arribat a un acord, el senyor Armasa ha aixecat la sessió per tal de continuar-la demà.

Els elements monàrquics representats a la Comissió manifestaren que no estan conforme amb el projecte del Govern, i que no acceptaran cap fórmula que no representi la total derogació de l'Estatut de Cataunya, per considerar que la Generalitat, en sublevar-se havia trencat el compromís estatutari.

Els representants dels grups governamentals quedaren en posar-se en contacte amb el Govern per tal d'indicar-li la conveniència que desaparexi del projecte el xoc de tres mesos establert per celebrar eleccions i constituir el nou Govern de la Generalitat. Creien que no s'havia de fixar cap termini, i que són les circumstàncies les que han de determinar el moment de les eleccions.

Madrid, 21. — A les 4'10 s'obre la sessió. Presideix el senyor Alba.

Al banc blau els ministres d'Hisenda i Governació.

Als escons hi ha pocs diputats i les tribunes estan molt desanimades.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

LA MORT DEL PERIODISTA LLUIS DE SIRVAL

El senyor Hermenegild CASAS fa ús de la paraula, per tal de referir-se a la mort de Lluís de Sirval.

Comença lamentant-se de la mort d'un periodista de tant talent i de tan ferm republicanisme com Lluís Sirval, al qual tant apreciaven tots el periodistes madrilenys.

El senyor CASAS afegeix que Lluís de Sirval anà a Astúries per tal de complir amb els seus deures professionals, i només que a això. L'oficial preguntà a Lluís:

— Qui ets?

— Sóc Sirval, periodista.

— Tu ets un assassí i des d'ara no mataràs ningú més.

— Vós em confoneu, em confoneu. Sóc un home honrat, sóc un periodista.»

No feren cas de les paraules del periodista, i a empentes el van treure al pati, i, una vegada allà, l'oficial li engegà sis trets de pistola. Obriren una maleta que portava el repòrter i d'ella van treure uns papers. Taparen el cos de Sirval amb unes fustes i s'absentaren. Des d'una casa pròxima van sentir els crits que feia Sirval abans de morir.

(Pren seient al banc blau el ministre d'Estat i Marina, senyor Rocha.)

El relat llegit pel senyor Casas, causa emoció.

L'orador té frases de dura censura per l'horrible crim comès en la persona de Lluís de Sirval, periodista — repeteix — que anà allà en compliment estricte dels seus deures professionals. Diu que s'ha negat a la família de Sirval el dret a rescatar el cadàver.

Llegeix una carta commovedora dirigida pel pare de l'assassinat al senyor Ortega Gasset.

Té paraules dures per als qui assassinaren homes de la vàlua de Rafael de Riego i Lluís de Sirval.

Acaba demanant que es traslladi a Madrid el cadàver del periodista mort a Oviedo i que es segueixi sumari per tal d'aclarir tot el succeït, ben clar, a judici de l'orador, i que l'oficial sigui sotmès a sumari com a autor de la mort de Sirval.

El ministre d'ESTAT I MARINA diu que quan es denunciïn fets com els esmentats pel senyor Casas, s'ha de tenir més cura en l'expressió, sobretot, tractant-se d'un assumpte que actualment es troba «sub-judice».

El senyor MARCOS MIRANDA, referint-se als fets denunciats pel senyor Casas, diu: Tot això és veritat, tot és veritat (rumors).

El ministre d'ESTAT I MARINA: Ja ho veurem, però mentre no es demostri el contrari en unes noves actuacions, he de dir que tot el qui vesteix uniforme no és capaç de realitzar fets semblants. (Rumors.)

Prega al senyor Casas que porti al sumari totes les proves que ha llegit i assegura que seran exigides responsabilitats.

En referència al fet que el cadàver de Lluís de Sirval no ha estat posat a disposició de la seva família— diu — les despulles mortals del periodista es posaren a la disposició dels familiars que ho demanaren.

Manifesta que el Govern no s'oposà en cap moment al trasllat del cadàver. La vídua del periodista, en una conversa amb el general López Ochoa, es mostrà d'acord que no es fes el trasllat.

Acaba dient que el Govern està disposat a posar en clar tot el que hi hagi sobre aquest particular, però si el que es pretén és fer política al redós del cadàver del senyor Sirval, el Govern no es prestarà a això.

LA PROVISIO DE LA PRESIDENCIA DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

Es llegeix una proposició incidental que signa, en primer terme, el senyor Cano López, demanant que es proveixi amb urgència la Presidència del Tribunal de Garanties Constitucionals.

El senyor CANO LOPEZ defensa la proposició. Manifesta que cal que les Corts decideixin sobre la Presidència del Tribunal, ja que no és possible que continuï la interinitat, més existint un President que per una banda no ho és, per haver dimitit, i, per l'altra, continua en tots els seus drets.

Interpreta l'article cinquè de la Llei orgànica de dit Tribunal.

El PRESIDENT: La Cambra es donà per assabentada en la primera sessió d'aquesta etapa parlamentària, de la renúncia que del seu càrrec féu el President del Tribunal de Garanties Constitucionals, però però això no vol dir que hagi d'ésser precisament en la primera sessió quan es nomeni el substitut. S'ha d'entendre que el nomenament s'ha de fer dintre, sempre, d'aquesta etapa parlamentària.

El senyor CANO LOPEZ discrepa del criteri del senyor Alba, i afegeix que el Congrés ha quedat assabentat de la vacant del President del Tribunal per conducte del Govern, però ara s'està tramitant per dit alt organisme un procés greu i transcendental, procés que es refereix a la Generalitat de Catalunya i per tant és imprescindible que no continui la interinitat del president.

Demana que la Cambra faci el nomenament com més aviat millor, i a continuació parla del senyor Albornoz, al qual dirigeix unes frases poc agradables.

El PRESIDENT: Prego al senyor Cano López que s'abstingui de certes consideracions, ja que aquestes tenen l'obligat límit que marca la cortesia i la consideració per a qui no està present a la Cambra.

El senyor CANO LOPEZ acaba dient que s'ha de cercar una personalitat de gran prestigi allunyada dels partits polítics, perquè ocupi la Presidència del Tribunal de Garanties, per votació del Parlament, sense discrepància, i si és possible, per unanimitat.

El MINISTRE DE JUSTICIA: Jo estic conforme amb el criteri del President de la Cambra, perquè s'ha de donar coneixement de la dimissió del President del Tribunal de Garanties en la primera sessió d'una etapa parlamentària, com s'ha fet; però quant al nomenament del substitut, es pot fer en qualsevol de les sessions que formen dita etapa. Per tant no vol dir que s'hagi de fer el nomenament en la primera sessió d'una reunió de Corts, si no dintre del termini legal, complint així els requisits establerts en la Llei.

El senyor CANO LOPEZ rectifica i suggereix que en una reunió de caps de minoria, podria ésser designada la persona que ha d'ocupar la vacant, i després la Cambra podia fer el nomenament per aclamació.

El MINISTRE DE JUSTICIA: Jo he d'indicar al senyor Cano López que el Govern està disposat a què es nomeni amb tota urgència el President del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Queda retirada la proposició del senyor Cano López.

Ordre del dia.

PROTECCIO ALS PETITS AGRICULTORS D'EXTREMADURA

Es posa a discussió el dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre protecció als parellers i petits llauradors d'Extremadura.

El senyor ALVAREZ LARA (agrari): Defensa un vot particular sobre la totalitat d'aquest dictamen i manifesta que aquest projecte li sembla més pobre que el que es presentà i fou aprovat essent ministre el senyor Cirilo del Río. Considera que el projecte és antieconòmic i antiagrnòmic, i que no resoldrà l'atur obrer a Extremadura. Censura la tasca de l'Institut de Reforma Agrària, la qual considera perjudicial per a l'agricultura, ja que ha desvaloritzat el valor de la terra.

El MINISTRE D'AGRICULTURA: Jo no he dit que es vagi a resoldre l'atur obrer. Jo l'únic que he dit, és que es va alleugerir l'atur a Extremadura, amb l'aprovació d'aquest projecte. (Pren seient en el banc blau e lcap del Govern.)

El senyor ALVAREZ LARA insisteix en les seves manifestacions i censures a l'Institut de Reforma Agrària.

El senyor DEL RIO (Don Cirilo): Mentre jo he estat ministre, s'han expropiat deu mil hectàries i s'han installat molts camperols.

El senyor ALVAREZ LARA: Nega el caràcter feudalista que es diu té la propietat agrícola a Espanya.

El senyor ALVAREZ MENDIZABAL, president de la Comissió, impugna el vot particular del senyor Alvarez Lara i manifesta que el projecte no és més que una conseqüència del fet pel Govern anterior, el qual es trobà davant un greu problema, i el va resoldre ell mateix amb el consentiment de la majoria de la Cambra.

El senyor ALVAREZ LARA: Afirma que si es va aprovar el projecte anterior, fou perquè es digué que abans d'agost del 1934, quedaria resolt el problema. Com que això no s'ha fet, la minoria agrària no està disposada a transigir, i jo, en nom d'aquesta, demanaré votació nominal per a l'aprovació d'aquest vot particular.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA Jo no pensava intervenir ara en el debat, però m'obliga a ell les manifestacions que ha fet a la Cambra el senyor Alvarez Lara.

Jo no comparteixo el criteri que el propietari té el ple dret de l'ús de la casa; però sí crec que es pot arribar a una coincidència en l'apreciació dels problemes del camp.

No crec que amb això es doni solució absoluta al problema de l'atur obrer, però sí crec que es pot millorar bastant aquest problema a Extremadura, que afecta als junters. Això és poc, segons el meu criteri, però menys és res.

Quan la casualitat m'ha portat a aquest Ministeri, jo no podia ni devia renunciar el que he defensat com a diputat, i estic en el mateix lloc on estava.

En el projecte es demana a la Cambra ajut per a aquests conreadors. A Extremadura existeix el problema de la mala distribució del terreny. El problema d'Extremadura, no és el mateix que el d'Andalusia. A Andalusia els camperols demanen jornals i a Extremadura demanen terra, perquè tenen un concepte més familiar. Allí existeix un problema com el dels «baldíos de Albuquerque» i altres que plantegen els grans terratenents, els quals, per tenir terres a tota Espanya, no s'ocupen del que pot ocórrer a qualsevol poble d'Extremadura.

El problema agrícola espanyol s'ha de resoldre. Hi ha que aconseguir que els que tenen molt, tinguin alguna cosa menys, però que tots, quan menys, puguin tenir alguna cosa. (Grans aplaudiments, àdhuc a les oposicions). Aquest és un problema en el qual hem de collaborar tots, perquè a tots els espanyols ens interessa. Hem de donar satisfacció a tots aquests anhels justíssims per a resoldre quant abans el problema de l'agro espanyol, per tal que Espanya sigui una veritable nació, i a fi que tots els espanyols, en parlar d'Espanya pensin en casa seva i en la seva terra. (Grans aplaudiments en tots els sectors de la Cambra).

La propietat és el mitjà que ens concedeix Déu per a subvenir a les nostres necessitats, i quan sobresurt aquests termes, no cumpleix la seva veritable missió, i es converteix en un abús. (Nous aplaudiments a tota la Cambra). Per això vull jo aquesta reforma. Si jo fos algun dia ministre de Finances no em limitaria a això, sinó que establiria l'impost sobre la renda en tota la seva intensitat. (Nous aplaudiments).

El senyor ROYO VILLANOVA intervé i un diputat de la Ceda li indica que no es tracta de legislar contra la propietat, però sí de respectar el sentit social de la propietat que no és el sentit socialista.

El senyor ALVAREZ LARA manifesta que la minoria agrària no s'oposa que es donin mitjans per tal que al camp es constitueixi una petita propietat, però que cal que s'evitin alguns abusos que es cometen.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA rectifica. Jo veig així les coses i les faig perquè crec que s'han de fer, no per por als altres ni per enlairar ningú, sinó perquè crec que la paraula Justícia no ha d'ésser quelcom buit de sentit. Per això he portat aquest projecte a la Cambra perquè crec necessari que es porti a la pràctica aquesta justícia social. Els prèstecs han de complir-se, perquè del contrari s'esgotarien els fons del crèdit agrícola.

S'entra en el debat de totalitat.

El senyor DEL RIO (D. Cirilo) diu que la Llei que proposa la Comissió d'Agricultura té més que res un sentit conservador. El Sr. Alvarez Lara ha de tenir en compte que ha prestat un gran servei al país en retirar aquesta esmena que presentà la minoria agrària (Ocupa la Presidència el senyor Casanueva).

Diu que ell no fa política ni vol fer-la. Si jo presto el meu ajut més sincer al ministre d'Agricultura, és perquè veig que aquest projecte reflexa la veritable realització social d'una obra de justícia a favor dels humis.

Segueix dient que la llei té algun defecte, i el principal és el de defensar excessivament els propietaris. Els propietaris alentats per aquesta llei tindran una situació de privilegi, ja que els arrendaments es consideren prorrogats fins que s'aprovi la nova llei d'Arrendaments.

Diu que en el paràgraf segon de l'article segon hi ha una frase que posa en mans dels propietaris una arma política, que tot esperit liberal ha de rebutjar.

Exalta al ministre d'Agricultura per tal que segueixi en el camí emprès, puix que allò que està bé cal aplaudir-ho.

El ministre d'AGRICULTURA diu que les reparacions exposades pel senyor Del Rio al projecte de llei fa que no tingui inconvenient modificar el paràgraf senyalat pel senyor Cirilo del Río, per tal que els contractes es facin fins l'aprovació de la nova llei i per 6 hectàries en lloc de deu.

El senyor DAZA consumeix un torn en contra de la totalitat del projecte.

Afirma que amb la intensificació de conreus s'augmenta la riquesa agrària.

Censura l'actuació del senyor Peña Novo a Extremadura.

(La Cambra desanimadíssima. Al banc blau solament el ministre d'Agricultura.

L'orador afegeix que foren abandonats els obrers de Badajoz i que amb la presentació d'aquest projecte es renovin els baixos fons de persones que per sí són honrades, però que foren soliviantades per les propagandes. La prova és que el governador civil de Càceres.

El ministre d'AGRICULTURA: Sé el que va a dir la V. S. El governador de Càceres ha tramès una circular amenaçant amb privar del dret que podria existir als qui invadiren les finques violentament. I això ho va fer per ordre meva per tal d'evitar que el projecte s'interpretés en sentit demagògic.

El senyor DAZA: Ja sé que la V. S. no és un demagog, però el projecte ha produït efectes demagògics.

El cert és que el governador de Càceres ha hagut de dictar aquesta ordre en vista de les freqüents invasions.

Afegeix que ha rebut cartes de propietaris queixant-se i li preguen possi els fets a coneixement del ministre.

—El senyor DAZA: Afirma que hi ha molts propietaris que no han cobrats les rendes de les finques que varen ésser ocupades per la intensificació de conreus.

Si s'aplica el projecte no s'aconseguirà cap benefici que compensi els danys que ja va produir. A la major part de Badajoz, no es pot efectuar el ressembrat.

Segueix el senyor Daza dient que amb el projecte resultarà que els parellers vagin a treballar 15 dies.

Pregunta quins beneficis generals va produir el projecte.

Llegeix després unes dades en les quals diu que la riquesa ramadera de Badajoz ha decrescut en un 40 per 100 Tineu en compte —ha afegit— que aquesta és la veritable riquesa indígena.

¿Anem doncs —pregunta— a donar-li un altre cop a la propietat agrària? Els beneficies de la ressembra no es cobren fins a desembre.

El senyor DIAZ PASTOR, interrumpeix que els parellers acostumen a cobrar en recollir-se la collita.

El senyor DAZA: Però aquest crèdit ha de garantitzar-lo l'Estat.

Jo vaig oir un discurs a un candidat d'Acció Popular en la propaganda electoral, en el qual va dir que la justícia social no podia fer-se a l'estil de Josep Maria «el Tempranillo». Ara resulta, sense voler-ho el ministre, que s'utilitza el trabuc de la llei.

Creu que aquest projecte és important i que no sols afecta a Extremadura.

Tal com dic —afegeix— es desconeixen tots els drets. Durant 3 anys es va prendra la propietat rústica com a un conillet porquí, per tal de realitzar tota classe d'experiments.

Acaba sollicitant que es retiri el projecte.

En nom de la Comissió li contesta el senyor AZPEITIA. Diu que no existeixen en el projecte les contradiccions que el senyor Daza ha cregut veure. Pregunta en què lesiona a la propietat aquest projecte.

El senyor DAZA: No resolt l'atur forçós.

El senyor AZPEITIA: La V. S. no ha portat solucions. No pot compartir el seu concepte de la propietat.

Acaba dient que ell personalment no ha canviat d'opinió en aquest problema.

Consumeix un torn en pro el senyor GONZALEZ SANDOVAL, cedista.

Comença dient que ell és propietari a la província de Càceres.

Combat les teories exposades pel senyor Daza, i aquest exclama:

Això serà a la província de Càceres, però no a la de Badajoç.

El senyor ALBA: V. S. cal que tingui en compte que l'escoltem atentament.

El senyor GONZALEZ SANDOVAL segueix dient que l'Estat no solament té l'obligació de protegir els grans propietaris, sinó que cal que ajudi també els petits propietaris i junters.

Qualifica de nefasta l'actuació del senyor Peña Novo. Explica detalladament els diferents conreus que s'utilitzen a Extremadura.

El senyor FLORENZA: Consumeix el segon torn en contra. Parla en nom de Lliga catalana i diu que, pel fet de no pertànyer a les províncies interessades, el seu discurs ha de tenir més independència.

Al meu cap — diu — s'ha produït una tal confusió, després de sentir el debat d'avui, que no sé expressar que el ministre ha dit que aquest qui té raó. M'ha semblat sentir dir projecte era necessari i que per això ha prescindit de consideracions econòmiques i agronòmiques.

El ministre d'AGRICULTURA: El que he dit és que he trobat moltes opinions tècniques trobades. Vaig recórrer Extremadura i vaig parlar amb petits propietaris, i tots em van dir que era necessari. Per aquest motiu jo la vaig dictar, tot prescindint de tota mena de consideracions agronòmiques.

El senyor FLORENZA segueix dient que agraeix aquests aclariments, perquè li permetran ajustar les seves paraules a la realitat.

Jo — diu — no pertanyo al partit agrari, però em vaig dedicar al conreu de la terra i tinc la pràctica necessària.

El ministre faria un bé extraordinari si imposés com a una obligació el restoble. Totes les coses progressives que ens separen de l'Estranger, descansen damunt la pràctica tradicional dels nostres llauradors, que en totes les regions saben que no hi ha terra rica sinó s'efectua el retoble i es neteja de herbes dolentes. Si en aquests punts agraris no hi ha un sembrat fructífer, seguint per a aconseguir-ho fórmules i directrius bones, segures i fermes, no sorgirà l'espiga esplèndia que esperem. Aplaudiments en tota la Cambra.)

Jo vaig fer una campanya a base del blat i oli, contra el projecte de Marcelli Domingo, i, si ara no torno a la terra sense haver-me oposat al resembrat, és possible que no em tornin a elegir diputat.

Acaba dient que és cristià, però vol que consti en el Diari de Sessions la seva opinió contrària a aquest projecte, que considera vexatori per a la propietat. (Aplaudiments en la Lliga.)

El senyor ROCHA llegeix un projecte de llei. Es suspèn el debat i s'aixeca la sessió. Són les 9 de la nit.

LA GUERRA DEL CHACO

ELS BOLIVIANS AVENCEN PER PICUIBA

La Paz, 21. — L'Oficina d'Informacions del Chaco ha publicat un comunicat en el qual anuncia que les tropes bolivianes prossegueixen la seva avançada en el sector Picuiba,i han capturat nombrosos presoners del regiment Corros. També s'inofrma que les línies bolivianes del Pilcomayo no han sofert rectificació de cap classe, i han estat refusats els paraguaians en el seu últim atac en el qual han sofert més de 3.000 baixes.

PERO TEMEN QUE ELS PARAGUAIANS INVADEIXIN EL SEU TERRITORI

La Paz, 21. — Existeix gran indignació popular contra el Paraguay per la seva amenaça d'invasió de l'interior de Bolívia. Es restaca als círcols oficiosos que després d'haver estat el Paraguay el país que va consumir la primera agressió a Bolívia, en juny del 1932, qua va desencadenar la guerra, aquest país, durant 70 anys, va exercit la política de penetració i invasió al territori del Chaco legítimament bolivià, ara pretén ampliar el radi de les seves conquistes llançant-se contra el Departament de Santa Cruz. Es cita que el Paraguay ha vingut fomentant un moviment seccionista entre els presoners bolivians oriunds de Santa Cruz, amb l'objecte de preparar el terreny per tal d'annexionar-se aquest Departament.

El diari «La Patria» denuncia davant el món el Paraguay del que diu que «trepitjant els principis jurídics, la doctrina americana de renuncia al dret de conquista i als seus compromisos d'honor, s'apresta a llançar-se sobre el departament de Santa Cruz i sobre els seus rics jaciments petrolífers, que són l'origen de la seva cobejança, i amb el seu miratge ha portat a les seves tropes a la guerra de conquista del Chaco bolivià.»

EL PARAGUAI NO VOL SABER RES AMB LA SOCIETAT DE NACIONS

Ginebra, 21. — Les prediccions que s'havien fet s'han complit, en el que es refereix a la probable actitud del Paraguay respecte a la Societat de Nacions.

Acaba d'ésser lliurada la resposta del Paraguay, refusant la fórmula de conciliació que va proposar el Comitè de l'Assemblea.

Encara que no ha causat sorpresa de cap classe la resposta paraguaiana, no ha deixat d'ésser comentada als círcols hsipano-americans, en els quals es considera que el Paraguay, es retirarà de l'organisme ginebrí amb objecte de tenid llibertat d'acció i aconseguir que novament l'assumpte del Chavo torna a la jurisdicció de l'Argentina i el Brasil.

LA CONTRA-PROPOSICIO DEL PARAGUAI

Asunción, 21. — El Ministeri de Relacions Exteriors ha explicat la negativa al projecte de la Societat de les Nacions sobre el Chaco, proposant a la seva vegada un de nou, en el qual el Paraguay insisteix en els punts següents: primer, immediata cessió de les hostilitats, quedant-se ambdós exèrcits en les actuals posicions; segon, total desmovilització en un temp molt breu; tercer, desarmament; quart, protecció per forces de la Policia de cada país de les seves zones d'ocupació respectiva i cinquè, establiment d'una pau segura i negociació d'un arbitratge i conciliació segons els mètodes de les actuals Convencions.

Finalment, la Cancelleria paraguaiana expressa l'esperança que si la Comissió no es considera capaç d'acabar la guerra i desarmar els exèrcits, «permeteix el ressorgiment de la mediació nordamericana, que va ésser suspesa perquè intervingués la Societat de les Nacions».

Afegeix que el projecte de la Societat de les Nacions mostra el seu desconeixement absolut de les particularitats del Chaco i s'infringiria la soberania nacional, el resultat del qual no seria altre que la perllongació de la guerra. Diu la nota del Ministeri que solament la ignorància pot explicar la proposició de retirada a uns 50 quilòmetres al llarg d'una indeterminada i irregular línia a través del desert i de la selva, on més importants que la distància són els obstacles naturals, que separarien als belligerants. Es necessària una Comissió de tècnics que durant un any estableixin les posicions que els exèrcits han d'ocupar. Afegeix que és necessària la sanció del Congrés per tal de sotmetre l'acord al Tribunal de La Haia. La proposició que ambdós exèrcits romanguin en peu de guerra indefinidament significaria la permanent amenaça d'un ressorgiment guerrer. Acaba dient que Bolívia podria armar-se novament durant l'armistici.

PARAGUAI BOLIVIA HAN DESCONEGUT EL PACTE DE LA SOCIETAT DE NACIONS, PERO LA GUERRA NO S'ACABA

Ginebra, 21. — Aquest matí ha tornat a reunir-se l'Assemblea extraordinària de la Societat de Nacions per tal de tractar de la guerra del Chaco.

S'ha passat a la discussió de l'informe Osusi i de les recomanacions contingudes al dit informe.

El senyor Osuski, ha declarat que el conflicte no afecta a cap frontera fixada per cap tractat, però que Bolívia i Paraguay han violat l'article 12 del pacte de la Societat de Nacions, el qual prohibeix expressament als membres de l'organisme internacional, recórrer a la força per tal de solventar els seus litigis.

Declara Osuski que la ruptura del pacte interessa directament l'organisme internacional de Ginebra i per consegüent a tots els membres. Afirma a continuació, que l'Assemblea ha de fer respectar la integritat del pacte de Ginebra.

A continuació, han fet ús de la paraula els representants de Txecoslovàquia, Argentina, Xile, Perú, Turquia, Suècia, Itàlia, Pèrsia, Anglaterra, Espanya i Polònia, els quals, en els seus discursos, han defensat el raport presentat per la Comissió, i les seves recomanacions.

El delegat suec ha presentat, en nom d'Espanya, Suïssa i els països d'Escandinàvia, una proposició encaminada a sollicitar que el Tribunal de La Haia designi l'agressor.

EN ELS PROPIS CERCLES DE LA SOCIETAT DE NACIONS S'ADONEN QUE NO SERVEIX PER A RES

Ginebra, 21. — Després de la sessió d'avui, de l'Assemblea de la S. de N., als círcols polítics i diplomàtics ginebrins s'han fet nombrosos comentaris prop del gir que pren la qüestió del Chaco.

Es d'observar que generalment s'aprecia que l'Assemblea no arribarà a cap solució definitiva, i que el problema serà confiat a una Comissió que es nomenarà a l'efecte, a fi que realitzi els treballs encaminats a aconseguir una suspensió d'hostilitats i a la convocatòria de la Conferència de la pau, prevista en el rapport de la Comissió.

La proposició presentada per Espanya, Suïssa i els països d'Escandinàvia serà estudiada per una Comissió especial, i es considera quelcom difícil que arribi a sortir efecte, si l'Assemblea aprova, com s'espera, el rapport de la Comissió Osuski.

Darrera hora

Denúnia contra un frare mercedari

Pilar Alsina Vilardell presentà al jutjat de guàrdia una denúncia contra el que havia estat el seu director espiritual pare Justí Gasulla, mercedari del Bon Succés.

L'esmentat mercedari era administrador d'unes finques propietat de la denunciant en la qual gestió sembla que havia comès algunes irregularitats. Afegí la denunciant que en una ocasió el pare Justí li va deixar dues mil pessetes i l'obligà a signar un pagaré per valor de tres mil cinc-centes. Digué també la denunciant que el pare Justí insistia molt prop d'ella perquè fes testament a favor seu i perquè hipotequés les finques.

Trasllat de detinguts

Ahir al vespre en absència de l'auditor senyor Ferrer, els periodistes foren rebuts pel tinent coronel senyor Grau, el qual manifestà que els 150 detinguts que hi havia en un dels pavellons de l'Exposició, a disposició de l'autoritat militar, havien estat traslladats al castell de Montjuïc. A l'esmentat pavelló no hi quedà ahir cap detingut.

La vetllada d'anit a l'Olympia

Resultats de la vetllada celebrada anit al local de la Ronda:

Lago guanyà Burke, als punts; Safont obté la mateixa decisió amb Tuset; Cazorro és declarat injustament guanyador d'Alí; Martín perdé als punts amb Milling, i Fenoy féu el mateix amb Ortega.

MANIFESTACIONS DEL CAP DEL GOVERN

El senyor Lerroux no permetrà que comenci el treball a les mines d'Astúries fins que hagi acabat el desarmament

Madrid, 21. — En abandonar la Presidència el cap del Govern, ha manifestat que part del matí l'havia passat al Ministeri de la Guerra, on rebé els caps i focials i la guarnició i alt personal del Ministeri, i després algunes visites individuals de militars.

A la Presidència ha rebut a dues Comissions, una d'Alicant i una altra d'elements ferroviaris.

Estic estudiant —afegí— els assumptes aprovats pel Consell d'ahir i preparo la redacció dnels oportuns decrets, especialment el que es refereix a l'empréstit de deu milions de pessetes per a iniciar la reconstrucció d'Astúries, a fi que sigui tramitat amb tota rapidesa pel Consell d'Estat.

Tinc que dir-los que, donada l'actitud que s'han collocat alguns elements d'Astúries, estic disposat, fins que no es faci per complet el desarmament, a què no s'obrin les mines ni comenci l'explotació, encara que sigui necessari portar carbó de l'estranger. Vull que ho facin constar així.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Manifestacions del president de la Cambra

Madridh, 21. — El president de la Cambra, en rebre els periodistes, una vegada acabada la sessió, els ha manifestat ue la sessió de demà començarà amb la discussió de la totalitat dels pressupostos, amb una doble finalitat; primer, la reglamentaria i normal, i segona, per a facilitar a totes i cadascuna de les minories parlamentaries, l'exposició del seu pensament, amb relació als pressupostos. Existeixen alguns criteris favorables a una pròrroga, com a procediment per a atendre les diverses finalitats de l'obra econòmica.

Un periodista li va dir que es deia, que potser fos possible que no es discutissin tal i com estan confeccionats els pressupostos, i el senyor Alba contestà que era un fet que els actuals pressupostos estaven confeccionats per ministres que ara no són els titulars. Interessa a tots conèixer quines relacions hi ha entre els ministres i el projecte, el Govern i la Comissió. Es podria haver convocat una reunió de caps de minoria, però després de parlar del cas amb el ministre d'Hisenda, he cregut més convenient que l'assumpte es tracti al saló de sessions.

Després dels pressupostos est ractarà de les modificacions de plantilla, i del projecte de reposició dels funcionaris. No parlarem del projecte sobre parellers d'Extremadura, perquè després de les discussions d'avui, podria sortir una fórmula que permetés arribar a un acord dels sectors components de la Cambra. Si s'aprova la continuació de discussió de pressupostos, proposaré a la Cambra que s'ampliïn les sessions a sis hores.

Candidats a la Presidència del Tribunal de Garanties

Madrid, 21. — Els ex-ministres senyors Guerra del Río i Canto, s'entrevistaren amb el senyor Lerroux, per tal de tractar amb el cap del Govern sobre la proposició anunciada prop de l'elecció de nou President del Tribunal de Garanties i conèixer el criteri del Govern sobre el particular.

El senyor Lerroux els manifestà que el Govern estudiarà el assumpte i que probablement dintre d'uns dies quedarà resolt, i la Cambra podrà efectuar l'elecció en els darrers dies de la setmana que ve.

Sembla que hi ha tres candidats, els quals són l'actual President interí del Tribunal senyor Ferran Gasset i els senyors Pedregal i Samper. Aquest darrer no sembla que estigui disposat a acceptar.

El senyor Lerroux pronuncia un discurs davant els caps i oficials de la guarnició de Madrid

Madrid, 21. — El senyor Lerroux ha rebut aquest matí, al Ministeri de la Guerra, els caps i oficials de la guarnició presidit pel general Virgili Cabanellas, i els caps i oficials del Ministeri al front dels quals anaven el sots-secretari del departament i el cap d'Estat Major Central.

El senyor Lerroux ha pronunciat un breu discurs recordant que havia nascut entre militars i que reconeixia les virtuds de l'Exèrcit de les quals creia possibles la puntualitat i la disciplina. Alludí a la labor que pensa desenrotllar i demanà a tots que amb llurs coneixements li prestin ajut per tal que la labor sigui eficaç. Ja vaig fer constar — ha afegit — que no realitzaré una labor personal, sinó una obra de servei a la Pàtria.

El ministre de Justícia parla dels seus projectes sobre presons i camps de concentració

Madrid, 21. — En rebre els periodistes el ministre de Justícia, ha manifestat que té en estudi un projecte sobre presons, ja que, degut a la passada vaga, existeixen a elles tal quantitat de presos que ha estat necessari habilitar diverses fortaleses militars i alguns vaixells, i tan aviat com el President de la República signi el nomenament del nou director de Presons es possessionarà del càrrec per tal de resoldre amb tota urgència.

Ha afegit que també té en estudi diversos projectes de llei i decrets, entre ells un concernient als camps de concentració de desbagats i malfactors, que per trobar-se precisament en els presons, augmenten l'aglomeració de presos.

AJUNTAMENT

*

UNIFORMES PER ALS PORTERS I ORDENANCES

Fins el dia 26 del corrent mes podran ésser lliurades al negociat municipal d'Obres Públiques d'Eixampla, notes de preu, per separat, per tal d'optar a la confecció de vestits d'uniforme per als porters i ordenances d'Eixampla, i adquisició de 60 tones de [illegible] briqueta, per a les màquines trepitjadores d'Eixampla.

Dijous, 22 de novembre del 1934 — LA CIUTAT — Barcelona — Any I — Número

La complicada situació internacional

LA SITUACIO D'AUSTRIA

EL DEFICIT DELS FERROCARRILS

Viena, 21. — En un míting organitzat pel Front Patriòtic, el president dels Ferrocarrils federals austríacs, general Vaugoin, ha declarat que en el corrent any el dèficit de l'explotació dels ferrocarrils s'elevarà a 100 milions de schillings, o sia 17 milions menys que l'any passat.

Encara que el nou saldo passiu és molt considerable, no ha d'estranyar ningú —diu— a conseqüència de la gran sèrie d'atemptats terroristes que es varen cometre contra les vies ferrades, entre abril i juliol d'aquest any.

Acaba dient que el tràfic de viatgers segueix essent poc satisfactori. En canvi, el tràfic de mercaderies s'ha desenrotllat favorablement.

CELEBREN L'ANIVERSARI DEL PRINCEP ODO

Viena, 21. — Amb motiu del natalici de l'arxiduc Odó de Habsburg, els círcols legitimistes austríacs han celebrat una sèrie de manifestacions a tot el país.

A diverses església de la capital s'han celebrat misses. A la tarda, els combatents de guerra jueus legitimistes han organitzat una manifestació que ha tingut especial importància, a causa de l'assistència del mariscal arxiduc Eugeni.

El club de metges legitimistes ha celebrat el natalici del pretendent del tron austríac amb un gran banquet.

A més, ha tingut lloc un gran míting organitzat per la Lliga Nacional Austríaca (monàrquics), en el qual ha pronunciat un discurs l'exministre de la guerra, príncep Schonburg-Hartenstein; també ha fet ús de la paraula el duc Max von Honberg i el major Kimmel, cap de les seccions d'assalt de la regió oriental.

El fet que el major Kimmel hagi participat personalment al míting és considerat un esdeveniment de considerable importància política.

VOLEN RESTAURAR LA MONARQUIA EN ANGLES

Viena, 21. — Fa alguns dies, s'ha fundat a Viena una organització amb nom anglès, titulada «Amics dels Habsburg», la finalitat principal de la qual és propagar la idea d'una restauració a Austria. Els estatuts d'aquesta nova organització han estat sotmesos ja a les autoritats competents. Únicament podran pertànyer a ella els súbdits estrangers disposats a fer propaganda en dit sentit.

L'organització es proposa establir filials a tots els grans països, i també als petits Estats interessats en la qüestió Habsburg.

Un aspecte de les destroces causades per l'huracà a la platja d'Ostia coneguda per «Lido de Roma» (Foto. S. Català)

El burgès, estat d'ànima!

Aquell ex-anarquista i ex-bohemi que es diu Emili Carrere, alterna el seu poc intens treball burocràtic amb escriure articles conservadors. Ara mateix n'ha escrit un a «Informaciones» —March!— en el qual diu el que segueix:

«El proletariado ha perdido la batalla, màs que por las armas, por la reacción de la sensibilidad española, colocada de pronto ante un dilema de civilización y de salvajismo. Lo burgués ha dejado de ser un matiz social para convertirse en un estado de alma.»

Per raons de bon gust, renunciem a copiar-ne més trossos.

Matuska no podrà ésser executat i haurà de tornar a Austria a complir tres anys de presó

Budapest, 21. — Com ja és sabut, Matuska, després de confessar-se autor de 22 assassinats i de 14 intents d'assassinat i culpable també del descarrilament de Bia Tobagy, que causà nombroses víctimes, ha estat condemnat a mort.

Però aquesta sentència no podrà ésser executada. En efecte, Matuska, ciutadà hongarès, però que fou detingut a Aústria, on fou jutjat i condemnat a sis anys de reclusió, es troba en una situació veritablement particular.

Les autoritats austríaques concediren l'extradició de Matuska, únicament amb la condició que l'extradició seria solament pel temps que durés el procés, i que després hauria d'ésser retornat a Aústria, per tal d'ingressar a la presó de Stein, on ha de complir encara tres anys i mig de reclusió. La seva execució no es pot realitzar fins dintre de tres anys i mig, però en virtut d'una convenció internacional, Matuska no pot sofrir la pena de mort.

Un criminal detingut en un país i jutjat en un altre té dret a demanar que se li apliqui la llei del país que més li convingui. Quan Matuska va cometre els seus crims i fou detingut, encara no havia estat restablerta la pena de mort a Aústria.

Surten cap a Barcelona diversos membres del Tribunal de Garanties

Madrid, 21. — Aquesta nit sortiren en l'exprés amb direcció a Barcelona, el membre del Tribunal de Garanties, vocal senyor Gil i Gil, com magistrat; el secretari de secció de dit organisme senyor Joaquim Herrero, i el taquígraf del susdit Tribunal, senyor Juli Anglada.

També sortiren els membres de la Comissió de Suplicatoris, diputats senyor Rodríguez, Blanco, Piñàn i Pelayo, cap del Negociat del Congrés i secretari senyor Gullon, així com els taquígrafs Joaquim Ibàñez i Climent Martín.

VENDA AUTOMATICA DE FRUITES

A Berlín ha estat inaugurat en un gran establiment de queviures, un aparell automàtic per a la venda de fruites, novetat que ha estat rebuda amb satisfacció pel públic berlinès. Aquest aparell automàtic permet proveir-se ràpidament de fruita sense haver d'esperar que els dependents de l'establiment despatxins els clients que ja esperen. A més té l'avantatge que segueix funcionant després de l'hora del tancament de l'establiment (Express Foto.)

AUSTRIA CREU TENIR AMENAÇADA LA SEVA INDEPENDENCIA

Ginebra, 21. — Austria ha produït sensació davant el Comitè de la Conferència del Desarmament, en sollicitar, com Alemanya, igualtat de drets d'armament, i ha declarat que estima amenaçada la seva independència.

Els Estats Units ha sotmès al Comitè un projecte de Tractat, el qualpretent disminuir el tràfic d'armes i proporcionar recursos per a investigar la fabricació i el comerç d'armes a qualsevullga de les nacions signatàries, així com també establir un rígid sistema de permisos a base de gran publicitat per a totes les comandes d'armes.

També ha presentat els Estats Units un projecte de creació d'un Comitè permanent de desarmament.

Tots els delegats, àdhuc especialment els d'Espanya, han aprovat les proposicions nordamericanes.

IUGOSLAVIA DISPOSADA A DEMANAR RESPONSABILITATS PER L'ATEMPTAT DE MARSELLA

Belgrad, 21. — En un article datat a Ginebra, l'òrgan oficiós iugoslau «Vreme», s'ocupa de la queixa que el Govern iugoslau ha formulat davant la Societat de Nacions contra Hongria.

L'esmentat diari protesta contra totes les tendències que tracten de frustrar aquestes gestions, i declara que, després de l'atemptat de Marsella, Iugoslàvia té dret a exigir plena satisfacció, la qual solament pot aconseguir mitjançant la Societat de Nacions o per una guerra.

«Iugoslàvia —diu— ha elegit el primer camí, i solament en el cas que aquest camí resultés infructuós, exigiria satisfacció per un altre camí.

»Les grans potències i la secretaria de Ginebra hauran de pensar ara l'actitud que vulguin adoptar, ja que no solament es tracta de la sort de la pròpia Societat de Nacions, sinó també de la seguretat de l'Estat, i, per conseqüència, de la pau europea.»

ELS ANGLESOS NO ESTAN D'ACORD SOBRE L'ARMAMENT D'ALEMANYA

Berlín, 21. — Els diaris anglesos «Daily Mail» i «Times», comenten el problema del Saar i la qüestió del rearmament d'Alemanya.

Mentre que el primer fa seves les exagerades afirmacions franceses sobre el volúmen dels armaments alemanys, el corresponsal berlinès del «Times» declara, en un article especial, que tots els rumors relacionats amb els armaments alemanys són una falsedat.

El «Daily Mail», per la seva part, comenta novament les proposicions fetes per Hitler en la qüestió del Saar i fa remarcar que ningú no pot negar que Hitler, en el curs dels darrers 18 mesos, no ha cessat de fer propaganda pràctica susceptible de garantitzar una solució satisfactòria en interès de la pau.

Recordant l'evacuació de Renània abans del termini previst pel tractat de Versalles, el diari anglès recomana novament la proposta feta pel cap de l'Estat alemany, per la qual cosa ataca al mateix temps a la Societat de Nacions i diu que constitueix un obstacle per a la pacificació d'Europa.

ALBANIA I GRECIA NO VOLEN ESSER MENYS QUE LES GRANS POTENCIES

Atenes, 21. — El ministre d'Afers Estrangers, senyor Màximos, ha rebut en la seva audiència, el ministre d'Albània, i ha declarat que l'actual comportament d'Albània amenaça perjudicar les relacions amistoses entre ambdós països.

A Atenes s'ha celebrat una gran manifestació anti-albanesa, en la qual participaren unes 20.000 persones.

Forces de policia hagueren de dispersar els manifestants que intentaven dirigir-se al domicili de la Legació d'Albània.

ALEMANYA PREPARA UN FRONT AL BALTIC CONTRA LA U. R. S. S.

Moscou, 21. — En els cercles polítics soviètics es concedeix la major importància a l'eventualitat de la formació d'un bloc militar escandinau, la finalitat de la qual seria netament antisoviètica. En aquest bloc, Finlàndia representaria, als ulls de la Unió Soviètica, el punt més important.

En efecte, Moscou ha vist, en les darreres manifestacions antisoviètiques de Finlàndia, i especialment en les de Helsingfors, l'expressió d'un pla de gran envergadura, sàviament concebuda.

Les relacions entre la Unió Soviètica i Finlàndia no han estat mai cordials. Les organitzacions feixistes finlandeses realitzen una gran propaganda antibolxevista i tenen pretensions sobre la Carèlia soviètica.

En els cercles soviètics hom diu que, si bé el centre del bloc antisoviètic és Finlàndia, la direcció de l'organització està a càrrec d'Alemanya.

Els diaris s'ocupen també d'aquests particulars, especialment l'«Oravda», el qual diu:

«L'hislerisme té fet els seus projectes, els quals no són altra cosa que transformar el Bàltic en un llac germànic, i els països escandinaus en bases alemanyes».

EL JAPO ES NEGA A RESPECTAR LA INTEGRITAT DE XINA

Londres, 21. — Hom sap que els representants japonesos que assisteixen a les converses navals, juntament amb els delegats britànics i nordamericans, han rebutjat la proposta anglesa, la qual tendeix a promoure acords per separat per a garantir la pau política al Pacífic i la integritat de Xina. El punt en què el Japó fonamenta la seva negativa és que seria complicar encara més les discussions sobre el pla naval. No han dit els japonesos que no estan més tard disposats a examinar l'esmentada proposició.

El seu objecte, per part d'Anglaterra, era salvar els principis del pacte de les nou potències, i del de les quatre potències negociant al propi temps que el Tractat Naval de Washington, ja que els esmentats pactes serien crebantats si no sorgeix ara un acord que substitueixi els Tractats Navals de Washington i Londres.

Les autoritats navals i diplomàtiques expressaven els seus temors que estan a punt de fracassar les diligències navals que s'estaven portant a terme.

UN DIPUTAT ANGLES EXPRESSA LA SEVA TEMENÇA RESPECTE LA BONA FE DEL JAPO EN MATERIA DE TRACTATS

Londres, 21. — Sir Edward Grigg, diputat de la Cambra dels Comuns i ex-governador de Kenyal, ha pronunciat en aquesta capital un discurs en el qual ha insistit particularment en el perill dels esdeveniments de l'Extrem Orient.

L'orador ha recordat que el tractat de Washington havia estat respectat durant 13 anys, però que actualment ja es troba amenaçat pel Japó, el qual ja fa dos anys que violà dues de les seves clàusules.

A continuació ha fet un resum de la situació present:

«El Japó és declara descontent de la part del tractat de Washington que es refereix a les forces navals. El Japó reclama la paritat absoluta als mars de l'Extrem Orient, ja que ni nosaltres ni els nordamericans no podríem concentrar les nostres forces navals en aquells mars.

»L'actitud del Japó ve a plantejar tres grans problemes que ens és necessari conèixer, i sobre els quals hem d'expressar el nostre punt de vista.

»En primer lloc, hi ha el manteniment de la fe en els tractats. El regnat de la força entre les nacions no podrà ésser abolida mai, ni atenuat, si els compromisos contractats solament poden ésser violats amb impunitat, i si poden ésser trencats per la violència acords tals com el pres entre les quatre potències (Estats Units, Anglaterra, França i Japó).

»Es inqüestionable que el Japó fou provocat per Xina, però igualment és veritat que obrà contra Xina, malgrat del seu compromís signat de consultar a les altres potències i anuncià que es retirava de la Societat de Nacions, perquè no eren aprovats els seus actes.

»Envers quina part ens inclinarem? On és la força i on el dret?

»En segon lloc, hi ha la qüestió de les nostres relacions amb els Dominis i amb els Estats Units.

Ni el Govern dels Estats Units ni el públic nordamericà podran admetre mai el dret del Japó a modificar les fronteres de Xina a profit propi, ni la seva pretensió a la paritat naval, que de fet seria la seva preponderància absoluta a l'Extrem Orient.

»Els Dominis, per la seva part, ja varen posar de manifest, a la Conferència interimperial del 1931, que no estaven disposats a mantenir una entesa, per desitjable que fos, amb el Japó, a costa de les seves relacions amb els Estats Units.»

Finalment, i en tercer lloc, Sir Edward Grigg ha posat de relleu que el problema de l'Extrem Orient planteja la qüestió de la capacitat de les democràcies a defensar el seu ideal contra els Estats altamente autocràtics.

EL JAPO, ASSEGURADA JA LA POSSESSIO DISSIMULADA DE MANXURIA, VOL APROPIAR-SE TAMBE DE LA MONGOLIA INTERIOR

Moscú, 21. — Mentre les notícies que es reben de l'Extrem Orient són molt optimistes en allò que es refereix a la solució del litigi rus-japonès referent al ferrocarril de l'Est de Xina, es reben a Moscú altres notícies preocupants prop de la sort de la Mongòlia interior, que interessa directament a la República de Mongòlia, les íntimes relacions de la qual amb la U. R. S. S. no són un secret per a ningú.

La premsa soviètica publica una sèrie d'informacions que posen de manifest aquestes preocupacions.

El corresponsal del «Prawda» a Xang-Hai posa de relleu que en una darrera edició de la carta geogràfica de la Mantxúria, editada per l'Estat Major del Japó, s'indica a la provincia de Chahar (Mongòlia Interior), com formant part integrant de la Mantxúria el que evidencia propòsits anexionistes per part del Japó.

El corresponsal del «Izvestia» a Xang-Hai transmet un resum de la Premsa xinesa que alludeix als preparatius militars japonesos per a l'ocupació de la Mongòlia Interior i de la Xina del Nord.

El periòdic recorda els moviments de tropes nipones en les esmentades regions, la construcció de carreteres estratègiques i altres indicis que, a judici del periòdic, evidencien que molt aviat es desenrotllarà un nou acte del drama xino-japonès.

LAVAL TE ESPERANCES RESPECTE LES RELACIONS AMB ITALIA

Ginebra, 21. — Els senyors Laval, Eden i Litvinov han esmorzat junts. Després han celebrat un canvi d'impressions sobre l'actual situació internacional, especialment, en el que es refereix a les qüestions del desarmament.

Tal com estava anunciat, Laval ha sortit aquesta nit cap a París, d'on no retornarà cap a Ginebra fins el pròxim dilluns.

La discussió sobre la qüestió del Sarre no començarà fins l'arribada de Laval.

S'espera que el diumenge arribi el baró Aloisi, procedent de Roma.

Laval, després de l'esmentat esmorzar, s'ha manifestat optimista prop de les relacions franco-italianes, i ha afegit que té en projecte realitzar aviat un viatge a Roma.

ELS NORDAMERICANS NO ESTAN DISPOSATS A TOLERAR LA PARITAT AMB EL JAPO

Londres, 21—Si no es realitzen canvis radicals en les disposicions de Washington, la tesi naval nipona, exposada per Matsudeira a sir John Simon no té cap probabilitat d'obtenir l'aprovació nordamericana.

En espera de les instruccions que ha sollicitat al seu Govern, la delegació dels Estats Units s'abstè de pronunciar-se d'una manera definitiva, però sobre la base de les seves primeres instruccions.

L'esmentada delegació segueix irreductiblement oposada a la concessió de la paritat al Japó, siguin les que siguin les modalitats de la seva realització.

Als cercles nordamericans hom considera que la proposició de Tokio va destinada principalment a fer que els Estats Units es neguin oficialment a concedir la paritat naval al Japó.

Falta saber si l'oposició de la tesi serà conciliada per la intervenció de Mr. MacDonald, que anuncià, al Parlament, la introducció en les negociacions d'un nou element que no pot ésser una altra cosa que la nova exposició dels punts de vista nipons.

SCHUSCHNIGG TORNA A VIENA

Roma, 21. — Aquesta nit ha sortit cap a Viena, després de les converses celebrades a Roma, el canceller Schuschnigg, acompanyat del ministre d'Afers Estrangers austríac, senyor Berger-Waldenegg, i del ministre d'Instrucció Pública del propi país.

A l'estació ha estat acomiadat pel senyor Mussolini i alts funcionaris de l'Estat, a més de l'ambaixador d'Aústria a la capital italiana.

UN GRAN AVENÇ PER A L'AVIACIO

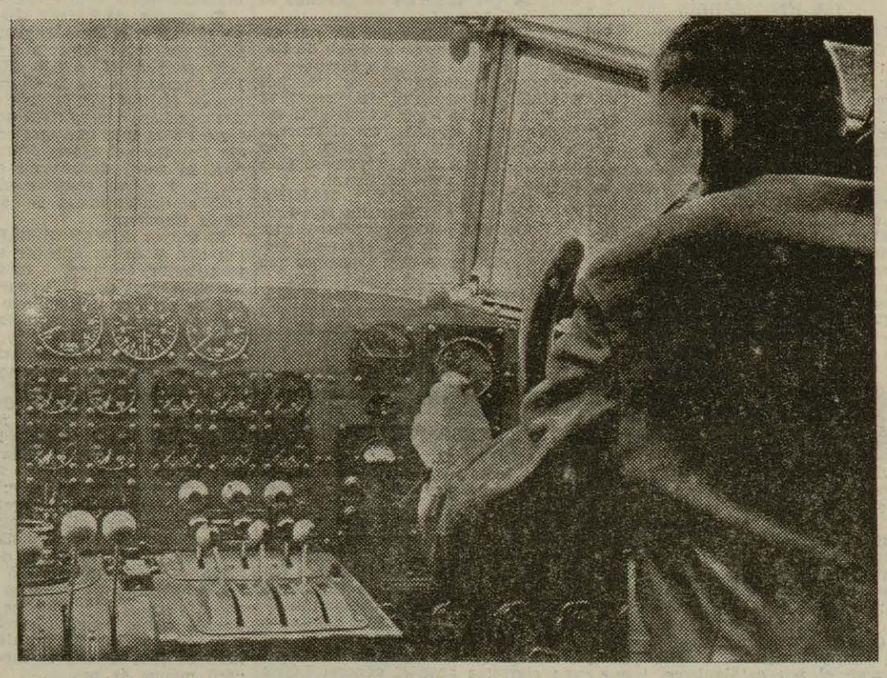

La casa Siemens i Halske, ha fet proves, per primera vegada, sobre l'aeròdrom de Berlín, d'un nou aparell que simplifica extraordinàriament el treball del pilot, que queda reduït a fixar la direcció i l'alçària, tenint cura l'aparell «Autopiloto», de conservar-le ssense la intervenció de l'aviador. Un aspecte de l'interior de la cabina amb els aparells auto-pilot (Express Foto.)

El senyor Jiménez dissol l'Institut d'Investigacions Econòmiques

El «Butlletí Oficial de la Generalitat», en la seva edició d'ahir, publicava el següent «Decreto»:

«Como obligada consecuencia de la inspección realizada en el Instituto de Investigaciones Económicas, en la Vía Layetana, n.º 16, surgió el natural contraste entre la labor cultural de investigación y divulgación que éste realiza y el coste desproporcionado de su sostenimiento.

El afàn de asimilar enseñanzas exóticas que en él se advierte pugna ostensiblemente con la modesta vitalidad pedagógica manifiesta en un boletín trimestral que apenas permite percibir su influènsia; con el olvidado afàn adquisitivo de libros culturales y especializados, y màs aún todavía, con unas clases nocturnas y alternas en el Laboratorio, a las que tan sólo asisten algunos, pocos, funcionarios de la Generalidad.

Pero es mayor el contraste de labor tan parsimoniosa y deficiente con el coste de su sostenimiento porque la subvención de 60.000 pesetas consignada en el Presupuesto de la Generalidad para atenciones de dicho Instituto no alcanza siquiera a la cifra de 64,576 pesetas, importe de la nómina de los funcionarios adscritos al mismo.

A este exceso hay que añadir el material de oficina, alumbrado, viajes y alquiler de casa, que en conjunto producen un déficit presupuestario muy crecido.

Tal dèficit ha venido cubriéndose con subvenciones de entidades industriales, mercantiles, bancarias y particulares, pero ofrece todo ello, por lo menos, un lamentable desconcierto que obliga a impedir su continuidad.

Y en atención a que la dirección de aquel Instituto està desempeñada por el que a su vez es Jefe del Negociado de Estadística del Departamento de Economía y Agricultura de la Generalidad, con un sueldo ya presupuestado de 9.000 pesetas, y ante la imperiosa necesidad de llegar a un menor gasto sin desatender aquel servicio, se acude a una medida que permitirà la supresión de aquella nómina que avanca de la partida de 22.000 pesetas, en la que se acumula el sueldo de la Dirección y la clase desempeñada por la misma en el Laboratorio, y en su vista, y en uso de las atribuciones que me han sido conferidas,

He resuelto:

Artículo 1.º Quedan suprimidos en el día de hoy la organización y funcionamiento del Instituto de Investigaciones Econòmicas, dependiente de esta Generalidad y establecido en la Vía Layetana, 16.

Art. 2.º Las funciones todas de este Instituto pasaràn al Negociado de Estadística del Departamento de Economía y Agricultura de la Generalidad de Cataluña, el cual atenderà a aquéllas con su personal propio.

Art. 3.º Todo el que en la actualidad presta en él sus servicios cesa en esta fecha, reintegrándose a la Generalidad el que a la misma pertenezca. El resto quedarà sin sueldo alguno, pero con derecho a ocupar las vacantes que se produzcan en el escalafón general de funcionarios de la Generalidad que ha de formar-se, siempre que muestren suficiencia en las pruebas de aptitud que puedan establecerse.

Art. 4.º La Junta del Patronato de este Instituto dispondrà que la documentación, archivo, biblioteca i material de oficinas sea trasladado a dicho Negociado, y el remanente de caudales que resulte después de la total liquidación de los gastos comprometidos se ingresarà en la Caja de esta Generalidad; y

Art. 5.º Quedan derogadas cuantas disposiciones puedan oponer-se al cumplimiento de este Decreto y disueltos la Junta de Patronato y Comité consultivo que regentaba y asesoraba a dicho Instituto, así como suspendida la vigencia de los Estatutos publicados en el «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» en 25 de abril de 1933.

Barcelona, 20 de noviembre 1934.

El Presidente accidental designado por la autoridad gubernativa militar de la 4.ª División, Francisco Jiménez Arenas.»

L'opinió del ministre d'Hisenda, senyor Marraco

Madrid, 21. — Els periodistes exposaren al senyor Marraco el seu desig que l'Institut d'Investigació Econòmica de Barcelona no es trobi exposat, per error d'informació, a una interrupció en la tasca que desenrotlla que és molt convenient per a Espanya, puix que es tracta d'una institució totalment apolítica, i que tendeix amb la seva tasca d'estudi al perfeccionament i difusió de la tasca d'estadística econòmica general.

El senyor Marraco reconegué perfectament que si en cada regió s'estudiés com es farà també a Aragó, l'economia corresponent, s'arribaria a conèixer bé en el seu conjunt la d'Espanya. Prometé ocupar-se de la manera objectiva de l'assumpte perquè les autoritats de Barcelona l'informin detalladament del cas.

CARNET

A Caldes de Montbui hi ha una granja agrícola. Aquesta granja agrícola — construïda en temps de la difunta Dictadura, segons creiem recordar — té capella. En aquesta capella no s'hi deia missa des de l'adveniment de la República.

Ara es veu que les coses han canviat, perquè llegim que «un grup d'alumnes i professors ha sollicitat que hom tornés a celebrar el sacrifici de la missa a la capella de la Granja Agrícola de Caldes de Montbui».

No ens sembla malament que la gent vagi a missa. Ni ens sembla malament que no hi vagi.

Ens sembla recordar, però, que Espanya, segons l'article 26 de la Constitució, no té religió oficial.

Al Parlament s'ha aixecat un vent contrari a Gil Robles, un vent de fronda contra Gil Robles.

Els senyors Martínez Barrio i Rodríguez Pérez han sabut parlar en republicà. I això, avui, en ple predomini de les dretes, sembla un miracle: un miracle que a les dretes els deu haver ben poca gràcia.

Encara té veu la República — amb els Gil Robles, Calvo Sotelo, Goicoechea i d'altres semblants no ens atrevim a dir vot *i* veu *— i la veu de la República, vulguin o no vulguin els monàrquics, que avui es creuen amos de la situació, ha de trobar ressò en el poble.*

Altra vegada el senyor Gil Robles. Sembla que el líder de la Ceda, el divo de El Debate, *ha dit:* «...y ahora, a trabajar, que hay mucho que hacer.»

A trabajar? *Per a qui?* ¿Mucho que hacer? *Deu voler dir: molt a desfer.*

Honorio Maura, l'autor de tantes comèdies cursis, ha dit: «Cada vez que hablen los socialistas se iràn de la Càmara los monàrquicos.»

En vista d'això, ¡que tornin de seguida els socialistes! ¡I que parlin cada dia! ¡I com més estona, millor!

Manuel Brunet, el distingit ex-seminarista, parla de Barbusse, l'autor magnífic de Le Feu.

I, parlant-ne, diu: «L'antimilitarista Barbusse, l'autor de *Le Feu*, ja us el regalo!»

Pobre Brunet! Li deu semblar més bo El meravellós desembarcament dels grecs a Empúries.

La guerra civil a Mèxic

Mèxic, 21. — Les comunicacions telefòniques entre Monterrey i Laredo han estat tallades aquest matí per tropes rebels.

No es coneixen detalls. Però es recorda el manifest recent publicat, sota la signatura de l'ex-candidat a la Presidència, Villarreal, anunciant que la revolució esclataria avui, anniversari de la revolució de Madero.

Leavenworth (Kansas. EE. UU., 21 — El bisbe Manriquez, de Huejutla (Mèxic), exiliat aquí des de l'abril del 1927, ha declarat que l'Exèrcit mexicà trepitja els sagrats drets del poble i prepara el camí per al comunisme bolxevista. I afegí: «L'exèrcit mexicà odia la Religió i posa Déu fora de la llei». Digué també que el Govern mexicà havia donat ordres de detenció contra ell.

Declara el Prelat que totes les notícies de Mèxic que arriben als EE. UU. són sotmeses a la censura.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 22/11/1934, pàgina 8